

I

*(Legislativní akty)***NAŘÍZENÍ****NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) č. 909/2014****ze dne 23. července 2014****o zlepšení vypořádání obchodů s cennými papíry v Evropské unii a centrálních deponitářích cenných papírů a o změně směrnic 98/26/ES a 2014/65/EU a nařízení (EU) č. 236/2012****(Text s významem pro EHP)**

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 114 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropské centrální banky ⁽¹⁾,s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽²⁾,v souladu s řádným legislativním postupem ⁽³⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Centrální deponitáři cenných papírů (dále jen „centrální deponitáři“) spolu s ústředními protistranami přispívají do značné míry k udržování infrastruktury pro operace následující po uzavření obchodů, která chrání finanční trhy a dává účastníkům trhu jistotu, že obchody s cennými papíry jsou prováděny řádně a včas, a to i v mimořádně nepříznivých podmínkách.
- (2) Vzhledem ke své klíčové pozici v procesu vypořádání mají systémy vypořádání obchodů s cennými papíry (dále jen „vypořádací systémy“) provozované centrálními deponitáři systémový význam pro fungování trhů s cennými papíry. Vypořádací systémy provozované centrálními deponitáři hrají významnou úlohu v systémech držení cenných papírů, jejichž prostřednictvím jejich účastníci informují o cenných papírech v držení investorů, a zároveň slouží jako základní nástroj pro kontrolu celistvosti emise, který brání nadbytku nebo nedostatku emitovaných cenných papírů, a hraje tak důležitou roli při zachování důvěry investorů. Kromě toho se vypořádací systémy provozované centrálními deponitáři úzce podílejí na zabezpečení kolaterálu pro operace měnové politiky a rovněž na zabezpečení kolaterálu mezi úvěrovými institucemi, a proto jsou důležitými hráči při poskytování zajištění.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 310, 13.10.2012, s. 12.

⁽²⁾ Úř. věst. C 299, 4.10.2012, s. 76.

⁽³⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 15. dubna 2014 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 23. července 2014.

- (3) Ačkoli směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/26/ES⁽¹⁾ omezila případné narušení vypořádacího systému způsobené úpadkovým řízením proti účastníkovi tohoto systému, je nezbytné řešit i jiná rizika pro vypořádací systémy, jakož i riziko platební neschopnosti nebo narušení fungování centrálních depozitářů, které vypořádací systémy provozují. Řada centrálních depozitářů je vystavena úvěrovému riziku a riziku likvidity, která vyplývají z poskytování bankovních služeb doplňkově k vypořádání.
- (4) Rostoucí počet vypořádání přeshraničních obchodů v důsledku stále většího využívání dohod o propojení mezi centrálními depozitáři vyvolává vzhledem k absenci společných obezřetnostních pravidel obavy o odolnost centrálních depozitářů, které takto „přenášejí“ rizika, s nimiž se potýkají centrální depozitáři z jiných členských států. I přes nárůst přeshraničního vypořádání se navíc ukazuje, že tržně orientované změny směřující k integrovanějšímu trhu se službami centrálních depozitářů postupují velmi pomalu. Otevřený vnitřní trh pro vypořádání obchodů s cennými papíry by měl každému investorovi v Unii umožnit investovat do všech cenných papírů v Unii stejně snadno a pomocí stejných postupů jako v případě domácích cenných papírů. Vypořádací trhy v Unii jsou však i nadále roztržštěné mezi jednotlivými členskými státy a přeshraniční vypořádání je i nadále nákladnější z důvodu odlišných vnitrostátních pravidel upravujících vypořádání a činnost centrálních depozitářů a z důvodu omezené konkurence mezi centrálními depozitáři. Tato roztržštěnost vytváří překážky a další rizika a náklady pro přeshraniční vypořádání. S ohledem na systémový význam centrálních depozitářů je třeba podporovat hospodářskou soutěž v tomto oboru, tak aby si účastníci trhu mohli vybrat poskytovatele a snížili svoji závislost na jednom poskytovateli infrastruktury. Nebudou-li stanoveny jednotné povinnosti pro organizátory trhu a společné obezřetnostní standardy pro centrální depozitáře, budou mít případná odlišná opatření na úrovni jednotlivých členských států přímý negativní dopad na bezpečnost, efektivnost a hospodářskou soutěž na trzích vypořádání obchodů s cennými papíry v Unii. Tyto faktické překážky fungování vnitřního trhu je nutné odstranit a zabránit narušování hospodářské soutěže a tomu, aby takové překážky a narušení vznikly v budoucnosti. Vytvoření integrovaného trhu pro vypořádání obchodů s cennými papíry, který nerozlišuje mezi vnitrostátními obchody s cennými papíry a přeshraničními obchody s cennými papíry, je nezbytné pro řádné fungování vnitřního trhu. V důsledku toho by vhodným právním základem tohoto nařízení měl být článek 114 Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „Smlouva o fungování EU“) podle výkladu v souladu s ustálenou judikaturou Soudního dvora Evropské unie.
- (5) Je nezbytné v nařízení stanovit řadu jednotných povinností pro účastníky trhu týkajících se některých aspektů vypořádacího cyklu a disciplíny při vypořádání, jakož i soubor společných požadavků na centrální depozitáře provozující vypořádací systémy. Přímě použitelná pravidla nařízení by měla zajistit, že všichni organizátoři trhu a centrální depozitáři budou podléhat stejným přímo použitelným povinnostem, standardům a pravidlům. Nařízení by mělo zvýšit bezpečnost a efektivitu vypořádání v rámci Unie tím, že zabrání rozdílným vnitrostátním pravidlům, která by vznikla v důsledku provedení směrnice. Nařízení by mělo omezit regulační složitost pro organizátory trhu a centrální depozitáře vyplývající z odlišných vnitrostátních pravidel a mělo by centrálním depozitářům umožnit poskytovat své služby v zahraničí, aniž by musely dodržovat různé soubory vnitrostátních požadavků týkajících se například povolenání, dohledu, organizace nebo rizik centrálního depozitáře. Nařízení ukládající stejné požadavky na všechny centrální depozitáře by mělo rovněž přispět k odstranění narušení hospodářské soutěže.
- (6) Rada pro finanční stabilitu vyzvala dne 20. října 2010 ke zvýšení stability základní tržní infrastruktury a požádala o revizi a zkvalitnění stávajících standardů. Výbor pro platební a vypořádací systémy (CPSS) Banky pro mezinárodní platby a Mezinárodní organizace komisí pro cenné papíry (IOSCO) přijaly v dubnu 2012 celosvětové standardy pro infrastrukturu finančních trhů. Tyto standardy nahradily doporučení Banky pro mezinárodní platby z roku 2001, která byla v roce 2009 na evropské úrovni zpracována do nezávazných pokynů Evropským systémem centrálních bank (ESCB) a Evropským výborem regulátorů trhů s cennými papíry. Vzhledem ke globální povaze finančních trhů a systémovému významu centrálních depozitářů je nezbytné zajistit na mezinárodní úrovni sblížení obezřetnostních požadavků, jež se na ně vztahují. Toto nařízení by se mělo řídit stávajícími zásadami pro subjekty infrastruktury finančních trhů vypracovanými Výborem pro platební a vypořádací systémy a Mezinárodní organizací komisí pro cenné papíry. Při vypracovávání regulačních a prováděcích technických norem, jakož i obecných pokynů a doporučení uvedených v tomto nařízení, nebo při navrhování jejich změn by Komise a Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro cenné papíry a trhy) zřízený nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1095/2010⁽²⁾ (dále jen „orgán ESMA“) měly v úzké spolupráci s členy ESCB zajistit jejich soulad se stávajícími normami a jejich další vývoj.

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/26/ES ze dne 19. května 1998 o neodvolatelnosti zúčtování v platebních systémech a v systémech vypořádání obchodů s cennými papíry (Úř. věst. L 166, 11.6.1998, s. 45).

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1095/2010 ze dne 24. listopadu 2010 o zřízení Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro cenné papíry a trhy), o změně rozhodnutí č. 716/2009/ES a o zrušení rozhodnutí Komise 2009/77/ES (Úř. věst. L 331, 15.12.2010, s. 84).

- (7) Rada ve svých závěrech ze dne 2. prosince 2008 zdůraznila potřebu posílit bezpečnost a spolehlivost vypořádacích systémů a řešit právní překážky při poobchodních operacích v Unii.
- (8) Jedním ze základních úkolů ESCB je podporovat hladké fungování platebních systémů. V tomto ohledu jeho členové vykonávají dohled a zajišťují účinnost a spolehlivost clearingových a platebních systémů. Členové ESCB často vystupují jako zúčtovatelé pro peněžní složku obchodů s cennými papíry. Jsou rovněž důležitými zákazníky centrálních depozitářů, kteří často řídí zajištění operací měnové politiky. Členové ESCB by měli být prostřednictvím konzultací úzce zapojeni do udělování povolení centrálním depozitářům a dohledu nad nimi, do uznávání centrálních depozitářů ze třetích zemí a do schvalování některých propojení centrálních depozitářů. Aby se zabránilo vzniku paralelních souborů pravidel, měli by se formou konzultací rovněž úzce podílet na stanovení regulačních a prováděcích technických norem, obecných pokynů a doporučení, přestože prvořadou odpovědnost za stanovení těchto technických norem, obecných pokynů a doporučení by měly v souladu s tímto nařízením nést Komise a orgán ESMA. Tímto nařízením by neměla být dotčena povinnost Evropské centrální banky a národních centrálních bank zajišťovat efektivnost a spolehlivost clearingových a platebních systémů v rámci Unie a v jiných zemích. Toto nařízení by nemělo členům ESCB bránit v přístupu k informacím, které jsou důležité pro plnění jejich úkolů, včetně dohledu nad centrálními depozitáři a dalšími subjekty infrastruktury finančních trhů.
- (9) Řadu služeb, na jejichž základě by mohly být považovány za centrální depozitáře cenných papírů, například provozování vypořádacího systému, mohou poskytovat členové ESCB nebo jiné subjekty plnící podobné funkce v některých členských státech nebo jiné veřejné subjekty pověřené správou veřejného dluhu v Unii nebo do této správy zasahující. Vystupují-li tyto subjekty jako centrální depozitáři, aniž by zřídily samostatný subjekt, měly by být osvobozeny od požadavků na povolení a dohled, některých organizačních požadavků, kapitálových požadavků a požadavků týkajících se investiční politiky, avšak měly by podléhat zbývajícimu souboru obezřetnostních požadavků na centrální depozitáře. Pokud takové subjekty z jednoho členského státu vystupují jako centrální depozitáři, neměly by své služby poskytovat v ostatních členských státech. Jelikož členové ESCB vystupují pro účely vypořádání jako zúčtovatelé, měly by být rovněž osvobozeny od požadavků stanovených v hlavě IV tohoto nařízení.
- (10) Toto nařízení by se mělo vztahovat na vypořádání obchodů se všemi finančními nástroji a na činnost centrálních depozitářů, pokud není uvedeno jinak. Tímto nařízením by také neměly být dotčeny jiné právní předpisy Unie, které se týkají konkrétních finančních nástrojů, například směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES⁽¹⁾ a opatření přijatá v souladu s uvedenou směrnicí.
- (11) Držení cenných papírů formou zápisu v příslušné evidenci cenných papírů je důležitým krokem ke zvýšení efektivnosti vypořádání a zajištění celistvosti emisí cenných papírů, zejména v souvislosti s rostoucí složitostí způsobů jejich držení a převodů. V zájmu bezpečnosti zavádí toto nařízení evidenci všech převoditelných cenných papírů formou zápisu v příslušné evidenci, které jsou přijaty k obchodování nebo obchodovány v obchodních systémech regulovaných směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2014/65/EU⁽²⁾ a nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 600/2014⁽³⁾. Toto nařízení by nemělo ukládat jeden konkrétní způsob prvotního nahrazení listinných cenných papírů zápisem do příslušné evidence, které může mít podobu imobilizace nebo zaknihování cenného papíru. Nemělo by ani ukládat, jaký druh instituce by měl při emisí vést evidenci cenných papírů formou zápisu v příslušné evidenci, ale mělo by umožnit, aby tuto funkci plnily různé subjekty, včetně registrů emisí cenných papírů. Jakmile jsou však obchody s těmito cennými papíry v obchodních systémech regulovaných směrnicí 2014/65/EU nebo nařízením (EU) č. 600/2014 provedeny nebo poskytnuty jako finanční kolaterál za podmínek stanovených ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 2002/47/ES⁽⁴⁾, měly by být tyto cenné papíry vedeny v evidenci centrálního depozitáře, aby se mimo jiné zajistilo, že všechny tyto cenné papíry budou moci být vypořádány ve vypořádacím systému. Imobilizace a zaknihování by neměly vést ke ztrátě práv držitelů cenných papírů a mělo by jich být dosaženo způsobem, který zajistí, že si držitelé cenných papírů mohou svá práva ověřit.

(1) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES ze dne 13. října 2003 o vytvoření systému pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů ve Společenství a o změně směrnice Rady 96/61/ES (Úř. věst. L 275, 25.10.2003, s. 32).

(2) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/65/EU ze dne 15. května 2014 o trzích finančních nástrojů a o změně směrnic 2002/92/ES a 2011/61/EU (Úř. věst. L 173, 12.6.2014, s. 349).

(3) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 600/2014 ze dne 15. května 2014 o trzích finančních nástrojů a o změně nařízení (EU) No 648/2012 (Úř. věst. L 173, 12.6.2014, s. 84).

(4) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/47/ES ze dne 6. června 2002 o dohodách o finančním zajištění (Úř. věst. L 168, 27.6.2002, s. 43).

- (12) Za účelem zajištění bezpečnosti vypořádání by každý účastník vypořádacího systému, který nakupuje nebo prodává určité finanční nástroje, konkrétně převoditelné cenné papíry, nástroje peněžního trhu, podíly v subjektech kolektivního investování a povolenky na emise, měl vypořádat svůj závazek v určený den vypořádání.
- (13) Delší vypořádací lhůty obchodů s převoditelnými cennými papíry způsobují nejistotu a zvýšené riziko pro účastníky vypořádacích systémů. Různě dlouhé vypořádací lhůty, jež se liší mezi členskými státy, ztěžují sesouhlasení a jsou zdrojem chyb pro emitenty, investory i prostředníky. Je proto nezbytné stanovit společnou vypořádací lhůtu, která by usnadnila stanovení určeného dne vypořádání a provádění opatření k zajištění disciplíny při vypořádání. Určeným dnem vypořádání obchodů s převoditelnými cennými papíry, které se provádějí v obchodních systémech regulovaných směrnicí 2014/65/EU a nařízením (EU) č. 600/2014, by měl být nejpozději druhý obchodní den po uskutečnění obchodu. V případě složitých operací složených z několika obchodů, jako jsou např. dohody o zpětném odkupu cenných papírů nebo o půjčkách cenných papírů, by se tento požadavek vztahoval na první obchod spojený s převodem cenných papírů. Naopak by se neměl vztahovat na obchody, které si příslušné strany vyjednají podle soukromého práva, ale provádějí v obchodních systémech regulovaných směrnicí 2014/65/EU a nařízením (EU) č. 600/2014, ani na obchody, které se provádějí na dvoustranné bázi, ale oznamují se obchodnímu systému regulovanému směrnicí 2014/65/EU a nařízením (EU) č. 600/2014, a to s ohledem na nestandardizovanou povahu těchto obchodů. Dále by se tento požadavek neměl vztahovat na první obchod, při němž dotčené převoditelné cenné papíry podléhají prvotnímu nahrazení listinných cenných papírů zápisem do příslušné evidence.
- (14) Centrální depozitáři a jiné subjekty tržní infrastruktury by měli přijmout opatření k prevenci a řešení selhání vypořádání. Je naprosto nezbytné, aby tato pravidla byla v Unii uplatňována jednotně a přímo. Centrální depozitáři a jiné subjekty tržní infrastruktury by zejména měli mít povinnost zavést postupy, které jim umožní přijmout vhodná opatření k pozastavení účasti účastníka, který soustavně zapřičiňuje selhání vypořádání, a zveřejnit jeho totožnost za předpokladu, že účastník dostane před přijetím takového rozhodnutí příležitost se vyjádřit.
- (15) Jedním z nejúčinnějších způsobů řešení selhání vypořádání je požadovat, aby se na účastníky způsobující selhání uplatňovalo pravidlo povinného vymáhání plnění podle původní dohody. Toto nařízení by mělo stanovit jednotná pravidla týkající se sankcí a některých aspektů náhradní koupě, například časových lhůt a cen, pro všechny převoditelné cenné papíry, nástroje peněžního trhu, podíly v subjektech kolektivního investování a povolenky na emise. Tato pravidla by měla být uzpůsobena specifikům různých trhů s cennými papíry, některých obchodních systémů, jako jsou například trhy pro růst malých a středních podniků vymezené ve směrnici 2014/65/EU, a některých složitých operací, jako jsou například velmi krátkodobé dohody o zpětném odkupu nebo půjčkách cenných papírů, aby se předešlo nepříznivému dopadu na likviditu a efektivitu trhů s cennými papíry. Pravidla týkající se disciplíny při vypořádání by měla být uplatňována takovým způsobem, aby motivovala k vypořádání obchodů se všemi příslušnými finančními nástroji do určeného dne vypořádání.
- (16) Postupy a sankce spojené se selháním vypořádání by měly být přiměřené rozsahu a závažnosti daného selhání a zároveň by měly být odstupňovány způsobem, který zachová a ochrání likviditu příslušných finančních nástrojů. Zejména činnosti v rámci tvorby trhu hrají zásadní úlohu při poskytování likvidity pro trhy v rámci Unie, především pokud jde o méně likvidní cenné papíry. Opatření na předcházení selhání vypořádání a jejich řešení by měla být v rovnováze s potřebou zachovávat a chránit likviditu v těchto cenných papírech. Peněžité sankce uložené účastníkům způsobujícím selhání by měly být pokud možno připsány ve prospěch zákazníků plnících své závazky jako náhrada a neměly by se v žádném případě stát zdrojem příjmů pro daného centrálního depozitáře. Centrální depozitáři by měli konzultovat subjekty tržní infrastruktury, ve vztahu k nimž poskytují služby centrálního depozitáře, ohledně provádění opatření k zajištění disciplíny při vypořádání stanovených v tomto nařízení.
- (17) Ve většině případů by v situaci, kdy finanční nástroje nejsou dodány do čtyř obchodních dnů od určeného dne vypořádání, měl být zahájen postup náhradní koupě. V případě nelikvidních finančních nástrojů je však vhodné, aby byla lhůta před zahájením postupu náhradní koupě prodloužena na nejvýše sedm obchodních dní. Základ pro rozhodnutí o tom, kdy se finanční nástroje považují za nelikvidní, by měl být stanoven prostřednictvím regulačních technických norem, s přihlédnutím k již provedeným posouzením v nařízení (EU) č. 600/2014. Je-li rozhodnuto v tomto smyslu, lhůta pro zahájení postupu náhradní koupě by měla být prodloužena na nejvýše sedm obchodních dní.

- (18) Je vhodné povolit trhům pro růst malých a středních podniků možnost uplatnit postup náhradní koupě až po uplynutí patnácti dnů od provedení obchodu, a to s cílem zohlednit likviditu těchto trhů a umožnit zejména činnost tvůrců trhu na méně likvidních trzích. Opatření k zajištění disciplíny při vypořádání, která jsou specifická pro trhy pro růst malých a středních podniků, by se měla vztahovat pouze na obchody prováděné na těchto trzích. Jak je uvedeno v pracovním dokumentu útvarů Komise ze dne 7. prosince 2011, který je doprovodným dokumentem ke sdělení Komise nazvanému „Akční plán ke zlepšení přístupu malých a středních podniků k financování“, přístup na kapitálové trhy by měl být rozvíjen jako alternativa k poskytování bankovních úvěrů malým a středním podnikům, a je tudíž vhodné přizpůsobit pravidla tak, aby byla vstřícnější k potřebám trhů pro růst těchto podniků.
- (19) Centrální depozitáři by měli mít možnost sledovat provádění náhradní koupě, pokud jde o vícenásobné příkazy k vypořádání týkající se těchto finančních nástrojů se stejným datem uplynutí prodloužené lhůty, s cílem minimalizovat počet náhradních koupí v míře slučitelné s požadavky tohoto nařízení.
- (20) Jelikož hlavním účelem tohoto nařízení je zavést řadu právních povinností uložených přímo organizátorům trhu a spočívajících mimo jiné v evidenci všech převoditelných cenných papírů formou zápisu do příslušné evidence centrálního depozitáře, jakmile jsou obchodovány v obchodních systémech regulovaných směrnicí 2014/65/EU a nařízením (EU) č. 600/2014 nebo poskytnuty jako finanční kolaterál podle podmínek směrnice 2002/47/ES, a ve vypořádání závazků nejpozději druhý obchodní den po uskutečnění obchodu a protože centrální depozitáři odpovídají za provoz vypořádacích systémů a provádění opatření k zajištění včasného vypořádání v rámci Unie, je nezbytné zajistit, aby situace všech centrálních depozitářů byla bezpečná a stabilní a aby depozitáři trvale splňovali přísné organizační, etické a obezřetnostní požadavky stanovené tímto nařízením, mimo jiné učiněním všech přiměřených kroků k omezení případů podvodů a nedbalosti. Jednotná a přímo použitelná pravidla týkající povolení centrálních depozitářů a trvalého dohledu nad nimi jsou proto hlavním důsledkem právních povinností uložených účastníkům trhu tímto nařízením a jsou s nimi provázána. Je proto nezbytné zahrnout pravidla týkající se povolení centrálních depozitářů a dohledu nad nimi do stejného aktu jako právní povinnosti uložené účastníkům trhu.
- (21) Vzhledem k tomu, že by se na centrální depozitáře měl vztahovat soubor společných požadavků, a v zájmu odstranění stávajících překážek přeshraničního vypořádání by měli všichni povolení centrální depozitáři mít možnost svobodně poskytovat své služby na území Unie mimo jiné prostřednictvím zřízení pobočky. Aby byla zajištěna odpovídající úroveň bezpečnosti při poskytování služeb centrálními depozitáři v hostitelském členském státě, měl by se na tyto centrální depozitáře, pokud mají v úmyslu poskytovat určité základní služby uvedené v tomto nařízení nebo zřídit pobočku v hostitelském členském státě, vztahovat zvláštní postup podle tohoto nařízení.
- (22) Na unijním trhu pro vypořádání, v němž neexistují na hranice, je nezbytné vymezit pravomoci jednotlivých orgánů, které se podílejí na uplatňování tohoto nařízení. Členské státy by měly zejména určit orgány příslušné k uplatňování tohoto nařízení, jimž by měly být svěřeny pravomoci dohledu a vyšetřovací pravomoci, které jsou nezbytné pro výkon jejich úkolů. Centrální depozitář by měl podléhat povolení a dohledu příslušného orgánu svého domovského členského státu, neboť takový orgán má nejlepší předpoklady sledovat každodenní fungování depozitáře, provádět pravidelné kontroly a v případě potřeby přijímat vhodná opatření a měl by k tomu být oprávněn. Dotyčný příslušný orgán by však měl od počátku konzultovat a spolupracovat s ostatními dotčenými orgány, mezi něž patří orgány příslušné k dohledu nad jednotlivými vypořádacími systémy provozovanými daným centrálním depozitářem, centrální banky emitující nejdůležitější měny, v nichž se vypořádání uskutečňuje, případně centrální banky, které vystupují jako zúčtovatel pro každý vypořádací systém, a dále případně příslušné orgány jiných subjektů ve skupině. Tato spolupráce rovněž znamená výměnu informací mezi dotčenými orgány a okamžité informování dotčených orgánů v případě naléhavých situací, které mají dopad na likviditu a stabilitu finančního systému v některém členském státě, v němž jsou centrální depozitář nebo jeho účastníci usazeni.
- (23) Pokud centrální depozitář poskytuje své služby v jiném členském státě, měl by příslušný orgán hostitelského členského státu mít možnost vyžádat si od příslušného orgánu domovského členského státu veškeré informace týkající se činnosti centrálního depozitáře, které jsou pro dožadující orgán důležité. V zájmu účinné koordinace dohledu by se mohly tyto informace týkat zejména služeb, které jsou uživatelům centrálního depozitáře usazeným v hostitelském členském státě poskytovány, a zpracovávaných nástrojů nebo měn; mohou být rovněž zahrnuty informace o nepříznivém vývoji, výsledcích posouzení rizik a nápravných opatřeních. Příslušný orgán domovského členského státu by měl mít rovněž přístup k veškerým informacím, o nichž centrální depozitář pravidelně podává zprávy příslušnému orgánu hostitelského členského státu.

- (24) Pokud centrální depozitář poskytuje své služby v jiném členském státě, než ve kterém je usazen, mimo jiné prostřednictvím zřízení pobočky, je za dohled nad tímto centrálním depozitářem zodpovědný především příslušný orgán domovského členského státu. Jestliže činností centrálního depozitáře v hostitelském členském státě dosáhnou podstatného významu pro fungování trhů s cennými papíry a ochranu investorů v daném hostitelském členském státě, měly by příslušné a dotčené orgány domovského členského státu a hostitelského členského státu uzavřít ujednání o spolupráci pro účely dohledu nad činnostmi daného centrálního depozitáře v hostitelském členském státě. Příslušný orgán domovského členského státu by měl mít možnost rovněž rozhodnout, že tato ujednání o spolupráci stanoví mnohostrannou spolupráci, včetně spolupráce na bázi kolegia, mezi příslušným orgánem domovského členského státu a příslušnými a dotčenými orgány dotyčných hostitelských členských států. Tato ujednání o spolupráci by však neměla být považována za kolegia orgánů dohledu ve smyslu nařízení (EU) č. 1095/2010. Žádný členský stát nebo skupina členských států by neměly být přímo ani nepřímo znevýhodněny jako místo centrálního depozitáře a místo poskytování služeb vypořádání. Při plnění svých úkolů podle tohoto nařízení by žádný orgán neměl přímo, ani nepřímo diskriminovat podniky z jiných členských států. S výhradou tohoto nařízení by centrální depozitář z jednoho členského státu neměl být omezován ve vypořádání finančních nástrojů v měně jiného členského státu nebo v měně třetí země, ani by mu v tomto vypořádání nemělo být bráněno.
- (25) Toto nařízení by členským státům nemělo bránit v tom, aby ve svých vnitrostátních právních předpisech stanovily specifický právní rámec pro každodenní spolupráci mezi příslušným orgánem centrálního depozitáře a ostatními dotčenými orgány na vnitrostátní úrovni. Tento vnitrostátní právní rámec by měl být v souladu s obecnými pokyny týkajícími se postupů dohledu a spolupráce mezi orgány, jež může orgán ESMA podle tohoto nařízení vydat.
- (26) Všechny právnické osoby odpovídající definici centrálního depozitáře musí před zahájením své činnosti získat povolení příslušných vnitrostátních orgánů. Vzhledem k různým obchodním modelům by měl být centrální depozitář definován odkazem na určité základní služby, které spočívají ve vypořádání, tedy v provozování vypořádacího systému, službě registrace a vedení centrální evidence účtů cenných papírů. Centrální depozitář by měl přinejmenším provozovat vypořádací systém a poskytovat jednu další základní službu. Uvedená kombinace je pro centrální depozitáře nezbytná, aby mohly hrát svou roli ve vypořádání obchodů s cennými papíry a v zajištění celistvosti emisí cenných papírů. Na subjekty, které neprovozují vypořádací systémy, například registry emisí cenných papírů, správce emisí, orgány veřejné správy a subjekty spravující systém registrů zřízený podle směrnice 2003/87/ES, nebo ústřední protistrany regulované nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 648/2012 ⁽¹⁾, se nevztahuje definice centrálního depozitáře.
- (27) Centrální depozitáři by měli mít zavedeny ozdravné plány pro zajištění kontinuity nejdůležitějších operací. Aniž je dotčena směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU ⁽²⁾, příslušné orgány by měly zajistit, aby byl pro každého centrálního depozitáře v souladu s příslušnými vnitrostátními právními předpisy členských států zaveden a udržován vhodný plán řešení krize.
- (28) Aby bylo možné poskytovat spolehlivé údaje o rozsahu vypořádání obchodů s cennými papíry mimo vypořádací systémy a zajistit, že rizika z toho vyplývající lze sledovat a řešit, měly by všechny jiné instituce než centrální depozitáři, které provádějí vypořádání obchodů s cennými papíry mimo vypořádací systém, podávat dotčeným příslušným orgánům zprávy o své činnosti související s vypořádáním. Přijímající příslušné orgány by následně měly tyto informace předat orgánu ESMA a informovat ho o případném riziku, které z těchto činností souvisejících s vypořádáním vyplývá. Orgán ESMA by měl dále tyto činnosti související s vypořádáním sledovat a zohlednit případná rizika, jež by mohly tyto činnosti představovat.
- (29) Aby se vyloučilo, že centrální depozitáři budou podstupovat riziko v rámci jiných činností, než jsou činnosti podléhající povolení podle tohoto nařízení, měly by být činnosti povoleného centrálního depozitáře nebo centrálního depozitáře oznámeného podle tohoto nařízení omezeny na poskytování služeb, na něž se povolení vztahuje,

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 648/2012 ze dne 4. července 2012 o OTC derivátech, ústředních protistranách a registrech obchodních údajů (Úř. věst. L 201, 27.7.2012, s. 1).

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU ze dne 15. května 2014, kterou se stanoví rámec pro ozdravné postupy a řešení krize úvěrových institucí a investičních podniků a kterou se mění směrnice Rady 82/891/EHS, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU a 2013/36/EU a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 a (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 173, 12.6.2014, s. 190).

a centrální depozitáři by neměli mít žádnou účast vymezenou v tomto nařízení odkazem na směrnici Evropského parlamentu a Rady 2013/34/EU⁽¹⁾, ani přímo, či nepřímo vlastnit podíl ve výši 20 % nebo více na hlasovacích právech nebo kapitálu v jiných institucích, než které poskytují obdobné služby, ledaže příslušné orgány pro centrální depozitáře tuto účast schválí na základě skutečnosti, že významně nezvyšuje rizikový profil centrálních depozitářů.

- (30) V zájmu zajištění bezpečného fungování vypořádacích systémů by tyto systémy měly být provozovány pouze centrálními depozitáři nebo centrálními bankami vystupujícími jako centrální depozitáři, s výhradou tohoto nařízení.
- (31) Aniž jsou dotčeny zvláštní požadavky právních předpisů členských států v oblasti daní, mělo by být centrálním depozitářům povoleno poskytovat ke svým základním službám doplňkové služby, které přispívají ke zvýšení bezpečnosti, efektivnosti a transparentnosti trhů s cennými papíry a které nepředstavují nepřiměřené riziko pro jejich základní služby. V tomto nařízení je uveden pouze demonstrativní výčet těchto služeb, aby centrální depozitáři mohli reagovat na budoucí vývoj na trhu. Pokud je poskytování těchto služeb spojeno se srážkovou daní a oznamovacími povinnostmi vůči správcům daně, budou tyto služby nadále poskytovány v souladu s právními předpisy dotyčných členských států. V souladu s čl. 114 odst. 2 Smlouvy o fungování EU se pravomoc přijímat opatření podle čl. 114 odst. 1 nevztahuje na ustanovení o daních. Ve svém rozsudku ze dne 29. dubna 2004 ve věci C-338/01, Komise v. Rada⁽²⁾, Soudní dvůr Evropské unie rozhodl, že výraz „ustanovení o daních“ má být vykládán takto: „nezahrnuje pouze ustanovení určující osoby povinné k dani, zdanitelná plnění, základ daně, sazby přímých a nepřímých daní a osvobození od nich, ale vztahuje se také na ustanovení týkající se podmínek výběru těchto daní“. Toto nařízení proto nezahrnuje ustanovení týkající se podmínek výběru daní, pro něž by bylo třeba použít jiný právní základ.
- (32) Pokud hodlá centrální depozitář určitou základní službu zajišťovat externě u třetí strany nebo poskytovat novou základní službu nebo nějakou doplňkovou službu neuvedenou v tomto nařízení, provozovat další vypořádací systém, používat jiného zúčtovatele nebo zřídit propojení s jiným centrálním depozitářem, jež je spojeno s významnými riziky, měl by požádat o povolení stejným postupem jako při původním povolení s tou výjimkou, že příslušný orgán by měl žádající centrální depozitář informovat o udělení nebo zamítnutí povolení ve lhůtě tří měsíců. Předchozímu povolení by však nemělo podléhat propojení centrálních depozitářů, které není spojeno s významnými riziky, nebo interoperabilní propojení centrálních depozitářů, které služby související s tímto interoperabilním propojením zajišťují externě u veřejných subjektů, například u členů ESCB; příslušní centrální depozitáři by nicméně tato povolení měli nahlásit svým příslušným orgánům.
- (33) Pokud centrální depozitář hodlá své služby rozšířit o nebankovní doplňkové služby výslovně uvedené v tomto nařízení, které neznamenají zvýšení jeho rizikového profilu, měl by mít možnost tak učinit po informování příslušného orgánu svého domovského členského státu.
- (34) Centrální depozitáři usazení ve třetích zemích by měli mít možnost nabízet své služby v Unii, mimo jiné prostřednictvím zřízení pobočky. Aby byla zajištěna odpovídající úroveň bezpečnosti při poskytování služeb centrálního depozitáře centrálními depozitáři z třetích zemí, měli by tito centrální depozitáři, pokud mají v úmyslu poskytovat určité služby uvedené v tomto nařízení nebo zřídit svou pobočku v Unii, podléhat uznání ze strany orgánu ESMA. V případě, že takové uznání neobdrželi, a pokud příslušný orgán proti tomu nemá námitky, měli by mít centrální depozitáři z třetích zemí možnost zřídit propojení s centrálními depozitáři usazenými v Unii. S ohledem na globální povahu finančních trhů má orgán ESMA nejlepší předpoklady k uznávání centrálních depozitářů ze třetích zemí. Orgán ESMA by měl mít možnost uznat centrální depozitáře z třetích zemí, pouze pokud Komise dospěje k závěru, že tito depozitáři podléhají právnímu a dohledovému rámci fakticky rovnocennému rámci stanovenému v tomto nařízení, pokud podléhají účinnému povolování, dohledu a dozoru v zemi, kde jsou usazení, a pokud byla navázána spolupráce mezi orgánem ESMA a příslušnými orgány a dotčenými orgány pro centrální depozitáře. Uznání orgánem ESMA by mělo být podmíněno faktickým rovnocenným uznáním obezřetnostního rámce pro centrální depozitáře usazené v Unii a povolené podle tohoto nařízení.

(1) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/34/EU ze dne 26. června 2013 o ročních účetních závěrkách, konsolidovaných účetních závěrkách a souvisejících zprávách některých forem podniků, o změně směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/43/ES a o zrušení směrnice Rady 78/660/EHS a 83/349/EHS (Úř. věst. L 182, 29.6.2013, s. 19).

(2) Sb. rozh. 2004, s. I-04829.

- (35) Vzhledem ke složitosti a zároveň systémové povaze centrálních depozitářů a služeb, jež poskytují, by transparentní pravidla správy a řízení měla zajistit, aby vrcholné vedení, členové vedoucího orgánu, akcionáři a účastníci, kteří jsou schopni vykonávat kontrolu nad fungováním centrálního depozitáře vymezenou odkazem na směrnici 2013/34/EU, měli vhodné předpoklady k zajištění řádného a obezřetného řízení centrálního depozitáře.
- (36) V rámci členských států se používají různé struktury správy a řízení. Ve většině případů se jedná o monistickou nebo dualistickou strukturu orgánů. Definice použité v tomto nařízení se snaží zahrnout všechny existující struktury, aniž by některou z nich upřednostňovaly. Mají pouze posloužit ke stanovení pravidel zaměřených na dosažení konkrétního výsledku bez ohledu na vnitrostátní právo obchodních společností, jemuž instituce v jednotlivých členských státech podléhají. Tyto definice by proto neměly mít vliv na obecné rozdělení pravomocí podle vnitrostátního práva obchodních společností.
- (37) Transparentní pravidla správy a řízení by měla zajistit zohlednění zájmů akcionářů, vedení a pracovníků centrálního depozitáře na jedné straně a zájmů jejich uživatelů, jimž centrální depozitáři v konečném důsledku slouží, na straně druhé. Uvedená pravidla správy a řízení by se měla uplatňovat bez ohledu na vlastnický model centrálního depozitáře. Pro každý vypořádací systém provozovaný centrálním depozitářem by měl být zřízen výbor uživatelů, díky němuž budou mít uživatelé možnost poskytovat vedoucímu orgánu centrálního depozitáře poradenství ohledně zásadních otázek, jež na ně mají dopad, a měl by mít k dispozici nástroje k výkonu své funkce. Ve výboru uživatelů by měly být zastoupeny zájmy různých uživatelů centrálního depozitáře, včetně zájmů držitelů různých druhů cenných papírů.
- (38) Centrální depozitáři by měli mít možnost zajišťovat provoz svých služeb externě, pokud jsou rizika vyplývající z tohoto režimu externího zajišťování řízena. Vzhledem k významu úkolů svěřených centrálním depozitářům by toto nařízení mělo stanovit, že centrální depozitáři nepřenesou svou odpovědnost na třetí strany prostřednictvím externího zajišťování svých činností na základě smlouvy s třetí stranou. Externí zajišťování těchto činností by mělo podléhat přísným podmínkám, podle nichž zůstává odpovědnost za tyto činnosti na centrálních depozitářích a jež zajišťují, aby nedošlo k narušení dohledu a dozoru nad centrálními depozitáři. Z uvedených požadavků by mělo být za určitých podmínek možné vyjmout externí zajišťování činností centrálního depozitáře prostřednictvím veřejných subjektů.
- (39) Toto nařízení by nemělo členským státům, v nichž jsou dovoleny systémy přímého držení cenných papírů, bránit v tom, aby ve svých vnitrostátních právních předpisech stanovily, že některé funkce, které v určitých jiných typech systémů držení cenných papírů obvykle plní centrální depozitáři, plní nebo mohou plnit osoby jiné než centrální depozitáři, a aby určily, jakým způsobem by tyto úkoly měly být plněny. Zápisy na účtech cenných papírů vedených centrálními depozitáři provádějí v některých členských státech zejména provozovatelé účtů nebo účastníci vypořádacích systémů provozovaných centrálními depozitáři, aniž by sami nutně vedli tyto účty. S ohledem na nutnost zaručit právní jistotu ohledně zápisů provedených na účtech na úrovni centrálního depozitáře by toto nařízení mělo uznat zvláštní úlohu těchto dalších osob. Za zvláštních okolností a s výhradou přísných pravidel stanovených zákonem by proto mělo být možné buď rozdělit odpovědnost mezi centrálního depozitáře a příslušnou další osobu, nebo stanovit výhradní odpovědnost dotyčné další osoby za některé aspekty týkající se vedení účtů cenných papírů na centrální úrovni, za předpokladu, že tato další osoba podléhá vhodné regulaci a dohledu. Rozsah sdílení odpovědnosti by neměl být nijak omezen.
- (40) Pravidla chování by měla zajistit transparentnost ve vztazích mezi centrálními depozitáři a jejich uživateli. Zejména by centrální depozitáři měli mít veřejná, transparentní, objektivní a nediskriminační kritéria pro účast ve vypořádacím systému, na jejichž základě by bylo možné omezit přístup účastníků pouze na základě souvisejícího rizika. Příslušné orgány by měly mít k dispozici vhodná opatření k rychlému zajištění nápravy, aby mohly řešit případné bezdůvodné odmítnutí centrálního depozitáře poskytovat služby účastníkům. Centrální depozitáři by měli zveřejnit ceny a poplatky za své služby. V zájmu zajištění otevřeného a nediskriminačního přístupu ke svým službám a s ohledem na významnou tržní sílu, kterou centrální depozitáři na území svých členských států stále mají, by centrální depozitáři neměli mít možnost odklonit se od své zveřejněné cenové politiky za základní služby a měli by vést oddělené účty pro náklady a výnosy související s každou základní službou a s doplňkovými službami. Tato ustanovení o účasti doplní a posílí právo účastníků trhu na používání vypořádacího systému v jiném členském státě podle směrnice 2014/65/EU.

- (41) Aby se usnadnilo účinné vedení evidence, vypořádání a provádění plateb, měli by centrální depozitáři zařazovat do svých komunikačních postupů ve vztahu k účastníkům a subjektům tržní infrastruktury v rámci svého rozhraní příslušné mezinárodní postupy pro otevřenou komunikaci a standardy pro zaslání zpráv a referenční údaje.
- (42) Vzhledem k ústřední roli, kterou vypořádací systémy na finančních trzích hrají, by se měli centrální depozitáři při poskytování svých služeb v co nejvyšší míře snažit zajistit včasné vypořádání obchodů s cennými papíry a celistvost emisí cenných papírů. Toto nařízení by nemělo zasahovat do vnitrostátních právních předpisů, jimiž členské státy upravují držení cenných papírů a mechanismy pro zachování celistvosti emisí cenných papírů. V zájmu posílení ochrany aktiv účastníků a jejich zákazníků by však toto nařízení mělo stanovit povinnost centrálních depozitářů oddělit účty cenných papírů vedené pro každého účastníka a nabízet na požádání další oddělení účtů jednotlivých zákazníků účastníků, které může být v některých případech k dispozici pouze za cenu vyšších nákladů, které ponese jednotliví zákazníci účastníků požadující další oddělení. Centrální depozitáři a jejich účastníci by měli mít povinnost poskytovat jak souhrnné oddělení zákazníků, tak i oddělení jednotlivých zákazníků, tak aby si zákazníci mohli vybrat tu úroveň oddělení, kterou považují za vhodnou pro své potřeby.

Jedinou výjimkou z tohoto pravidla by měla být situace, kdy centrální depozitář a jeho účastníci z důvodu jiných požadavků veřejného pořádku, zejména ve vztahu k efektivnímu a transparentnímu výběru daní, mají povinnost poskytovat občanům a rezidentům členského státu a právnickým osobám usazeným v tomto členském státě oddělení jednotlivých zákazníků, pokud je ke dni vstupu tohoto nařízení v platnost toto oddělení jednotlivých zákazníků pouze pro občany a rezidenty daného členského státu a právnické osoby usazené v daném členském státě požadováno podle vnitrostátních právních předpisů daného členského státu, podle nichž jsou cenné papíry vydány. Centrální depozitáři by měli zajistit, aby se tyto požadavky uplatňovaly zvlášť pro každý vypořádací systém, který provozují. Aniž je dotčeno poskytování doplňkových služeb, neměli by centrální depozitáři na vlastní účet používat cenné papíry patřící účastníkovi, pokud to daný účastník výslovně nepovolil, a neměli by ani jinak na vlastní účet používat cenné papíry, které jim nepatří. Kromě toho by měl centrální depozitář požadovat, aby účastníci od svých zákazníků předem získali všechny nezbytné souhlasy.

- (43) Směrnice 98/26/ES stanoví, že převodní příkazy zadané do vypořádacích systémů v souladu s pravidly těchto systémů by měly být právně vymahatelné a závazné pro třetí strany. Vzhledem k tomu, že směrnice 98/26/ES nezmiňuje konkrétně centrální depozitáře, kteří vypořádací systémy provozují, by však v zájmu jasnosti mělo toto nařízení stanovit povinnost centrálních depozitářů stanovit okamžik nebo okamžiky, kdy je převodní příkaz přijat vypořádacím systémem a kdy se stává se neodvolatelným v souladu s pravidly dané směrnice. Za účelem zvýšení právní jistoty by kromě toho centrální depozitáři měli svým účastníkům sdělit okamžik, ke kterému se převod cenných papírů a peněžních prostředků ve vypořádacím systému stává právně vymahatelným a závazným pro třetí strany v souladu s případnými pravidly podle vnitrostátního práva. Centrální depozitáři by rovněž měli učinit všechny přiměřené kroky k zajištění toho, aby převody cenných papírů a peněžních prostředků byly právně vymahatelné a závazné pro třetí strany nejpozději na konci obchodního dne ve skutečný den vypořádání.
- (44) S cílem zabránit rizikům pro vypořádání souvisejícím s platební neschopností zúčtovatele by centrální depozitář měl, kdykoli je to vhodné a možné, provádět peněžní vypořádání obchodu s cennými papíry na účtech vedených u centrální banky. Pokud tato varianta není vhodná a možná, měl by být centrální depozitář schopen provést vypořádání prostřednictvím účtů vedených u úvěrové instituce založené podle podmínek stanovených ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU ⁽¹⁾ a investičními podniky a podléhající zvláštnímu povolovacímu postupu a obezřetnostním požadavkům podle hlavy IV tohoto nařízení.
- (45) Bankovní činnosti poskytované doplňkově k vypořádání, jež jsou spojeny s úvěrovým rizikem a rizikem likvidity, by měly být prováděny pouze centrálními depozitáři nebo zajišťovány externě prostřednictvím subjektů, které mají povolení poskytovat doplňkové bankovní služby k činnosti centrálního depozitáře podle tohoto nařízení.

⁽¹⁾ Směrnici Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU ze dne 26. června 2013 o přístupu k činnosti úvěrových institucí a o obezřetnostním dohledu nad úvěrovými institucemi a o změně směrnice 2002/87/ES a o zrušení směrnic 2006/48/ES a 2006/49/ES (Úř. věst. L 176, 27.6.2013, s. 338).

- (46) V zájmu zajištění úspor plynoucích z poskytování služeb centrálního depozitáře společně s bankovními službami v rámci stejné skupiny podniků, by požadavky podle tohoto nařízení neměly bránit tomu, aby úvěrová instituce patřila do stejné skupiny podniků jako centrální depozitář. Je vhodné stanovit postupy, podle nichž by bylo možné centrálním depozitářům povolit poskytovat svým účastníkům a jiným subjektům doplňkové služby v rámci stejného právního subjektu nebo v rámci samostatného právního subjektu, který může být součástí skupiny podniků kontrolované týmž mateřským podnikem. Pokud jiná úvěrová instituce než centrální banka vystupuje jako zúčtovatel, měla by být tato úvěrová instituce schopna poskytovat účastníkům centrálního depozitáře služby uvedené v tomto nařízení, na které se vztahuje povolení, ale neměla by poskytovat jiné bankovní služby ze stejného právního subjektu, aby byl vypořádací systém co nejméně vystaven riziku selhání úvěrové instituce.
- (47) Vzhledem k tomu, že směrnice 2013/36/EU se konkrétně nezabývá úvěrovým rizikem a rizikem likvidity během obchodního dne, která vyplývají z poskytování bankovních služeb doplňkově k vypořádání, měli by úvěrové instituce a centrální depozitáři poskytující tyto služby rovněž podléhat zvláštním přísnějším požadavkům na omezení úvěrového rizika a rizika likvidity. Tyto přísnější požadavky na omezení úvěrového rizika a rizika likvidity by se měly řídit celosvětovými standardy pro infrastrukturu finančních trhů a zásadami pro „monitorovací nástroje pro řízení vnitrodenní likvidity“, které v dubnu 2013 zveřejnil Basilejský výbor pro bankovní dohled.
- (48) Na některé centrální depozitáře, které působí rovněž jako úvěrové instituce, se vztahují kapitálové požadavky a požadavky na podávání zpráv platné pro úvěrové instituce, jež jsou stanoveny v nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013 ⁽¹⁾ a ve směrnici 2013/36/EU. S ohledem na systémový význam těchto centrálních depozitářů je vhodné, aby se použily nejpřísnější požadavky stanovené v právních předpisech Unie, s cílem zabránit kumulativnímu uplatňování různých pravidel Unie, například ve vztahu k podávání zpráv o kapitálových požadavcích. Ve všech oblastech, kde se zjistí možné zdvojení požadavků, by měly orgán ESMA a Evropský orgán pro bankovníctví (dále jen „orgán EBA“) zřízený nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 ⁽²⁾ poskytnout stanovisko ohledně vhodného uplatňování aktů Unie v souladu s článkem 34 nařízení (EU) č. 1093/2010 a nařízením (EU) č. 1095/2010.
- (49) Kromě kapitálových požadavků stanovených v nařízení (EU) č. 575/2013 a ve směrnici 2013/36/EU by se na úvěrové instituce a centrální depozitáře měl vztahovat dodatečný kapitálový požadavek zohledňující rizika, jako například úvěrové riziko a riziko likvidity, vyplývající z poskytování vnitrodenních úvěrů mimo jiné účastníkům vypořádacího systému nebo jiným uživatelům služeb centrálních depozitářů.
- (50) V zájmu zajištění plného souladu se zvláštními opatřeními zaměřenými na snížení úvěrového rizika a rizika likvidity by příslušné orgány měly mít možnost požadovat, aby centrální depozitáři určili více než jednu úvěrovou instituci, budou-li schopni na základě dostupných důkazů doložit, že expozice jedné úvěrové instituce vůči koncentraci úvěrového rizika a rizika likvidity není zcela omezena. Centrální depozitáři by také měli mít možnost určit více než jednu úvěrovou instituci.
- (51) Dohledem nad dodržováním požadavků nařízení (EU) č. 575/2013 a směrnice 2013/36/EU a příslušných zvláštních obezřetnostních požadavků podle tohoto nařízení ze strany určených úvěrových institucí nebo centrálních depozitářů, které mají povolení poskytovat bankovní služby doplňkově k vypořádání, by měly být pověřeny příslušné orgány uvedené v nařízení (EU) č. 575/2013. Aby bylo zajištěno jednotné uplatňování norem v oblasti dohledu, je žádoucí, aby dohled nad bankovními službami centrálních depozitářů, které jsou takového rozsahu a povahy, že představují významné riziko pro finanční stabilitu Unie, vykonávala přímo ECB za podmínek stanovených v nařízeních Rady (EU) č. 1024/2013 ⁽³⁾ týkajícím se politik, které se vztahují k obezřetnostnímu dohledu nad úvěrovými institucemi. Nařízení (EU) č. 1024/2013 by nemělo být tímto nařízením dotčeno.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a rady (EU) č. 575/2013 ze dne 26. června 2013 o obezřetnostních požadavcích na úvěrové instituce a investiční podniky a o změně nařízení (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 176, 27.6.2013, s. 1).

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 ze dne 24. listopadu 2010 o zřízení Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro bankovníctví), o změně rozhodnutí č. 716/2009/ES a o zrušení rozhodnutí Komise 2009/78/ES (Úř. věst. L 331, 15.12.2010, s. 12).

⁽³⁾ Nařízení Rady (EU) č. 1024/2013 ze dne 15. října 2013, kterým se Evropské centrální bance svěřují zvláštní úkoly týkající se politik, které se vztahují k obezřetnostnímu dohledu nad úvěrovými institucemi (Úř. věst. L 287, 29.10.2013, s. 63).

- (52) Úvěrová instituce nebo centrální depozitář s povolením poskytovat bankovní doplňkové služby k vypořádání by měli dodržovat stávající a budoucí právní předpisy Unie vztahující se na úvěrové instituce. Tímto nařízením by neměly být dotčeny směrnice 2014/59/EU a další budoucí legislativní akty Unie, které se týkají rámce pro ozdravné postupy a řešení krize úvěrových institucí, investičních podniků a jiných finančních institucí.
- (53) Aby byla zajištěna dostatečná míra bezpečnosti a kontinuity služeb poskytovaných centrálními depozitáři, měli by depozitáři podléhat zvláštním jednotným a přímo použitelným omezitelným a kapitálovým požadavkům, které snižují jejich právní, operační a investiční riziko.
- (54) Bezpečnost propojení mezi centrálními depozitáři by měly upravovat zvláštní požadavky, aby jednotliví účastníci centrálních depozitářů mohli mít přístup do ostatních vypořádacích systémů. Poskytování bankovních doplňkových služeb v rámci samostatného právního subjektu by nemělo centrálním depozitářům bránit tyto služby přijímat, především pokud jsou účastníky vypořádacího systému provozovaného jiným centrálním depozitářem. Je obzvláště důležité, aby všechna potenciální rizika vyplývající z tohoto propojení, jako je úvěrové riziko, riziko likvidity, organizační riziko a jakákoli jiná relevantní rizika pro centrální depozitáře, byla zcela omezena. V případě interoperabilního propojení je důležité, aby propojené vypořádací systémy měly shodně stanovený okamžik přijetí převodních příkazů do systému a okamžik neodvolatelnosti převodních příkazů a používaly rovnocenná pravidla týkající se okamžiku platnosti a účinnosti převodů cenných papírů a peněžních prostředků. Stejně zásady by se měly vztahovat na centrální depozitáře, kteří používají společnou infrastrukturu informačních technologií pro vypořádání.
- (55) Aby mohly příslušné orgány vykonávat účinný dohled nad činností centrálních depozitářů, měly by se na centrální depozitáře vztahovat přísné požadavky na vedení evidence. Centrální depozitáři by měli po dobu alespoň deseti let uchovávat veškerou evidenci a údaje o všech službách, které poskytují, včetně údajů o obchodech týkajících se služeb správy zajištění, jež zahrnují zpracovávání smluv o zpětném odkupu cenných papírů nebo o půjčkách cenných papírů. Centrální depozitáři budou případně muset určit společný formát, v němž zákazníci údaje o obchodech poskytují, tak aby bylo v souladu s příslušnými regulačními a prováděcími technickými normami přijatými podle tohoto nařízení možné tento požadavek na vedení evidence splnit.
- (56) V mnoha členských státech vnitrostátní právní předpisy vyžadují, aby emitenti vydávali určité druhy cenných papírů, zejména akcie, prostřednictvím vnitrostátního centrálního depozitáře. S cílem odstranit tuto překážku bránící hladkému fungování unijního trhu, pokud jde o operace následující po uzavření obchodu, a umožnit emitentům rozhodnout se pro neefektivnější způsob správy svých cenných papírů by emitenti měli mít právo zvolit si pro vedení evidence cenných papírů a využívání služeb centrálních depozitářů jakéhokoli centrálního depozitáře usazeného v Unii. Jelikož harmonizace práva obchodních společností členských států překračuje rámec tohoto nařízení, mělo by se toto vnitrostátní právo obchodních společností nebo podobné právní předpisy, podle kterých jsou cenné papíry vydány, použít i nadále a současně by měla být přijata opatření k zajištění toho, že požadavky tohoto vnitrostátního práva obchodních společností nebo podobných právních předpisů lze při výkonu práva na výběr centrálního depozitáře splnit. Tímto vnitrostátním právem obchodních společností nebo podobnými právními předpisy, podle nichž jsou cenné papíry vydávány, se řídí vztah mezi emitentem a držiteli cenných papírů nebo třetími stranami a jejich příslušná práva a povinnosti s cennými papíry spojené, jako jsou hlasovací práva, dividendy a jiné úkony související s výkonem práv ve společnostech. Odmítnutí poskytnout služby emitentovi by mělo být přípustné pouze na základě celkového posouzení rizik nebo v případě, že daný centrální depozitář neposkytuje žádné emisní služby ve vztahu k cenným papírům vydaným podle práva obchodních společností nebo podobných právních předpisů příslušného členského státu. Příslušné orgány by měly mít k dispozici vhodná opatření k rychlému zajištění nápravy, aby mohly řešit případné bezdůvodné odmítnutí centrálního depozitáře poskytnout emitentům služby.
- (57) S ohledem na rostoucí přeshraniční držení a přeshraniční převody cenných papírů, které toto nařízení podporuje, je velmi naléhavé a důležité, aby byla stanovena jasná pravidla ohledně práva, které je rozhodné pro majetkové aspekty týkající se cenných papírů držených na účtech vedených centrálními depozitáři. Jedná se nicméně o horizontální otázku, která překračuje rámec tohoto nařízení a mohla by být vyřešena v budoucích legislativních aktech Unie.
- (58) Evropský kodex chování v oblasti clearingů a vypořádání ze dne 7. listopadu 2006 vytvořil dobrovolný rámec, který umožňuje vzájemný přístup mezi centrálními depozitáři a jinými subjekty tržní infrastruktury. Poobchodní

sektor však zůstává roztržštěný podle hranic jednotlivých států, což vede ke zbytečné nákladnosti přeshraničních obchodů. Je nezbytné stanovit jednotné podmínky pro propojení mezi centrálními depozitáři a vzájemný přístup mezi centrálními depozitáři a jinými subjekty tržní infrastruktury. Aby centrální depozitáři mohli svým účastníkům nabízet přístup na jiné trhy, měli by mít právo stát se účastníkem jiného centrálního depozitáře nebo požádat jiný centrální depozitář, aby pro přístup k sobě vytvořil zvláštní funkce. Tento přístup by měl být udělován na základě spravedlivých, přiměřených a nediskriminačních podmínek a měl by být odepřen pouze v případě, že ohrožuje hladké a řádné fungování finančních trhů nebo vyvolává systémové riziko. Příslušné orgány by měly mít k dispozici vhodná opatření k rychlému zajištění nápravy, aby mohly řešit případné bezdůvodné odmítnutí centrálního depozitáře poskytnout přístup jinému centrálnímu depozitáři. Pokud propojení centrálních depozitářů vyvolávají významná rizika pro vypořádání, měla by podléhat povolení a posílenému dohledu příslušných orgánů.

- (59) Centrální depozitáři by rovněž měli mít přístup k údajům o obchodech od ústřední protistrany nebo obchodního systému a tyto subjekty tržní infrastruktury by měly mít přístup do vypořádacích systémů provozovaných centrálními depozitáři. Tento přístup může být odepřen pouze v případě, že ohrožuje hladké a řádné fungování finančních trhů nebo vyvolává systémové riziko, přičemž žádost o přístup nelze odmítnout z důvodu ztráty tržního podílu.
- (60) Příslušné orgány by měly mít k dispozici vhodná opatření k rychlému zajištění nápravy, aby mohly řešit případné bezdůvodné odmítnutí centrálního depozitáře nebo jiných subjektů tržní infrastruktury poskytnout přístup ke svým službám. Toto nařízení doplňuje ujednání mezi obchodními systémy, ústředními protistranami a centrálními depozitáři o přístupu stanovená v nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 648/2012 a v nařízení (EU) č. 600/2014, jež jsou nezbytná k vytvoření konkurenceschopného vnitřního trhu se službami po uzavření obchodu. Orgán ESMA a Komise by měly nadále pečlivě sledovat vývoj poobchodní infrastruktury a Komise by měla v případě potřeby zasáhnout, aby zabránila narušování hospodářské soutěže na vnitřním trhu.
- (61) Řádný obezřetnostní a podnikatelský rámec pro finanční sektor by měl spočívat na pevném režimu dohledu a sankcí. Za tímto účelem by orgány dohledu měly být vybaveny dostatečnými pravomocemi jednat a měly by mít možnost uplatňovat v reakci na protiprávní jednání systémy odrazujících sankcí. Přezkum stávajících pravomocí ukládat sankce a jejich praktického uplatňování, zaměřený na podporu sblížení sankcí v celém rámci dohledových činností, byl proveden ve sdělení Komise ze dne 8. prosince 2010 nazvaném „Posílení sankčních režimů v odvětví finančních služeb“.
- (62) Proto by v zájmu zajištění účinného dodržování požadavků tohoto nařízení ze strany centrálních depozitářů, úvěrových institucí určených za zúčtovatele, členů jejich vedoucích orgánů a dalších osob, které skutečně řídí jejich činnost, a jakýchkoli jiných osob měly být příslušné orgány schopny ukládat správní sankce a jiná opatření, které jsou účinné, přiměřené a odrazující.
- (63) Aby byla zajištěna odrazující povaha a důsledné uplatňování sankcí napříč členskými státy, mělo by toto nařízení stanovit seznam hlavních správních sankcí a jiných opatření, jež mají mít příslušné orgány k dispozici, pravomoc ukládat tyto sankce a jiná opatření všem fyzickým a právnickým osobám odpovědným za porušení předpisů, seznam základních kritérií pro stanovení stupně a druhu těchto sankcí nebo jiných opatření a výši správních pokut. Správní pokuty by měly zohledňovat faktory, jako jsou zjištěné finanční výhody plynoucí z porušení předpisů, závažnost a trvání porušení předpisů a různé přitěžující nebo polehčující okolnosti, a měly by mít odrazující účinek a případně zahrnovat zmírnění sankce v případě spolupráce s příslušným orgánem. Přijetí a zveřejnění sankcí by mělo respektovat základní práva stanovená v Listině základních práv Evropské unie (dále jen „Listina“), a to zejména právo na respektování soukromého a rodinného života (článek 7), právo na ochranu osobních údajů (článek 8) a právo na účinnou právní ochranu a spravedlivý proces (článek 47).

- (64) Za účelem odhalování možného porušování pravidel by měly být zavedeny účinné mechanismy motivující k hlášení potenciálních nebo skutečných případů porušení tohoto nařízení příslušným orgánům. Tyto mechanismy by měly zahrnovat přiměřená ochranná opatření pro osoby, které potenciální nebo skutečné případy porušení tohoto nařízení oznámí, i osoby obviněné z porušení předpisů. Je třeba zavést vhodné postupy, aby bylo dodrženo právo obviněného na ochranu osobních údajů, na obhajobu a právo být vyslechnut před přijetím konečného rozhodnutí, které se ho týká, jakož i právo využít proti jakémukoliv rozhodnutí nebo opatření, které se ho týká, účinné prostředky nápravy před soudem.
- (65) Tímto nařízením by neměla být dotčena žádná ustanovení právních předpisů členských států týkající se trestních sankcí.
- (66) Zpracovávání osobních údajů prováděné členskými státy podle tohoto nařízení se řídí směrnicí Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES⁽¹⁾. Každá výměna nebo předání osobních údajů příslušnými orgány členských států by měly probíhat v souladu s pravidly o předávání osobních údajů stanovenými ve směrnici 95/46/ES. Zpracování osobních údajů prováděné podle tohoto nařízení orgánem ESMA se řídí nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001⁽²⁾. Každá výměna nebo předání osobních údajů orgánem ESMA by měly probíhat v souladu s pravidly o předávání osobních údajů stanovenými v nařízení (ES) č. 45/2001.
- (67) Toto nařízení respektuje základní práva a je v souladu se zásadami uznanými zejména Listinou, především právo na respektování soukromého a rodinného života, právo na ochranu osobních údajů, právo na účinnou právní ochranu a spravedlivý proces, právo nebýt stíhán nebo potrestán dvakrát za stejný čin a zásadu svobody podnikání, a musí být uplatňováno v souladu s těmito právy a zásadami.
- (68) Orgán ESMA by měl hrát klíčovou roli při uplatňování tohoto nařízení tím, že bude zajišťovat jednotné uplatňování pravidel Unie příslušnými vnitrostátními orgány a urovnávat spory mezi nimi.
- (69) Orgán ESMA by měl Komisi předkládat výroční zprávy, v nichž se posuzují trendy a potenciální rizika na trzích, na které se vztahuje toto nařízení. Tyto zprávy by měly obsahovat alespoň posouzení efektivnosti vypořádání, internalizovaného vypořádání, přeshraničního poskytování služeb, důvodů pro odmítnutí přístupových práv a dále posouzení jakýchkoli jiných faktických překážek hospodářské soutěže v oboru poobchodních finančních služeb, včetně případných překážek vyplývajících z nevhodného používání licenčního režimu, vhodnosti sankcí za selhání vypořádání, a zejména pak potřeby větší flexibility ve vztahu k sankcím za selhání vypořádání v souvislosti s nelikvidními finančními nástroji a uplatňováním pravidel členských států týkajících se občanskoprávní odpovědnosti za ztráty způsobené centrálními depozitáři, jakož i posouzení podmínek týkajících se poskytování bankovních doplňkových služeb, požadavků na ochranu cenných papírů účastníků a jejich zákazníků a režimu sankcí, a v případě potřeby mohou obsahovat doporučení ohledně preventivních nebo nápravných opatření. Orgán ESMA by měl rovněž ve vhodném časovém rámci a v souladu s nařízením (EU) č. 1095/2010 provádět srovnávací hodnocení zahrnující činnosti příslušných orgánů podle tohoto nařízení. S ohledem na systémový význam centrálních depozitářů a na skutečnost, že jsou vůbec poprvé regulovány na úrovni Unie, je vhodné stanovit požadavek, že by se tato srovnávací hodnocení měla prvotně provádět každé tři roky alespoň ve vztahu k dohledu nad centrálními depozitáři, kteří využívají svobody poskytování služeb nebo se účastní interoperabilního propojení.
- (70) Vzhledem k vysoce odborným znalostem, jimiž orgán ESMA disponuje v oblasti cenných papírů a trhů s cennými papíry, by bylo efektivní a vhodné pověřit ho vypracováním návrhů regulačních a prováděcích technických norem, které se nebudou týkat strategických rozhodnutí, a jejich předložením Komisi. Je-li tak stanoveno, měl by orgán ESMA rovněž úzce spolupracovat s členy ESCB a s orgánem EBA.

(1) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ze dne 24. října 1995 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů (Úř. věst. L 281, 23.11.1995, s. 31).

(2) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 ze dne 18. prosince 2000 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány a institucemi Společenství a o volném pohybu těchto údajů (Úř. věst. L 8, 12.1.2001, s. 1).

- (71) V souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování EU, články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010 a články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1095/2010 by měla být Komisi svěřena pravomoc přijímat regulační technické normy týkající se konkrétních prvků opatření k zajištění disciplíny při vypořádání, podávání zpráv o internalizovaném vypořádání, informací a jiných prvků, které mají centrální depozitáři uvést ve své žádosti o povolení, podmínek, za nichž mohou příslušné orgány pro centrální depozitáře schválit jejich účast na kapitálu určitých právnických osob, informací, které si mají různé orgány vzájemně předávat v rámci dohledu nad centrálními depozitáři, informací, které musí žádající centrální depozitář ve své žádosti o uznání poskytnout orgánu ESMA, prvků organizace řízení a správy centrálních depozitářů, podrobností evidence, již centrální depozitáři vedou, rizik, která musí zohlednit centrální depozitáři při provádění celkového posouzení rizik a příslušné orgány při posuzování důvodů pro odmítnutí žádosti o přístup, prvků postupu pro přístup účastníků a emitentů k centrálním depozitářům, přístupu mezi centrálními depozitáři navzájem a mezi centrálními depozitáři a dalšími subjekty tržní infrastruktury, konkrétních prvků opatření, která mají centrální depozitáři přijmout pro zachování celistvosti emise, snížení operačního a investičního rizika a rizik vyplývajících z propojení s jinými centrálními depozitáři, upřesnění kapitálových požadavků na centrální depozitáře, upřesnění žádosti o povolení poskytovat bankovní doplňkové služby, dodatečných kapitálových požadavků a obezřetnostních požadavků k úvěrovému riziku a riziku likvidity pro centrální depozitáře a určené úvěrové instituce, které mají povolení poskytovat bankovní doplňkové služby.
- (72) Komisi by rovněž měla být svěřena pravomoc přijímat prováděcí technické normy formou prováděcích aktů podle článku 291 Smlouvy o fungování EU a v souladu s článkem 15 nařízení (EU) č. 1095/2010, pokud jde o standardní formuláře a vzory pro podávání zpráv o internalizovaném vypořádání, žádosti o povolení podávané centrálními depozitáři, poskytování informací mezi různými příslušnými orgány pro účely dohledu nad centrálními depozitáři, příslušná ujednání o spolupráci mezi orgány domovského a hostitelského členského státu, formát evidence vedené centrálními depozitáři, postupy v případech, kdy je účastníkovi nebo emitentovi odepřen přístup k centrálnímu depozitáři, kdy je odepřen přístup centrálním depozitářům mezi sebou nebo mezi depozitáři a jinými subjekty tržní infrastruktury, konzultace s různými orgány před vydáním povolení zúčtovateli.
- (73) Za účelem dosažení cílů stanovených tímto nařízením by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování EU, pokud jde o bližší vymezení některých definic, kritéria pro výpočet výše peněžitých sankcí pro účastníky, kteří způsobili selhání vypořádání, a kritéria, podle nichž by měla být činnost centrálního depozitáře v hostitelském členském státě považována za činnost podstatného významu pro daný členský stát. Je obzvláště důležité, aby Komise v rámci přípravné činnosti vedla odpovídající konzultace, a to i na odborné úrovni. Při přípravě a vypracovávání aktu v přenesené pravomoci by Komise měla zajistit, aby byly příslušné dokumenty předány současně, včas a vhodným způsobem Evropskému parlamentu a Radě.
- (74) Za účelem zajištění jednotných podmínek k provedení tohoto nařízení by Komisi měly být svěřeny prováděcí pravomoci k přijímání rozhodnutí o posouzení pravidel třetích zemí pro účely uznávání centrálních depozitářů ze třetích zemí. Tyto pravomoci by měly být vykonávány v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011⁽¹⁾.
- (75) Při posuzování příslušných pravidel třetích zemí by měl být uplatněn přiměřený přístup orientovaný na výsledky, který se zaměří na dodržování příslušných pravidel Unie a případně mezinárodních norem. V případě, že neexistují žádné podstatné rozdíly, které by měly předvídatelné nepříznivé účinky na trhy Unie, je rovněž možné udělit podmíněné nebo předběžné uznání.
- (76) Jelikož cíle tohoto nařízení, tedy stanovení jednotných požadavků pro vypořádání, jakož i pro centrální depozitáře, nemůže být uspokojivě dosaženo členskými státy, ale spíše jich z důvodu rozsahu opatření může být lépe dosaženo na úrovni Unie, smí Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je nezbytné pro dosažení těchto cílů.

(1) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13).

- (77) Je nezbytné změnit směrnici 98/26/ES a uvést ji do souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2010/78/EU ⁽¹⁾, na jejímž základě se určené vypořádací systémy již neoznamují Komisi, nýbrž orgánu ESMA.
- (78) Vzhledem k tomu, že toto nařízení harmonizuje na úrovni Unie opatření, která mají předcházet selhání vypořádání a tato selhání řešit, a má u těchto opatření širší oblast působnosti než nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 236/2012 ⁽²⁾, je nutné zrušit článek 15 uvedeného nařízení.
- (79) Na centrální depozitáře by se neměly použít směrnice 2014/65/EU a nařízení (EU) č. 600/2014, pokud poskytují služby, které jsou výslovně uvedeny v tomto nařízení. Aby však bylo zajištěno, že se směrnice 2014/65/EU a nařízení (EU) č. 600/2014 vztahují na všechny subjekty poskytující investiční služby a vykonávající investiční činnosti, a aby se zabránilo narušení hospodářské soutěže mezi různými druhy poskytovatelů těchto služeb, je nezbytné vyžadovat, aby se na centrální depozitáře, kteří v rámci svých doplňkových služeb poskytují investiční služby a vykonávají investiční činnosti, vztahovaly požadavky směrnice 2014/65/EU a nařízení (EU) č. 600/2014.
- (80) Uplatňování požadavků na povolování a uznávání podle tohoto nařízení by mělo být odloženo, aby centrální depozitáři usazení v Unii nebo ve třetích zemích měly dostatek času požádat o povolení a uznání svých činností podle tohoto nařízení. Dokud nebude podle tohoto nařízení rozhodnuto o povolení nebo uznání centrálního depozitáře a jeho činností, včetně propojení centrálních depozitářů, by se měla nadále použít příslušná vnitrostátní pravidla pro povolování a uznávání centrálních depozitářů.
- (81) Rovněž je nezbytné odložit uplatňování požadavků na zajištění disciplíny při vypořádání a požadavků na oznamovací povinnosti internalizátorů vypořádání do doby, než budou přijaty všechny nezbytné akty v přenesené pravomoci a prováděcí akty, které dále vymezují tyto zavedené požadavky, a požadavků na evidenci některých převoditelných cenných papírů formou zápisu do příslušné evidence a vypořádání závazků ve vypořádacích systémech nejpozději druhý obchodní den po uzavření obchodu, aby účastníci trhu, kteří drží cenné papíry v listinné podobě nebo uplatňují delší vypořádací lhůty, měli dostatek času k dosažení souladu s těmito požadavky,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

HLAVA I

PŘEDMĚT, OBLAST PŮSOBNOSTI A DEFINICE

Článek 1

Předmět a oblast působnosti

1. Toto nařízení stanoví jednotné požadavky pro vypořádání obchodů s finančními nástroji v Unii a pravidla organizace a chování centrálních depozitářů cenných papírů na podporu bezpečného, efektivního a hladkého vypořádání.
2. Není-li stanoveno v tomto nařízení jinak, vztahuje se toto nařízení na vypořádání obchodů se všemi finančními nástroji a veškerou činnost centrálních depozitářů cenných papírů.
3. Tímto nařízením nejsou dotčena ustanovení právních předpisů Unie týkajících se konkrétních finančních nástrojů, především směrnice 2003/87/ES.

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/78/EU ze dne 24. listopadu 2010, kterou se mění směrnice 98/26/ES, 2002/87/ES, 2003/6/ES, 2003/41/ES, 2003/71/ES, 2004/39/ES, 2004/109/ES, 2005/60/ES, 2006/48/ES, 2006/49/ES a 2009/65/ES s ohledem na pravomoci Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro bankovníctví), Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění) a Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro cenné papíry a trhy) (Úř. věst. L 331, 15.12.2010, s. 120).

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 236/2012 ze dne 14. března 2012 o prodeji na krátko a některých aspektech swapů úvěrového selhání (Úř. věst. L 86, 24.3.2012, s. 1).

4. Články 10 až 20, 22 až 24 a 27, čl. 28 odst. 6, čl. 30 odst. 4 a články 46 a 47, ustanovení hlavy IV a požadavky na podávání zpráv příslušným orgánům nebo dotčeným orgánům nebo na dodržování jejich příkazů podle tohoto nařízení se nevztahují na členy ESCB, jiné vnitrostátní subjekty členských států plnící podobné funkce nebo jiné veřejné subjekty pověřené správou veřejného dluhu v Unii nebo do této správy zasahující, a to ve vztahu ke kterémukoli centrálnímu depozitáři, který je výše uvedenými subjekty přímo řízen v rámci odpovědnosti téhož vedoucího orgánu, jenž má přístup k finančním prostředkům těchto subjektů a není samostatným subjektem.

Článek 2

Definice

1. Pro účely tohoto nařízení se rozumí:

- 1) „centrálním depozitářem cenných papírů“ (dále jen „centrální depozitář“) právnická osoba, která provozuje systém pro vypořádání obchodů s cennými papíry uvedený v oddíle A bodě 3 přílohy, a poskytuje alespoň jednu další základní službu uvedenou v oddíle A přílohy;
- 2) „centrálním depozitářem ze třetí země“ právní subjekt usazený ve třetí zemi, který poskytuje služby podobné základním službám uvedeným v oddíle A bodě 3 přílohy a alespoň jednu další základní službu uvedenou v oddíle A přílohy;
- 3) „imobilizací“ úkon soustředění listinných cenných papírů u centrálního depozitáře způsobem, který umožní provedení následných převodů zápisem do příslušné evidence;
- 4) „zaknihovanou podobou“ skutečnost, že některé finanční nástroje existují pouze ve formě zápisů v příslušné evidenci;
- 5) „hostitelským centrálním depozitářem“ centrální depozitář, který obdrží od jiného centrálního depozitáře přístup k jeho službám prostřednictvím propojení centrálních depozitářů;
- 6) „žádajícím centrálním depozitářem“ centrální depozitář, který žádá o přístup ke službám jiného centrálního depozitáře prostřednictvím propojení centrálních depozitářů;
- 7) „vypořádáním“ dokončení obchodu s cennými papíry, ať je uzavřen kdekoliv, jehož cílem je splnění závazků stran obchodu převodem peněžních prostředků nebo cenných papírů nebo obojího;
- 8) „finančními nástroji“ nebo „cennými papíry“ finanční nástroje ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 15 směrnice 2014/65/EU;
- 9) „převodním příkazem“ převodní příkaz ve smyslu čl. 2 písm. i) druhé odrážky směrnice 98/26/ES;
- 10) „systémem vypořádání obchodů s cennými papíry“ (dále jen „vypořádací systém“) systém ve smyslu čl. 2 písm. a) první, druhé a třetí odrážky směrnice 98/26/ES, který není provozován ústřední protistranou a jehož činnost spočívá v provádění převodních příkazů;
- 11) „internalizátorem vypořádání“ podnik, včetně podniků povolených v souladu se směrnicí 2013/36/EU nebo směrnicí 2014/65/EU, která provádí převodní příkazy jménem zákazníků nebo na vlastní účet jinak než prostřednictvím vypořádacího systému;
- 12) „určeným dnem vypořádání“ den, který je zadán do vypořádacího systému jako den vypořádání a na němž se strany obchodu s cennými papíry dohodnou jako na dni, kdy má k vypořádání dojít;
- 13) „vypořádací lhůtou“ období mezi dnem uzavření obchodu a určeným dnem vypořádání;
- 14) „obchodním dnem“ obchodní den ve smyslu čl. 2 písm. n) směrnice 98/26/ES;

- 15) „selháním vypořádání“ neuskutečnění vypořádání nebo částečné vypořádání obchodu s cennými papíry k určenému dni vypořádání v důsledku nedodání cenných papírů nebo peněžních prostředků a bez ohledu na důvod;
- 16) „ústřední protistranou“ ústřední protistrana ve smyslu čl. 2 bodu 1 nařízení (EU) č. 648/2012;
- 17) „příslušným orgánem“ orgán, který každý členský stát určí v souladu s článkem 11, není-li v tomto nařízení stanoveno jinak;
- 18) „dotčeným orgánem“ orgán uvedený v článku 12;
- 19) „účastníkem“ účastník vypořádacího systému ve smyslu čl. 2 písm. f) směrnice 98/26/ES;
- 20) „účástí“ účast ve smyslu první věty článku 2 bodu 2 směrnice 2013/34/EU nebo přímé či nepřímé držení nejméně 20 % hlasovacích práv nebo základního kapitálu podniku;
- 21) „kontrolou“ vztah mezi dvěma podniky popsany v článku 22 směrnice 2013/34/EU;
- 22) „dceřiným podnikem“ dceřiný podnik ve smyslu čl. 2 bodu 10 a článku 22 směrnice 2013/34/EU;
- 23) „domovským členským státem“ členský stát, v němž je centrální depozitář usazen;
- 24) „hostitelským členským státem“ členský stát jiný než domovský členský stát, v němž má centrální depozitář pobočku nebo poskytuje služby centrálního depozitáře;
- 25) „pobočkou“ provozovna, která není ústředím centrálního depozitáře, je jeho součástí, nemá právní subjektivitu a poskytuje služby centrálního depozitáře, pro něž centrální depozitář získal povolení;
- 26) „selháním“, pokud jde o účastníka, situace, kdy je proti účastníkovi zahájeno úpadkové řízení ve smyslu čl. 2 písm. j) směrnice 98/26/ES;
- 27) „dodáním proti zaplacení“ mechanismus vypořádání obchodů s cennými papíry, který spojuje převod cenných papírů s převodem peněžních prostředků tak, že k dodání cenných papírů dojde pouze v případě, že dojde k odpovídajícímu převodu peněžních prostředků, a naopak;
- 28) „úctem cenných papírů“ účet, na který lze připsat nebo z kterého lze odepsat cenné papíry;
- 29) „propojením centrálních depozitářů“ ujednání mezi centrálními depozitáři, na jehož základě se jeden centrální depozitář stává účastníkem ve vypořádacím systému jiného centrálního depozitáře s cílem usnadnit převod cenných papírů od účastníků druhého centrálního depozitáře účastníkům prvního centrálního depozitáře, nebo ujednání, na jehož základě má centrální depozitář nepřímo přes prostředníka přístup k druhému centrálnímu depozitáři. Mezi propojení centrálních depozitářů patří standardní propojení, nadstandardní propojení, nepřímé propojení a interoperabilní propojení;
- 30) „standardním propojením“ propojení centrálních depozitářů, na jehož základě se jeden centrální depozitář stává účastníkem vypořádacího systému jiného centrálního depozitáře za stejných podmínek, jaké platí pro kteréhokoli jiného účastníka vypořádacího systému provozovaného druhým centrálním depozitářem;

- 31) „nadstandardním propojením“ propojení centrálních depozitářů, na jehož základě jsou jednomu centrálnímu depozitáři, který se stává účastníkem vypořádacího systému jiného centrálního depozitáře, poskytovány další zvláštní služby vedle služeb, jež tento jiný centrální depozitář běžně poskytuje účastníkům vypořádacího systému;
- 32) „nepřímým propojením“ ujednání mezi centrálním depozitářem a třetí osobou, která není centrálním depozitářem a je účastníkem vypořádacího systému jiného centrálního depozitáře. Toto propojení zřizuje centrální depozitář s cílem usnadnit převod cenných papírů od účastníků jiného centrálního depozitáře svým účastníkům;
- 33) „interoperabilním propojením“ propojení centrálních depozitářů, v jehož rámci se centrální depozitáři dohodnou na zavedení společných technických řešení pro vypořádání do vypořádacích systémů, které provozují;
- 34) „mezinárodními postupy a normami pro otevřenou komunikaci“ mezinárodně uznávané normy pro komunikační postupy, jako například standardizované formáty zpráv a znázornění dat, které jsou kterémukoli zájemci k dispozici na spravedlivém, otevřeném a nediskriminačním základě;
- 35) „převoditelnými cennými papíry“ převoditelné cenné papíry ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 44 směrnice 2014/65/EU;
- 36) „akciemi“ cenné papíry uvedené v čl. 4 odst. 1 bodu 44 písm. a) směrnice 2014/65/EU;
- 37) „nástroji peněžního trhu“ nástroje peněžního trhu ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 17 směrnice 2014/65/EU;
- 38) „podílovými jednotkami subjektů kolektivního investování“ podílové jednotky subjektů kolektivního investování ve smyslu oddílu C bodu 3 přílohy I směrnice 2014/65/EU;
- 39) „povolenkami na emise“ nástroje ve smyslu části C bodu 11 přílohy I směrnice 2014/65/EU, kromě derivátů povolenek na emise;
- 40) „regulovaným trhem“ regulovaný trh ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 21 směrnice 2014/65/EU;
- 41) „mnohostranným obchodním systémem“ mnohostranný obchodní systém ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 22 směrnice 2014/65/EU;
- 42) „obchodním systémem“ obchodní systém ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 24 směrnice 2014/65/EU;
- 43) „zúčtovatelem“ zúčtovatel ve smyslu čl. 2 písm. d) směrnice 98/26/ES;
- 44) „trhem pro růst malých a středních podniků“ trh pro růst malých a středních podniků ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 12 směrnice 2014/65/EU;
- 45) „vedoucím orgánem“ orgán nebo orgány centrálního depozitáře určené v souladu s vnitrostátním právem, které jsou oprávněny stanovovat strategii, cíle a celkové směřování centrálního depozitáře a které dozorují a sledují rozhodování osob ve vedení centrálního depozitáře. Členy vedoucího orgánu jsou osoby, které skutečně řídí činnost centrálního depozitáře.

V případech, že vedoucí orgán zahrnuje v souladu s vnitrostátním právem různé orgány se zvláštními funkcemi, požadavky tohoto nařízení se vztahují pouze na ty členy vedoucího orgánu, kteří jsou na základě vnitrostátního práva pověřeni příslušnými pravomocemi;

46) „vrcholným vedením“ fyzické osoby, které v rámci centrálního depozitáře zastávají výkonné funkce a jsou vůči vedoucímu orgánu odpovědné a postižitelné za každodenní řízení daného centrálního depozitáře.

2. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 67, pokud jde o opatření k dalšímu upřesnění nebankovních doplňkových služeb uvedených v oddíle B bodech 1 až 4 přílohy a bankovních doplňkových služeb uvedených v oddíle C přílohy.

HLAVA II

VYPOŘÁDÁNÍ OBCHODŮ S CENNÝMI PAPIŘY

KAPITOLA I

Forma zápisu do příslušné evidence cenných papírů

Článek 3

Forma zápisu do příslušné evidence cenných papírů

1. Aniž je dotčen odstavec 2, každý emitent usazený v Unii, jenž vydává nebo vydal převoditelné cenné papíry, které jsou přijaty k obchodování nebo obchodovány v obchodních systémech, zajistí, aby tyto cenné papíry byly evidovány formou zápisu do příslušné evidence prostřednictvím imobilizace nebo formou přímé emise v zaknihované podobě.

2. Pokud se obchod s převoditelnými cennými papíry uskutečňuje v obchodním systému, evidují se příslušné cenné papíry formou zápisu do příslušné evidence centrálního depozitáře nejpozději v určený den vypořádání, pokud tak nebylo učiněno již dříve.

Jsou-li převoditelné cenné papíry převáděny v návaznosti na dohodu o finančním zajištění vymezenou v čl. 2 odst. 1 písm. a) směrnice 2002/47/ES, jsou evidovány formou zápisu do příslušné evidence centrálního depozitáře před určeným dnem vypořádání nebo v určený den vypořádání, pokud tak nebylo učiněno již dříve.

Článek 4

Prosazování pravidel

1. Orgány členského státu, ve kterém je emitent vydávající cenné papíry usazen, zajišťují uplatňování čl. 3 odst. 1.

2. Orgány příslušné pro dohled nad obchodními systémy, včetně příslušných orgánů určených v souladu s čl. 21 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/71/ES⁽¹⁾, zajistí uplatňování čl. 3 odst. 2 prvního pododstavce tohoto nařízení, pokud jsou cenné papíry uvedené v čl. 3 odst. 1 tohoto nařízení obchodovány v obchodních systémech.

3. Orgány členských států odpovědné za uplatňování směrnice 2002/47/ES zajistí, že bude uplatňován čl. 3 odst. 2 druhého pododstavce tohoto nařízení, pokud jsou cenné papíry uvedené v čl. 3 odst. 1 tohoto nařízení převáděny v návaznosti na dohodu o finančním zajištění vymezenou v čl. 2 odst. 1 písm. a) směrnice 2002/47/ES.

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/71/ES ze dne 4. listopadu 2003 o prospektu, který má být zveřejněn při veřejné nabídce nebo přijetí cenných papírů k obchodování, a o změně směrnice 2001/34/ES (Úř. věst. L 345, 31.12.2003, s. 64).

KAPITOLA II

Vypořádací lhůty

Článek 5

Určený den vypořádání

1. Účastník vypořádacího systému, který na vlastní účet nebo jménem třetí strany v daném systému vypořádává obchody s převoditelnými cennými papíry, nástroji peněžního trhu, podílovými jednotkami subjektů kolektivního investování a povolenkami na emise, vypořádá tyto obchody k určenému dni vypořádání.

2. Pokud jde o obchody s převoditelnými cennými papíry uvedenými v odstavci 1, které jsou prováděny v obchodních systémech, je určeným dnem vypořádání nejpozději druhý obchodní den po uzavření obchodu. Tento požadavek se nevztahuje na obchody, které jsou vyjednány podle soukromého práva, ale provádějí se v obchodních systémech, na obchody, které se provádějí na dvoustranné bázi, ale oznamují se obchodnímu systému, ani na první obchod, při němž dotčené převoditelné cenné papíry podléhají prvotnímu nahrazení listinných cenných papírů zápisem do příslušné evidence podle čl. 3 odst. 2.

3. Příslušné orgány zajišťují uplatňování odstavce 1.

Orgány příslušné pro dohled nad obchodními systémy zajišťují uplatňování odstavce 2.

KAPITOLA III

Disciplína při vypořádání

Článek 6

Opatření k prevenci selhání vypořádání

1. Obchodní systémy zavedou postupy, které umožní potvrzení příslušných údajů o obchodu s finančními nástroji uvedenými v čl. 5 odst. 1 v den, kdy byl obchod proveden.

2. Bez ohledu na požadavek uvedený v odstavci 1 přijmou investiční podniky povolené podle článku 5 směrnice 2014/65/EU ve vhodných případech opatření k omezení počtu případů selhání vypořádání.

Tato opatření zahrnují alespoň ujednání mezi investičním podnikem a jeho profesionálními zákazníky podle přílohy II směrnice 2014/65/EU k zajištění okamžitého oznámení o přidělení cenných papírů k obchodu, potvrzení o tomto přidělení a potvrzení o schválení nebo zamítnutí podmínek obchodu s dostatečným předstihem před určeným dnem vypořádání.

Orgán ESMA vydá v úzké spolupráci s členy ESCB v souladu s článkem 16 nařízení (EU) č. 1095/2010 obecné pokyny týkající se standardizovaných postupů a protokolů pro podávání zpráv, které mají být použity pro splnění požadavku uvedeného v druhém pododstavci tohoto odstavce.

3. U každého vypořádacího systému, který provozuje, zavede centrální depozitář postupy, které usnadní vypořádání obchodů s finančními nástroji uvedenými v čl. 5 odst. 1 v určený den vypořádání s minimální expozicí jeho účastníků vůči riziku protistrany a riziku likvidity a s nízkou mírou selhání vypořádání. Centrální depozitář podporuje včasné vypořádání k určenému dni vypořádání prostřednictvím vhodných mechanismů.

4. U každého vypořádacího systému, který provozuje, zavede centrální depozitář podpůrná a motivační opatření pro včasné vypořádání obchodů ze strany svých účastníků. Centrální depozitáři od účastníků vyžadují, aby své obchody vypořádali k určenému dni vypořádání.

5. Orgán ESMA vypracuje v úzké spolupráci s členy ESCB návrhy regulačních technických norem k upřesnění opatření, která mají investiční podniky přijmout v souladu s odst. 2 prvním pododstavcem, postupů usnadňujících vypořádání podle odstavce 3 a podrobností týkajících se podpůrných a stimulačních opatření pro včasné vypořádání obchodů podle odstavce 4.

Orgán ESMA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 18. června 2015.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1095/2010.

Článek 7

Opatření k řešení selhání vypořádání

1. Centrální depozitář u každého vypořádacího systému, který provozuje, zavede systém pro sledování případů selhání vypořádání obchodů s finančními nástroji uvedenými v čl. 5 odst. 1. Pravidelně předkládá zprávy příslušnému orgánu a dotčeným orgánům, pokud jde o počet a podrobnosti případů selhání vypořádání a další důležité informace, včetně opatření, která centrální depozitáři a jejich účastníci zamýšlejí přijmout ke zvýšení efektivity vypořádání. Tyto zprávy zveřejňují centrální depozitáři jednou ročně v souhrnné a anonymní podobě. Příslušné orgány sdílejí veškeré důležité informace o případech selhání vypořádání s orgánem ESMA.

2. Centrální depozitář u každého vypořádacího systému, který provozuje, zavede postupy, jež usnadní vypořádání obchodů s finančními nástroji uvedenými v čl. 5 odst. 1, jež nejsou vypořádány v určený den vypořádání. Tyto postupy stanoví mechanismus sankcí, který bude sloužit jako účinný prostředek k odrazení účastníků, kteří způsobí selhání vypořádání.

Před zavedením postupů podle prvního pododstavce konzultuje centrální depozitář příslušné obchodní systémy a centrální protistrany, ve vztahu k nimž služby vypořádání poskytuje.

Mechanismus sankcí uvedený v prvním pododstavci zahrnuje peněžité sankce pro účastníky, kteří způsobí selhání vypořádání (dále jen „účastníci způsobující selhání vypořádání“). Peněžité sankce se vypočítávají za každý obchodní den, kdy obchod není vypořádán, od určeného dne vypořádání do ukončení postupu náhradní koupě podle odstavce 3, nejpozději však do skutečného dne vypořádání. Peněžité sankce nesmějí být nastaveny jako zdroj příjmů pro centrálního depozitáře.

3. Aniž je dotčen mechanismus sankcí uvedený v odstavci 2 a právo na dvoustranné zrušení obchodu, v případě, že účastník způsobující selhání vypořádání nedodá finanční nástroje uvedené v čl. 5 odst. 1 přijímajícímu účastníku nejpozději do čtyř obchodních dnů od určeného dne vypořádání (dále jen „prodloužená lhůta“), zahájí se postup náhradní koupě, při němž jsou dané nástroje v přiměřené lhůtě poskytnuty pro vypořádání a dodány přijímajícímu účastníku.

Pokud se obchod týká finančního nástroje obchodovaného na trhu pro růst malých a středních podniků, činí prodloužená lhůta patnáct dní, ledaže se daný trh pro růst malých a středních podniků rozhodne uplatňovat kratší lhůtu.

4. Použijí se tyto výjimky z požadavku uvedeného v odstavci 3:

a) na základě druhu aktiva a likvidity dotčeného finančního nástroje může být prodloužená lhůta namísto čtyř obchodních dnů nastavena na nejvýše sedm obchodních dnů, pokud by kratší prodloužená lhůta ovlivnila hladké a řádné fungování dotčených finančních trhů;

b) v případě operací složených z několika obchodů včetně smluv o zpětném odkupu cenných papírů nebo o půjčkách cenných papírů se postup náhradní koupě podle odstavce 3 nepoužije, pokud je lhůta pro tyto operace dostatečně krátká a postup náhradní koupě je v důsledku toho neefektivní.

5. Aniž je dotčen odstavec 7, výjimky uvedené v odstavci 4 se nepoužijí ve vztahu k obchodům s akciemi, jejichž clearing provádí ústřední protistrana.

6. Aniž je dotčen mechanismus sankcí uvedený v odstavci 2, je-li cena akcií dohodnutá v okamžiku uzavření obchodu vyšší než cena zaplacená za provedení náhradní koupě, účastník způsobující selhání vypořádání uhradí příslušný rozdíl přijímajícímu účastníkovi nejpozději druhý obchodní den po dodání finančních nástrojů v návaznosti na náhradní koupi.

7. Pokud se náhradní koupě neuskuteční nebo není možná, přijímající účastník se může rozhodnout nechat si vyplatit peněžitou náhradu, nebo odložit provedení náhradní koupě na vhodnější pozdější dobu („doba odkladu“). Nejsou-li příslušné finanční nástroje přijímajícímu účastníkovi dodány po uplynutí doby odkladu, vyplatí se peněžitá náhrada.

Uvedená peněžitá náhrada se přijímajícímu účastníkovi vyplatí nejpozději druhý obchodní den po uplynutí lhůty pro provedení náhradní koupi podle odstavce 3 nebo doby odkladu, pokud se účastník pro ni rozhodne.

8. Účastník způsobující selhání vypořádání nahradí subjektu, který provádí náhradní koupi, veškeré částky zaplacené v souladu s odstavci 3, 4 a 5, včetně případných prováděcích poplatků vyplývajících z náhradní koupě. Tyto poplatky musejí být účastníkům jasně sděleny.

9. Centrální depozitáři, ústřední protistrany a obchodní systémy zavedou postupy, které jim umožní po konzultaci s příslušnými orgány pozastavit účast účastníka, který soustavně a systematicky nedodává finanční nástroje uvedené v čl. 5 odst. 1 k určenému dni vypořádání, a zveřejnit jeho totožnost poté, co daný účastník dostane příležitost k vyjádření svého stanoviska, a to za předpokladu, že příslušné orgány pro centrálního depozitáře, ústředních protistran a obchodních systémů a příslušné orgány daného účastníka byly řádně informovány. Kromě konzultací před případným pozastavením účasti oznámí centrální depozitáři, ústřední protistrany a obchodní systémy neprodleně příslušným orgánům pozastavení účasti účastníka. Příslušné orgány okamžitě informují dotčené orgány o pozastavení účasti účastníka.

Zveřejněné informace o pozastavení účasti nesmějí obsahovat osobní údaje ve smyslu čl. 2 písm. a) směrnice 95/46/ES.

10. Odstavce 2 až 9 se použijí na všechny obchody s finančními nástroji uvedenými v čl. 5 odst. 1, které jsou přijaty k obchodování v obchodním systému, obchodovány v obchodním systému nebo jejichž clearing provádí ústřední protistrana, a to takto:

a) v případě obchodů, jejichž clearing provádí ústřední protistrana, provádí ústřední protistrana náhradní koupi podle odstavců 3 až 8;

b) v případě obchodů, jejichž clearing neprovádí ústřední protistrana, ale prováděných v obchodním systému, zahrne obchodní systém do svých vnitřních pravidel povinnost členů a účastníků uplatňovat opatření uvedená v odstavcích 3 až 8;

c) v případě všech ostatních obchodů, které nejsou uvedeny v písmenech a) a b) tohoto pododstavce, zahrnou centrální depozitáři do svých vnitřních pravidel povinnost účastníků podrobit se opatřením uvedeným v odstavcích 3 až 8.

Centrální depozitář poskytne ústředním protistranám a obchodním systémům nezbytné informace o vypořádání, aby mohly plnit své povinnosti podle tohoto odstavce.

Aniž jsou dotčena písmena a), b) a c) prvního pododstavce, mohou centrální depozitáři sledovat provádění náhradních koupí podle uvedených písmen, pokud jde o vícenásobné příkazy k vypořádání týkající se týchž finančních nástrojů a se stejnou lhůtou pro provedení, s cílem minimalizovat počet náhradních koupí, které se mají provést, a tím i dopad na ceny příslušných finančních nástrojů.

11. Odstavce 2 až 9 se nepoužijí na účastníky způsobující selhání vypořádání, kteří jsou ústředními protistranami.

12. Odstavce 2 až 9 se nepoužijí, pokud bylo vůči účastníkovi způsobujícímu selhání vypořádání zahájeno úpadkové řízení.

13. Tento článek se nepoužije, pokud se hlavní obchodní systém pro obchodování s akciemi nachází v třetí zemi. Kde se hlavní obchodní systém pro obchodování s akciemi nachází, se určí v souladu s článkem 16 nařízení (EU) č. 236/2012.

14. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 67, kterými v závislosti na likviditě finančního nástroje podle druhu aktiv a druhu obchodu upřesní parametry pro výpočet odrazujících a přiměřené výše peněžitých pokut uvedených v odst. 2 třetím pododstavci, jež zajistí vysokou úroveň disciplíny při vypořádání a hladké a řádné fungování dotyčných finančních trhů.

15. Orgán ESMA vypracuje v úzké spolupráci s členy ESCB návrhy regulačních technických norem k upřesnění:

- a) systému sledování případů selhání vypořádání a podávání zpráv o těchto případech podle odstavce 1;
- b) postupů pro výběr a přerozdělení peněžitých pokut a případných jiných výnosů z těchto pokut v souladu s odstavcem 2;
- c) podrobností o fungování vhodného postupu náhradní koupě podle odstavců 3 až 8, včetně vhodných lhůt pro dodání finančních nástrojů v návaznosti na postup náhradní koupě podle odstavce 3. Tyto lhůty musí být stanoveny s přihlédnutím k druhu aktiva a likviditě finančních nástrojů;
- d) okolností, za nichž je možné v závislosti na druhu aktiva a likviditě finančních nástrojů nastavit delší trvání prodloužené lhůty v souladu s podmínkami uvedenými v odst. 4 písm. a) a s přihlédnutím ke kritériím pro posuzování likvidity podle čl. 2 odst. 1 bodu 17 nařízení (EU) č. 600/2014;
- e) druhu operací a jejich lhůt podle odst. 4 písm. b), v jejichž důsledku je náhradní koupě neefektivní;
- f) metodiky výpočtu peněžité náhrady podle odstavce 7;
- g) podmínek, za nichž se má za to, že účastník soustavně a systematicky nedodává finanční nástroje uvedené v odstavci 9, a
- h) nezbytných informací o vypořádání podle odst. 10 druhého pododstavce.

Orgán ESMA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 18. června 2015.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1095/2010.

Článek 8

Prosazování pravidel

1. Příslušný orgán pro centrálního depozitáře provozujícího vypořádací systém, dotčené orgány odpovědné za dohled nad dotčným vypořádacím systémem a orgány příslušné pro dohled nad obchodními systémy, investičními podniky a ústředními protistranami jsou příslušné pro zajištění uplatňování článků 6 a 7 ze strany institucí, které podléhají jejich dohledu, a pro sledování uložených sankcí. V případě potřeby příslušné orgány úzce spolupracují. Členské státy uvědomí orgán ESMA o určených příslušných orgánech, jež jsou součástí struktury dohledu na vnitrostátní úrovni.

2. Za účelem zajištění jednotných, účinných a efektivních postupů dohledu v Unii v souvislosti s články 6 a 7 tohoto nařízení může orgán ESMA v úzké spolupráci s členy ESCB vydávat obecné pokyny v souladu s článkem 16 nařízení (EU) č. 1095/2010.

3. Porušením pravidel podle této hlavy není dotčena platnost soukromoprávní smlouvy o finančních nástrojích ani možnost stran vymáhat ustanovení soukromoprávní smlouvy o finančních nástrojích.

KAPITOLA IV

Internalizované vypořádání

Článek 9

Internalizátoři vypořádání

1. Internalizátoři vypořádání podávají příslušným orgánům v místě jejich usazení čtvrtletní zprávy o celkovém objemu a hodnotě všech obchodů s cennými papíry, které vypořádají mimo vypořádací systém.

Příslušné orgány obdržené informace podle prvního pododstavce neprodleně předají orgánu ESMA a informují ho o případném riziku, které z těchto činností souvisejících s vypořádáním vyplývá.

2. Orgán ESMA může vypracovat v úzké spolupráci s členy ESCB návrhy regulačních technických norem k dalšímu upřesnění obsahu těchto zpráv.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1095/2010.

3. Orgán ESMA vypracuje návrhy prováděcích technických norem pro standardní formuláře, šablony a postupy pro podávání zpráv a předávání informací podle odstavce 1.

Orgán ESMA předloží tyto návrhy prováděcích technických norem Komisi do 18. června 2015.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat prováděcí technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s článkem 15 nařízení (EU) č. 1095/2010.

HLAVA III
CENTRÁLNÍ DEPOZITÁŘI CENNÝCH PAPÍRŮ

KAPITOLA I

Povolování centrálních depozitářů a dohled nad nimi

Oddíl 1

Orgány odpovědné za povolování centrálních depozitářů a dohled nad nimi

Článek 10

Příslušný orgán

Aniž je dotčen dohled vykonávaný členy ESCB podle čl. 12 odst. 1, musí mít centrální depozitář povolení a podléhat dohledu příslušného orgánu svého domovského členského státu.

Článek 11

Určení příslušného orgánu

1. Každý členský stát určí příslušný orgán odpovědný za plnění povinností podle tohoto nařízení týkajících se udělování povolení centrálním depozitářům usazeným na jeho území a dohledu nad nimi a informuje o něm orgán ESMA.

Pokud členský stát určí více než jeden příslušný orgán, stanoví jejich příslušné kompetence a určí jeden orgán, který bude odpovědný za spolupráci s příslušnými orgány ostatních členských států, dotčenými orgány, orgány ESMA a EBA, kdykoli je tak výslovně stanoveno v tomto nařízení.

2. Orgán ESMA na svých internetových stránkách zveřejní seznam příslušných orgánů určených v souladu s odstavcem 1.
3. Příslušné orgány mají pravomoci dohledu a vyšetřovací pravomoci, které jsou nezbytné pro výkon jejich funkcí.

Článek 12

Dotčené orgány

1. Na povolování centrálních depozitářů a dohledu nad nimi, kdykoli je tak výslovně stanoveno v tomto nařízení, se podílejí tyto orgány:

- a) orgán příslušný pro dohled nad vypořádacím systémem provozovaným centrálním depozitářem v členském státě, jehož právem se tento vypořádací systém řídí;
- b) centrální banky v Unii, které vydávají nejdůležitější měny, v nichž se vypořádání uskutečňuje;
- c) případně centrální banka v Unii, na jejíchž účtech dochází k peněžnímu vypořádání obchodů ve vypořádacím systému provozovaném centrálním depozitářem.

2. Orgán ESMA na své internetové stránce zveřejní seznam dotčených orgánů uvedených v odstavci 1.

3. Orgán ESMA vypracuje v úzké spolupráci s členy ESCB návrhy regulačních technických norem upřesňující podmínky, za nichž se měny Unie uvedené v odst. 1 písm. b) považují za nejdůležitější měny, a účelné praktické postupy pro konzultace s dotčenými orgány uvedenými v písmenech b) a c) uvedeného odstavce.

Orgán ESMA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 18. června 2015.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1095/2010.

Článek 13

Výměna informací

1. Příslušné orgány, dotčené orgány a orgán ESMA si na žádost neprodleně navzájem poskytují informace vyžadované pro účely plnění úkolů podle tohoto nařízení.
2. Příslušné orgány, dotčené orgány, orgán ESMA a jiné subjekty nebo fyzické a právnické osoby, které získají důvěrné informace při plnění svých povinností podle tohoto nařízení, tyto informace použijí pouze k plnění svých povinností.

Článek 14

Spolupráce mezi orgány

1. Příslušné orgány, dotčené orgány a orgán ESMA úzce spolupracují, mimo jiné prostřednictvím výměny všech informací, které jsou relevantní pro uplatňování tohoto nařízení. Je-li to vhodné a potřebné, jsou do této spolupráce zapojeny i jiné veřejné orgány a subjekty, zejména orgány a subjekty zřízené nebo určené podle směrnice 2003/87/ES.

Za účelem zajištění jednotných, účinných a efektivních postupů dohledu v Unii, včetně spolupráce mezi příslušnými orgány a dotčenými orgány při různém posuzování nezbytném pro uplatňování tohoto nařízení, může orgán ESMA v úzké spolupráci s členy ESCB vydávat obecné pokyny určené příslušným orgánům v souladu s článkem 16 nařízení (EU) č. 1095/2010.

2. Na základě dostupných informací příslušné orgány při výkonu svých obecných povinností řádně zvaží potenciální dopad svých rozhodnutí na stabilitu finančního systému ve všech ostatních dotčených členských státech, zejména v naléhavých situacích uvedených v článku 15.

Článek 15

Naléhavé situace

Aniž je dotčen oznamovací postup podle čl. 6 odst. 3 směrnice 98/26/ES, informují příslušné orgány a dotčené orgány neprodleně orgán ESMA, Evropskou radu pro systémová rizika zřízenou podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1092/2010⁽¹⁾ a sebe navzájem o naléhavé situaci týkající se centrálního depozitáře, včetně jakýchkoli změn na finančních trzích, které mohou mít nepříznivý dopad na likviditu trhu, stabilitu měny, v níž se vypořádání uskutečňuje, integritu měnové politiky nebo stabilitu finančního systému v některém z členských států, v nichž je centrální depozitář nebo jeden z jeho účastníků usazen.

Oddíl 2

Podmínky a postupy povolování centrálních depozitářů

Článek 16

Povolení centrálního depozitáře

1. Právnická osoba, která odpovídá definici centrálního depozitáře, musí před zahájením své činnosti získat povolení od příslušného orgánu členského státu, v němž je usazena.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1092/2010 ze dne 24. listopadu 2010 o makroobezřetnostním dohledu nad finančním systémem na úrovni Evropské unie a o zřízení Evropské rady pro systémová rizika (Úř. věst. L 331, 15.12.2010, s. 1).

2. V povolení jsou určeny základní služby uvedené v oddíle A přílohy a nebankovní doplňkové služby povolené podle oddílu B přílohy, které je centrální depozitář oprávněn poskytovat.
3. Centrální depozitář musí trvale splňovat podmínky pro udělení povolení.
4. Centrální depozitář a jeho nezávislí auditori bez zbytečného odkladu informují příslušný orgán o veškerých podstatných změnách, které mají vliv na plnění podmínek pro udělení povolení.

Článek 17

Postup pro udělení povolení

1. Žádající centrální depozitář předkládá žádost o povolení svému příslušnému orgánu.
2. Žádost o povolení musí být doplněna veškerými informacemi nezbytnými k tomu, aby se příslušný orgán přesvědčil, že žádající centrální depozitář k okamžiku udělení povolení přijal veškerá opatření nezbytná ke splnění svých povinností stanovených v tomto nařízení. Žádost o povolení musí zahrnovat podnikatelský plán, v němž jsou uvedeny zamýšlené druhy podnikání a organizační struktura centrálního depozitáře.
3. Do 30 pracovních dnů od obdržení žádosti příslušný orgán posoudí, zda je žádost úplná. Pokud žádost není úplná, stanoví příslušný orgán lhůtu, ve které musí žádající centrální depozitář poskytnout doplňující informace. Příslušný orgán informuje žádajícího centrálního depozitáře, jestliže je žádost považována za úplnou.
4. Jakmile je žádost považována za úplnou, předá příslušný orgán všechny informace uvedené v žádosti dotčeným orgánům a konzultuje s nimi parametry vypořádacího systému provozovaného žádajícím centrálním depozitářem. Každý dotčený orgán může o svém stanovisku informovat příslušný orgán do tří měsíců od obdržení informací.
5. Pokud žádající centrální depozitář kromě poskytování nebankovních doplňkových služeb výslovně uvedených v oddíle B přílohy hodlá poskytovat služby uvedené v čl. 4 odst. 1 bodu 2 směrnice 2014/65/EU, předá příslušný orgán všechny informace uvedené v žádosti orgánu uvedenému v článku 67 směrnice 2014/65/EU a konzultuje tento orgán ohledně schopnosti žádajícího centrálního depozitáře dodržovat požadavky směrnice 2014/65/EU a nařízení (EU) č. 600/2014.
6. Příslušný orgán před udělením povolení žádajícímu centrálnímu depozitáři konzultuje příslušné orgány druhého zúčastněného členského státu v případě, že:
 - a) centrální depozitář je dceřiným podnikem centrálního depozitáře povoleného v jiném členském státě;
 - b) centrální depozitář je dceřiným podnikem mateřského podniku centrálního depozitáře povoleného v jiném členském státě;
 - c) centrální depozitář je kontrolován týmiž fyzickými nebo právníckými osobami, které kontrolují jiný centrální depozitář povolený v jiném členském státě.

7. Konzultace uvedené v odstavci 6 se týkají:

- a) vhodnosti akcionářů a osob uvedených v čl. 27 odst. 6 a pověsti a zkušeností osob, které skutečně řídí podnikatelskou činnost centrálního depozitáře podle čl. 27 odst. 1 a 4, pokud tito akcionáři a osoby patří jak k žádajícímu centrálnímu depozitáři, tak k centrálnímu depozitáři povolenému v jiném členském státě;
- b) toho, zda vztahy uvedené v odst. 6 písm. a), b) a c) mezi centrálním depozitářem povoleným v jiném členském státě a žádajícím centrálním depozitářem nemají vliv na schopnost žádajícího centrálního depozitáře splnit požadavky tohoto nařízení.

8. Do šesti měsíců od předložení úplné žádosti příslušný orgán informuje žádajícího centrálního depozitáře písemně s plným odůvodněním svého rozhodnutí o tom, zda povolení bylo uděleno, nebo zamítnuto.

9. Orgán ESMA vypracuje v úzké spolupráci s členy ESCB návrhy regulačních technických norem k upřesnění informací, které má žádající centrální depozitář poskytnout příslušnému orgánu v žádosti o povolení.

Orgán ESMA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 18. června 2015.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1095/2010.

10. Orgán ESMA vypracuje v úzké spolupráci s členy ESCB návrhy prováděcích technických norem za účelem stanovení standardních formulářů, vzorů a postupů pro žádost o povolení.

Orgán ESMA předloží tyto návrhy prováděcích technických norem Komisi do 18. června 2015.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat prováděcí technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s článkem 15 nařízení (EU) č. 1095/2010.

Článek 18

Účinky povolení

1. Činnost povoleného centrálního depozitáře je omezena na poskytování služeb, na které se vztahuje jeho povolení nebo oznámení podle čl. 19 odst. 8.

2. Vypořádací systémy mohou být provozovány pouze povolenými centrálními depozitáři, včetně centrálních bank vystupujících jako centrální depozitáři.

3. Povolený centrální depozitář může mít účast pouze v právnické osobě, jejíž činnost je omezena na poskytování služeb uvedených v oddílech A a B přílohy, ledaže příslušný orgán schválí tuto účast na základě skutečnosti, že významně nezvyšuje rizikový profil centrálního depozitáře.

4. Orgán ESMA vypracuje v úzké spolupráci s členy ESCB návrhy regulačních technických norem za účelem upřesnění kritérií, která musí příslušné orgány zohlednit při schvalování účasti centrálních depozitářů v jiných právnických osobách než těch, které poskytují služby stanovené v oddílech A a B přílohy. Mezi tato kritéria může patřit to, zda jsou služby poskytované danou právnickou osobou doplňkovými službami ke službám poskytovaným centrálním depozitářem, a rozsah expozice centrálního depozitáře vůči závazkům vyplývajícím z dané účasti.

Orgán ESMA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 18. června 2015.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1095/2010.

Článek 19

Rozšíření a externí zajišťování činností a služeb

1. Povolený centrální depozitář předloží příslušnému orgánu svého domovského členského státu žádost o povolení, přeje-li si externě zajišťovat určitou základní službu u třetí strany podle článku 30 nebo rozšířit svou činnost o jednu nebo více z těchto činností:

- a) poskytování dalších základních služeb uvedených v oddíle A přílohy, na něž se nevztahuje původní povolení;
- b) poskytování doplňkových služeb, které jsou podle oddílu B přílohy povoleny, ale nejsou v ní výslovně stanoveny, a na něž se nevztahuje původní povolení;
- c) provozování dalšího vypořádacího systému;
- d) provádění peněžního vypořádání všech nebo některých obchodů ve vypořádacím systému na účtech u jiného zúčtovatele;
- e) zřízení interoperabilního propojení, včetně interoperabilních propojení s centrálními depozitáři ze třetích zemí.

2. Povolení podle odstavce 1 se uděluje postupem stanoveným v článku 17.

Příslušný orgán informuje žádajícího centrálního depozitáře, zda bylo povolení uděleno nebo zamítnuto, do tří měsíců od předložení úplné žádosti.

3. Centrální depozitáři usazení v Unii, kteří mají v úmyslu zřídit interoperabilní propojení, předloží příslušným orgánům žádost o povolení, jak požaduje ustanovení odst. 1 písm. e). Tyto orgány se vzájemně konzultují ohledně schválení propojení centrálních depozitářů. V případě odlišných rozhodnutí, a pokud se na tom oba příslušné orgány dohodnou, může být daná věc předána orgánu ESMA, který může jednat v souladu s pravomocemi, jež jsou mu svěřeny podle článku 19 nařízení (EU) č. 1095/2010.

4. Orgány uvedené v odstavci 3 odmítnou povolit propojení centrálních depozitářů, pokud by toto propojení ohrozilo hladké a řádné fungování finančních trhů nebo vyvolávalo systémové riziko.

5. Interoperabilní propojení centrálních depozitářů, kteří některé své služby související s tímto interoperabilním propojením zajišťují externě prostřednictvím veřejného subjektu podle čl. 30 odst. 5, a propojení centrálních depozitářů, která nejsou uvedena v odst. 1 písm. e), nepodléhají povolovacímu postupu podle uvedeného písmene, ale musejí být před zavedením oznámena příslušným a dotčeným orgánům centrálních depozitářů, jimž se poskytnou veškeré relevantní informace, které těmto orgánům umožní posoudit soulad s požadavky stanovenými v článku 48.

6. Centrální depozitář usazený a povolený v Unii může zachovat nebo zřídit propojení s centrálním depozitářem ze třetí země v souladu s podmínkami a postupy stanovenými v tomto článku. V případě, že je zřízeno propojení s centrálním depozitářem ze třetí země, musejí informace poskytnuté žádajícím centrálním depozitářem příslušnému orgánu umožnit posoudit, zda toto propojení splňuje požadavky stanovené v článku 48 nebo požadavky, které jsou požadavkům podle článku 48 rovnocenné.

7. Příslušný orgán pro žádajícího centrálního deponitáře požaduje, aby uvedený centrální deponitář ukončil oznámené propojení centrálních deponitářů, pokud toto propojení nesplňuje požadavky stanovené v článku 48, čímž by ohrozilo hladké a řádné fungování finančních trhů nebo vyvolalo systémové riziko. Pokud příslušný orgán požaduje, aby centrální deponitář ukončil propojení centrálních deponitářů, postupuje podle čl. 20 odst. 2 a 3.

8. Další doplňkové služby výslovně stanovené v oddíle B přílohy nepodléhají povolení, ale musejí být před poskytnutím oznámeny příslušnému orgánu.

Článek 20

Odnětí povolení

1. Aniž jsou dotčena případná nápravná opatření nebo opatření podle hlavy V, příslušný orgán domovského členského státu odejme povolení, pokud centrální deponitář:

- a) nevyužil povolení během období dvanácti měsíců, výslovně se jej vzdal nebo během předchozích šesti měsíců neposkytoval služby či nevykonával činnost;
- b) získal povolení na základě nepravdivého prohlášení nebo pomocí jakýchkoli jiných protiprávních prostředků;
- c) přestal splňovat podmínky, za nichž bylo povolení uděleno, a ve stanovené lhůtě nepřijal nápravná opatření vyžadovaná příslušným orgánem; nebo
- d) závažně nebo soustavně porušuje požadavky stanovené v tomto nařízení nebo případně ve směrnici 2014/65/EU nebo v nařízení (EU) č. 600/2014.

2. Od okamžiku, kdy se příslušný orgán dozví o jedné z okolností uvedených v odstavci 1, neprodleně konzultuje dotčené orgány a případně orgán uvedený v článku 67 směrnice 2014/65/EU ohledně nutnosti odejmout povolení.

3. Orgán ESMA a dotčené orgány a případně orgán uvedený v článku 67 směrnice 2014/65/EU mohou kdykoli požádat příslušný orgán domovského členského státu o prověření, zda centrální deponitář stále splňuje podmínky, za nichž mu bylo povolení uděleno.

4. Příslušný orgán může odnětí povolení omezit na konkrétní službu, činnost nebo finanční nástroj.

5. Centrální deponitář zavede, provádí a udržuje vhodný postup zajišťující, že v případě odnětí povolení podle odstavce 1 budou aktiva zákazníků a účastníků včas a řádně vypořádána a převedena na jiného centrálního deponitáře.

Článek 21

Rejstřík centrálních deponitářů

1. Rozhodnutí přijatá příslušnými orgány podle článků 16, 19 a 20 musí být neprodleně oznámena orgánu ESMA.
2. Centrální banky informují orgán ESMA bez zbytečného odkladu o všech vypořádacích systémech, které provozují.

3. Název každého centrálního depozitáře, který provozuje činnost v souladu s tímto nařízením a byl povolen nebo uznán podle článku 16, 19 nebo 25, musí být zapsán v rejstříku s upřesněním služeb a případně druhů finančních nástrojů, pro něž tento centrální depozitář získal povolení. Do rejstříku se zapisují pobočky provozované centrálním depozitářem v jiných členských státech, propojení centrálních depozitářů a informace požadované podle článku 31, pokud členské státy využívají možnosti stanovené v uvedeném článku. Orgán ESMA zpřístupní rejstřík veřejnosti na zvláštní internetové stránce a průběžně ho aktualizuje.

Oddíl 3

Dohled nad centrálními depozitáři

Článek 22

Prověření a vyhodnocení

1. Příslušný orgán alespoň jednou ročně prověří opatření, strategie, procesy a mechanismy zavedené centrálním depozitářem z hlediska souladu s tímto nařízením a vyhodnotí rizika, kterým centrální depozitář je nebo může být vystaven nebo která vytváří ve vztahu k hladkému fungování trhů s cennými papíry.
2. Příslušný orgán požaduje, aby jim centrální depozitář předložil náležitý ozdravný plán pro zajištění kontinuity jeho nejdůležitějších operací.
3. Příslušný orgán zajišťuje, aby byl pro každého centrálního depozitáře zaveden a udržován vhodný plán řešení krize s cílem zajistit kontinuitu alespoň jeho základních funkcí s přihlédnutím k velikosti, systémovému významu, povaze, rozsahu a složitosti činností dotyčného centrálního depozitáře a s přihlédnutím k jakémukoli příslušnému plánu řešení krize zavedenému v souladu se směrnicí 2014/59/EU.
4. Příslušný orgán stanoví četnost a hloubku prověření a vyhodnocení podle odstavce 1 s ohledem na velikost, systémový význam, povahu, rozsah a složitost činností dotyčného centrálního depozitáře. Výsledky prověření a vyhodnocení se aktualizují minimálně jednou ročně.
5. Příslušný orgán podrobí centrálního depozitáře kontrole na místě.
6. Při prověření a vyhodnocení podle odstavce 1 konzultuje příslušný orgán v rané fázi dotčené orgány, zejména ohledně fungování vypořádacích systémů provozovaných daným centrálním depozitářem, a ve vhodných případech orgán uvedený v článku 67 směrnice 2014/65/EU.
7. Příslušný orgán pravidelně a alespoň jednou ročně informuje dotčené orgány a případně orgán uvedený v článku 67 směrnice 2014/65/EU o výsledcích prověření a vyhodnocení podle odstavce 1, včetně případných nápravných opatření nebo sankcí.
8. Při prověření a vyhodnocení podle odstavce 1 si příslušné orgány odpovědné za dohled nad centrálními depozitáři, kteří jsou v některém ze vztahů uvedených v čl. 17 odst. 6 písm. a), b) a c), navzájem poskytují veškeré relevantní informace, které by mohly usnadnit plnění jejich úkolů.
9. Příslušný orgán vyžaduje po centrálním depozitáři, který nesplňuje požadavky tohoto nařízení, aby hned v rané fázi přijal nezbytná opatření nebo kroky k řešení situace.

10. Orgán ESMA vypracuje v úzké spolupráci s členy ESCB návrhy regulačních technických norem k upřesnění:
- a) informací, které má centrální depozitář poskytnout příslušnému orgánu pro účely prověření a vyhodnocení podle odstavce 1;
 - b) informací, které má příslušný orgán poskytnout dotčeným orgánům podle odstavce 7;
 - c) informací, které si mají příslušné orgány vzájemně poskytnout podle odstavce 8.

Orgán ESMA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 18. června 2015.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1095/2010.

11. Orgán ESMA vypracuje v úzké spolupráci s členy ESCB návrhy prováděcích technických norem za účelem stanovení standardních formulářů, vzorů a postupů pro poskytování informací uvedených v odst. 10 prvním pododstavci.

Orgán ESMA předloží tyto návrhy prováděcích technických norem Komisi do 18. června 2015.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat prováděcí technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s článkem 15 nařízení (EU) č. 1095/2010.

Oddíl 4

Poskytování služeb v jiném členském státě

Článek 23

Svoboda poskytování služeb v jiném členském státě

1. Povolný centrální depozitář může na území Unie, mimo jiné i prostřednictvím zřízení pobočky, poskytovat služby uvedené v příloze, pokud se na tyto služby vztahuje povolení.
2. Na povoleného centrálního depozitáře, který hodlá poskytovat základní služby uvedené v oddíle A bodech 1 a 2 přílohy ve vztahu k finančním nástrojům vydaným podle práva jiného členského státu a uvedeným v čl. 49 odst. 1 nebo zřídit pobočku v jiném členském státě, se vztahuje postup podle odstavců 3 až 7.
3. Centrální depozitář, který hodlá služby uvedené v odstavci 2 poprvé poskytovat na území jiného členského státu nebo změnit rozsah těchto poskytovaných služeb, sdělí příslušnému orgánu domovského členského státu tyto informace:
 - a) členský stát, ve kterém hodlá centrální depozitář provozovat činnost;
 - b) podnikatelský plán, v němž jsou uvedeny především služby, které hodlá centrální depozitář poskytovat;
 - c) měnu nebo měny, které hodlá centrální depozitář používat v procesu vypořádání;
 - d) je-li zřízena pobočka, organizační strukturu pobočky a jména osob odpovědných za její vedení;

e) podle okolností posouzení opatření, která hodlá centrální depozitář přijmout, aby svým uživatelům umožnil dodržovat vnitrostátní právní předpisy uvedené v čl. 49 odst. 1.

4. Do tří měsíců od obdržení informací uvedených v odstavci 3 sdělí příslušný orgán domovského členského státu tyto informace příslušnému orgánu hostitelského členského státu, ledaže by měl s ohledem na plánované poskytování služeb důvody pochybovat o přiměřenosti administrativní struktury nebo finanční situace centrálního depozitáře, který hodlá poskytovat služby v hostitelském členském státě.

Příslušný orgán hostitelského členského státu o každém sdělení obdržéném podle prvního pododstavce neprodleně informuje dotčené orgány tohoto členského státu.

5. Pokud se příslušný orgán domovského členského státu v souladu s odstavcem 4 rozhodne nesdělít všechny informace podle odstavce 3 příslušnému orgánu hostitelského členského státu, zdůvodní své odmítnutí dotyčným centrálnímu depozitáři do tří měsíců ode dne, kdy veškeré informace obdržel, a o svém rozhodnutí ve vztahu k odst. 6 písm. a) informuje příslušný orgán hostitelského členského státu. Pokud jsou informace v reakci na takovou žádost předány, příslušný orgán hostitelského členského státu nevydá sdělení podle odst. 6 písm. a).

6. Centrální depozitář může zahájit poskytování služeb uvedených v odstavci 2 v hostitelském členském státě za těchto podmínek:

a) po obdržení sdělení od příslušného orgánu v hostitelském členském státě, kterým tento orgán potvrzuje přijetí informací podle odstavce 4 a podle okolností schvaluje posouzení uvedené v odst. 3 písm. e);

b) neobdrží-li žádné sdělení, po třech měsících od data předání informací podle odstavce 4.

7. V případě změny informací sdělených podle odstavce 3 uvědomí centrální depozitář o této změně písemně příslušný orgán domovského členského státu nejméně jeden měsíc předtím, než se tato změna uskuteční. Příslušný orgán domovského členského státu o této změně neprodleně uvědomí příslušný orgán hostitelského členského státu.

Článek 24

Spolupráce mezi orgány domovského členského státu a hostitelského členského státu a srovnávací hodnocení

1. Pokud centrální depozitář povolený v jednom členském státě zřídil pobočku v jiném členském státě, příslušný orgán domovského členského státu a příslušný orgán hostitelského členského státu úzce spolupracují při výkonu svých povinností stanovených v tomto nařízení, zejména při provádění kontroly na místě v této pobočce. Příslušný orgán domovského členského státu a hostitelského členského státu mohou při výkonu svých povinností provádět v této pobočce kontroly na místě poté, co informovaly příslušný orgán hostitelského členského státu nebo domovského členského státu.

2. Příslušný orgán domovského členského státu nebo hostitelského členského státu může požadovat, aby mu centrální depozitář poskytující služby v souladu s článkem 23 pravidelně podával zprávy o své činnosti v tomto hostitelském členském státě, mimo jiné pro účely shromažďování statistických údajů. Příslušný orgán hostitelského členského státu poskytuje tyto pravidelné zprávy příslušnému orgánu domovského členského státu na jeho žádost.

3. Příslušný orgán domovského členského státu centrálního depozitáře na žádost příslušného orgánu hostitelského členského státu neprodleně sdělí totožnost emitentů a účastníků vypořádacích systémů provozovaných centrálním depozitářem, který poskytuje služby v daném hostitelském členském státě, a jakékoli další důležité informace týkající se činnosti tohoto centrálního depozitáře v tomto hostitelském členském státě.

4. Jestliže s ohledem na situaci na trzích s cennými papíry v hostitelském členském státě dosáhnou činnosti centrálního depozitáře podstatného významu pro fungování trhů s cennými papíry a ochranu investorů v daném hostitelském členském státě, uzavřou příslušný orgán domovského členského státu a hostitelského členského státu a dotčené orgány domovského členského státu a hostitelského členského státu ujednání o spolupráci pro účely dohledu nad činnostmi daného centrálního depozitáře v hostitelském členském státě.

Pokud dosáhl centrální depozitář podstatného významu pro fungování trhů s cennými papíry a ochranu investorů ve více než jednom hostitelském členském státě, může domovský členský stát rozhodnout, že součástí těchto ujednání o spolupráci budou kolegia orgánů dohledu.

5. Pokud má příslušný orgán hostitelského členského státu jasné a prokazatelné důvody k domněnce, že centrální depozitář poskytující v souladu s článkem 23 služby na jeho území porušuje povinnosti vyplývající z ustanovení tohoto nařízení, předá svá zjištění příslušnému orgánu domovského členského státu a orgánu ESMA.

Pokud i přes opatření přijatá příslušným orgánem domovského členského státu nebo z důvodu nedostatečnosti těchto opatření centrální depozitář svým jednáním nadále porušuje povinnosti vyplývající z ustanovení tohoto nařízení, přijme příslušný orgán hostitelského členského státu poté, co uvědomí příslušný orgán domovského členského státu, veškerá vhodná opatření nezbytná k zajištění souladu s ustanoveními tohoto nařízení na svém území. O těchto opatřeních musí být neprodleně informován orgán ESMA.

Příslušný orgán hostitelského členského státu a domovského členského státu mohou věc předat orgánu ESMA, který může jednat v souladu s pravomocemi, jež jsou mu svěřeny podle článku 19 nařízení (EU) č. 1095/2010.

6. Aniž je dotčen článek 30 nařízení (EU) č. 1095/2010, orgán ESMA organizuje a provádí po konzultaci s členy ESCB alespoň jednou za tři roky srovnávací hodnocení dohledu nad centrálními depozitáři, kteří v souladu s článkem 23 využívají svobody poskytování služeb v jiném členském státě nebo se účastní interoperabilního propojení.

V souvislosti se srovnávacím hodnocením podle prvního pododstavce si orgán ESMA případně rovněž vyžádá stanoviska či doporučení skupiny subjektů působících v oblasti cenných papírů a trhů uvedené v článku 37 nařízení (EU) č. 1095/2010.

7. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 67 týkající se opatření ke stanovení kritérií, podle nichž by bylo možné činnost centrálního depozitáře v hostitelském členském státě považovat za činnost podstatného významu pro fungování trhů s cennými papíry a ochranu investorů v tomto hostitelském členském státě.

8. Orgán ESMA vypracuje v úzké spolupráci s členy ESCB návrhy prováděcích technických norem za účelem stanovení standardních formulářů, vzorů a postupů pro účely spolupráce podle odstavců 1, 3 a 5.

Orgán ESMA předloží tyto návrhy prováděcích technických norem Komisi do 18. června 2015.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat prováděcí technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s článkem 15 nařízení (EU) č. 1095/2010.

Oddíl 5

Vztahy se třetími zeměmi

Článek 25

Třetí země

1. Centrální depozitáři ze třetí země mohou poskytovat služby uvedené v příloze na území Unie, mimo jiné prostřednictvím zřízení pobočky.
2. Bez ohledu na odstavec 1, na centrálního depozitáře ze třetí země, který hodlá poskytovat základní služby uvedené v oddíle A bodech 1 a 2 přílohy ve vztahu k finančním nástrojům vydaným podle práva některého členského státu a uvedeným v čl. 49 odst. 1 druhém pododstavci nebo zřídit pobočku v některém členském státě, se vztahuje postup podle odstavců 4 až 11 tohoto článku.
3. Centrální depozitář, který je usazen a povolen v Unii, může zachovat nebo zřídit propojení s centrálním depozitářem ze třetí země v souladu s článkem 48.
4. Po konzultaci s orgány uvedenými v odstavci 5 může orgán ESMA uznat centrálního depozitáře ze třetí země, který požádal o uznání za účelem poskytování služeb uvedených v odstavci 2, pokud jsou splněny tyto podmínky:
 - a) Komise přijala rozhodnutí v souladu s odstavcem 9;
 - b) centrální depozitář ze třetí země podléhá účinnému povolování, dohledu a dozoru, nebo je-li vypořádací systém provozován centrální bankou, dozoru, které zajišťují plný soulad s obezřetnostními požadavky platnými v dané třetí zemi;
 - c) mezi orgánem ESMA a příslušnými orgány dané třetí země (dále jen „příslušné orgány třetí země“) byla uzavřena ujednání o spolupráci podle odstavce 10;
 - d) centrální depozitář ze třetí země přijme v příslušných případech nezbytná opatření, aby svým uživatelům umožnil dodržovat příslušné právní předpisy členského státu, v němž tento depozitář hodlá poskytovat služby centrálního depozitáře, včetně právních předpisů uvedených v čl. 49 odst. 1 druhém pododstavci, přičemž přiměřenost těchto opatření byla potvrzena příslušnými orgány členského státu, v němž centrální depozitář ze třetí země hodlá služby centrálního depozitáře poskytovat.
5. Při posuzování, zda jsou podmínky uvedené v odstavci 4 splněny, vede orgán ESMA konzultace s těmito subjekty:
 - a) příslušnými orgány členských států, ve kterých hodlá centrální depozitář ze třetí země poskytovat služby centrálního depozitáře, zejména ohledně způsobu, jakým hodlá tento centrální depozitář vyhovět požadavku uvedenému v odst. 4 písm. d);
 - b) dotčenými orgány;
 - c) příslušnými orgány třetí země, jež jsou pověřeny povolováním, dohledem a dozorem nad centrálními depozitáři.

6. Centrální depozitář ze třetí země uvedený v odstavci 2 předloží žádost o uznání orgánu ESMA.

Žadající centrální depozitář poskytne orgánu ESMA veškeré informace nezbytné k uznání. Do 30 pracovních dnů od obdržení žádosti orgán ESMA posoudí, zda je žádost úplná. Pokud žádost není úplná, stanoví lhůtu, ve které musí žadající centrální depozitář poskytnout doplňující informace.

Příslušné orgány členských států, ve kterých hodlá centrální depozitář ze třetí země poskytovat služby centrálního depozitáře, posoudí do tří měsíců ode dne, kdy od orgánu ESMA obdržely veškeré potřebné informace, dodržování právních předpisů uvedených v odst. 4 písm. d) ze strany daného centrálního depozitáře a na základě plně odůvodněného rozhodnutí orgán ESMA vyrozumí o tom, zda je požadavek na dodržování předpisů splněn.

Rozhodnutí o uznání je založeno na kritériích stanovených v odstavci 4.

Do šesti měsíců od předložení úplné žádosti orgán ESMA informuje žadajícího centrálního depozitáře písemně s úplným odůvodněním svého rozhodnutí o tom, zda bylo uznání vydáno, nebo zamítnuto.

7. Příslušné orgány členských států, ve kterých centrální depozitář ze třetí země řádně uznáný podle odstavce 4 poskytuje služby centrálního depozitáře, mohou v úzké spolupráci s orgánem ESMA požádat příslušné orgány třetí země, aby:

- a) pravidelně podávaly zprávy o činnosti centrálního depozitáře ze třetí země v těchto hostitelských členských státech, mimo jiné pro účely shromažďování statistických údajů;
- b) v přiměřené lhůtě sdělily totožnost emitentů a účastníků vypořádacích systémů provozovaných daným centrálním depozitářem ze třetí země, který poskytuje služby v daném hostitelském členském státě, a jakékoli další důležité informace týkající se činnosti tohoto centrálního depozitáře ze třetí země v hostitelském členském státě.

8. V případě, že centrální depozitář ze třetí země rozšiřuje v Unii své služby, přezkoumá orgán ESMA po konzultaci s orgány uvedenými v odstavci 5 uznání tohoto depozitáře v souladu s postupem stanoveným v odstavcích 4, 5 a 6.

Orgán ESMA zruší uznání daného centrálního depozitáře, pokud podmínky stanovené v odstavci 4 již nejsou splňovány nebo za okolností uvedených v článku 20.

9. Komise může přijmout prováděcí akty k určení toho, zda právní předpisy a pravidla pro dohled třetí země zajišťují, že centrální depozitáři povolení v uvedené třetí zemi splňují právně závazné požadavky, jež jsou svým účinkem rovnocenné požadavkům stanoveným v tomto nařízení, že tito centrální depozitáři podléhají v uvedené třetí zemi trvalému účinnému dohledu, dozoru a prosazování pravidel a že právní rámec dané třetí země stanoví účinný rovnocenný systém uznávání centrálních depozitářů povolených podle právních režimů třetích zemí. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 68 odst. 2.

Při určování podle prvního pododstavce může Komise rovněž posoudit, zda uvedené právní předpisy a pravidla pro dohled třetí země zohledňují rovněž mezinárodně uznávané standardy Výboru pro platební a vypořádací systémy a Mezinárodní organizace komisí pro cenné papíry (CPSS-IOSCO), pokud nejsou uvedené standardy v rozporu s požadavky stanovenými v tomto nařízení.

10. V souladu s čl. 33 odst. 1 nařízení (EU) č. 1095/2010 orgán ESMA uzavře dohody o spolupráci s příslušnými i orgány třetích zemí, jejichž právní a dohledový rámec byl uznán za rovnocenný s tímto nařízením v souladu s odstavcem 9. V těchto dohodách jsou stanoveny alespoň:

- a) mechanismus výměny informací mezi orgánem ESMA, příslušnými orgány hostitelského členského státu a příslušnými orgány třetích zemí, včetně přístupu ke všem informacím týkajícím se centrálních depozitářů povolených ve třetích zemích, které orgán ESMA požaduje, a zejména přístupu k informacím v případech uvedených v odstavci 7;
- b) mechanismus pro okamžité oznámení orgánu ESMA, jestliže se příslušný orgán třetí země domnívá, že centrální depozitář, nad nímž vykonává dohled, porušuje podmínky svého povolení nebo jiné platné právní předpisy;
- c) postupy týkající se koordinace činností dohledu, včetně případných kontrol na místě.

Pokud dohoda o spolupráci zahrnuje předávání osobních údajů členským státem, musí předávání údajů splňovat ustanovení směrnice 95/46/ES, a pokud dohoda o spolupráci zahrnuje předávání osobních údajů orgánem ESMA, musí předávání údajů splňovat ustanovení nařízení (ES) č. 45/2001.

11. Pokud byl centrální depozitář ze třetí země uznán v souladu s odstavci 4 až 8, může poskytovat služby uvedené v příloze na území Unie, mimo jiné i prostřednictvím zřízení pobočky.

12. Orgán ESMA vypracuje v úzké spolupráci s členy ESCB návrhy regulačních technických norem k upřesnění informací, které má žádající centrální depozitář orgánu ESMA poskytnout v žádosti o uznání podle odstavce 6.

Orgán ESMA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 18. června 2015.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1095/2010.

KAPITOLA II

Požadavky na centrální depozitáře

Oddíl 1

Organizační požadavky

Článek 26

Obecná ustanovení

1. Centrální depozitář musí mít spolehlivé systémy řízení a správy, které zahrnují jasnou organizační strukturu s dobře vymezenými, transparentními a stabilními hranicemi odpovědnosti, účinné postupy k určení, řízení, sledování a oznamování rizik, kterým je nebo by mohl být vystaven, vhodnou strategii odměňování a přiměřené mechanismy vnitřní kontroly, včetně řádných administrativních a účetních postupů.

2. Centrální depozitář přijme strategie a postupy, které jsou dostatečně účinné, aby umožňovaly zajistit, že centrální depozitář i jeho vedoucí pracovníci a zaměstnanci budou dodržovat veškerá ustanovení tohoto nařízení.

3. Centrální depozitář musí mít zavedena a uplatňuje účinná písemná organizační a administrativní opatření k zjištění a řízení veškerých potenciálních střetů zájmů mezi ním, včetně jeho vedoucích pracovníků, zaměstnanců, členů vedoucího orgánu nebo jakékoli osoby, která je s nimi přímo nebo nepřímo propojena, a jeho účastníky nebo jejich zákazníky. Musí mít zavedeny a uplatňuje adekvátní postupy řešení veškerých případných střetů zájmů.
4. Centrální depozitář zveřejní své systémy řízení a správy, jakož i pravidla, kterými se řídí jeho činnost.
5. Centrální depozitář má zavedeny vhodné postupy, které jeho zaměstnancům umožňují interně oznamovat potenciální případy porušení tohoto nařízení prostřednictvím zvláštního komunikačního kanálu.
6. Centrální depozitář podléhá pravidelným a nezávislým auditům. Výsledky těchto auditů se sdělují vedoucímu orgánu a poskytují příslušnému orgánu a případně i výboru uživatelů s přihlédnutím k potenciálním střetům zájmů mezi členy výboru uživatelů a centrálním depozitářem.
7. Pokud je centrální depozitář součástí skupiny podniků zahrnující jiné centrální depozitáře nebo úvěrové instituce uvedené v hlavě IV, přijme podrobné strategie a postupy upřesňující, jak se požadavky stanovené v tomto článku vztahují na skupinu a na jednotlivé subjekty ve skupině.
8. Orgán ESMA vypracuje v úzké spolupráci s členy ESCB návrhy regulačních technických norem upřesňujících na úrovni centrálního depozitáře a na úrovni skupiny:
 - a) nástroje pro sledování rizik pro centrální depozitáře podle odstavce 1;
 - b) odpovědnost klíčových zaměstnanců, pokud jde o rizika pro centrální depozitáře podle odstavce 1;
 - c) potenciální střety zájmů podle odstavce 3;
 - d) metody auditu uvedeného v odstavci 6; a
 - e) okolnosti, za nichž by s přihlédnutím k potenciálním střetům zájmů mezi členy výboru uživatelů a centrálním depozitářem bylo vhodné závěry auditu předat výboru uživatelů v souladu s odstavcem 6.

Orgán ESMA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 18. června 2015.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1095/2010.

Článek 27

Vrcholné vedení, vedoucí orgán a akcionáři

1. Vrcholné vedení centrálního depozitáře musí mít dostatečně dobrou pověst a množství zkušeností k zajištění řádného a obezřetného řízení centrálního depozitáře.
2. Alespoň jedna třetina členů vedoucího orgánu centrálního depozitáře, nejméně však dva, musí být nezávislí.
3. Odměna nezávislých a jiných členů vedoucího orgánu bez výkonné funkce nesmí záviset na obchodních výsledcích centrálního depozitáře.

4. Členové vedoucího orgánu musí být způsobilí k výkonu své funkce a mít dostatečně dobrou pověst, náležitou kombinaci dovedností, zkušeností a znalostí podniku a trhu. Členové vedoucího orgánu bez výkonné funkce rozhodnou o cílovém počtu méně zastoupeného pohlaví ve vedoucím orgánu a připraví strategii, jak tento počet zvýšit, aby se dosáhlo stanoveného cíle. Tento cílový počet, strategie a její plnění se zveřejní.

5. Centrální depozitář jednoznačně vymezí úkoly a povinnosti vedoucího orgánu v souladu s příslušným vnitrostátním právem. Zápisy ze zasedání vedoucího orgánu poskytne centrální depozitář příslušnému orgánu a na žádost i auditorovi.

6. Akcionáři centrálního depozitáře a osoby, které jsou v pozici vykonávat kontrolu nad řízením centrálního depozitáře, musí být způsobilí k zajištění řádného a obezřetného řízení centrálního depozitáře.

7. Centrální depozitář:

a) poskytne příslušnému orgánu informace o své vlastnické struktuře, zejména údaje o totožnosti a rozsahu podílů všech osob, které jsou v pozici vykonávat kontrolu nad fungováním centrálního depozitáře, a tyto informace rovněž zveřejní;

b) informuje příslušný orgán o každém rozhodnutí o převodu vlastnických práv, které vede ke změně totožnosti osob vykonávajících kontrolu nad fungováním centrálního depozitáře, a získá souhlas od tohoto příslušného orgánu takového rozhodnutí. Po získání souhlasu od příslušného orgánu centrální depozitář daný převod vlastnických práv zveřejní.

Každá fyzická nebo právnická osoba informuje bez zbytečného odkladu centrálního depozitáře a příslušný orgán o rozhodnutí nabýt nebo zcizit vlastnická práva, jež povede ke změně totožnosti osob vykonávajících kontrolu nad fungováním centrálního depozitáře.

8. Do 60 pracovních dnů od obdržení informací uvedených v odstavci 7 přijme příslušný orgán rozhodnutí o navrhovaných změnách v kontrole centrálního depozitáře. Příslušný orgán odmítne schválit navrhované změny v kontrole centrálního depozitáře, pokud existují objektivní a prokazatelné důvody k domněnce, že by tyto změny ohrozily řádné a obezřetné řízení centrálního depozitáře nebo jeho schopnost dodržovat toto nařízení.

Článek 28

Výbor uživatelů

1. Centrální depozitář zřídí pro každý vypořádací systém, který provozuje, výbor uživatelů složený ze zástupců emitentů a účastníků tohoto systému. Stanoviska výboru uživatelů nesmí být pod přímým vlivem vedení centrálního depozitáře.

2. Centrální depozitář vymezí nediskriminačním způsobem mandát každého zřízeného výboru uživatelů, systém jeho řízení a správy pro zajištění jeho nezávislosti, jeho organizační postupy, jakož i kritéria pro přijetí do výboru a volební mechanismus pro členy výboru. Systém řízení a správy výboru musí být veřejně přístupný a zajišťovat, aby výbor předkládal zprávy přímo vedoucímu orgánu a pořádal pravidelná zasedání.

3. Výbory uživatelů poskytují vedoucímu orgánu stanoviska k zásadním opatřením, která mají dopad na členy, včetně kritérií pro přijímání emitentů nebo účastníků do jednotlivých vypořádacích systémů a úrovně služeb.

4. Výbory uživatelů mohou vedoucímu orgánu předložit nezávazné stanovisko obsahující podrobné zdůvodnění cenové struktury centrálního depozitáře.

5. Aniž je dotčeno právo příslušných orgánů být řádně informován, jsou členové výboru uživatelů vázáni mlčenlivostí. Pokud předseda výboru uživatelů určí, že u některého člena dochází v souvislosti s konkrétní záležitostí ke skutečnému nebo potenciálnímu střetu zájmů, nesmí daný člen o uvedené záležitosti hlasovat.

6. Centrální depozitář neprodleně informuje příslušný orgán a výbor uživatelů o každém případě, kdy se vedoucí orgán rozhodne neřídit se stanoviskem výboru uživatelů. Výbor uživatelů může příslušný orgán informovat o každé oblasti, v níž podle jeho názoru nebylo stanovisko výboru uživatelů zohledněno.

Článek 29

Evidence

1. Centrální depozitář uchovává po dobu alespoň deseti let veškerou evidenci poskytnutých služeb a činností, včetně doplňkových služeb uvedených v oddílech B a C přílohy, aby mohl příslušný orgán sledovat dodržování požadavků podle tohoto nařízení.

2. Centrální depozitář poskytne evidenci uvedenou v odstavci 1 na žádost příslušnému orgánu a dotčeným orgánům a všem dalším veřejným orgánům, které podle práva Unie nebo domovského členského státu, mají pravomoc požadovat přístup k této evidenci pro účely plnění svých úkolů.

3. Orgán ESMA vypracuje v úzké spolupráci s členy ESCB návrhy regulačních technických norem k upřesnění evidence uvedené v odstavci 1, jež musí být uchovávána pro účely sledování, zda centrální depozitáři dodržují ustanovení tohoto nařízení.

Orgán ESMA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 18. června 2015.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1095/2010.

4. Orgán ESMA vypracuje v úzké spolupráci s členy ESCB návrhy prováděcích technických norem za účelem stanovení formátu evidence uvedené v odstavci 1, jež musí být uchovávána pro účely sledování, zda centrální depozitáři dodržují ustanovení tohoto nařízení.

Orgán ESMA předloží tyto návrhy prováděcích technických norem Komisi do 18. června 2015.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat prováděcí technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s článkem 15 nařízení (EU) č. 1095/2010.

Článek 30

Externí zajišťování služeb

1. Pokud centrální depozitář zajišťuje služby nebo činnosti externě u třetí strany, zůstává nadále plně odpovědný za plnění všech svých povinností podle tohoto nařízení a musí neustále splňovat tyto podmínky:

a) externí zajišťování služeb nevede k přenesení vlastní odpovědnosti;

b) vztah a závazky centrálního depozitáře vůči jeho účastníkům nebo emitentům se tím nezmění;

c) nijak se nezmění podmínky pro povolení centrálního depozitáře;

- d) externí zajišťování služeb nebrání výkonu funkcí dohledu a dozoru, včetně kontrol na místě za účelem získání všech relevantních informací potřebných pro plnění těchto funkcí;
- e) externí zajišťování služeb neznemožňuje centrálnímu depozitáři používat systémy a kontrolní mechanismy nezbytné k řízení rizik, kterým je vystaven;
- f) centrální depozitář udržuje odborné znalosti a zdroje nezbytné pro hodnocení kvality poskytovaných služeb a organizační a kapitálové přiměřenosti poskytovatele služeb, pro účinný dohled nad externě zajišťovanými službami a pro průběžné řízení rizik spojených s externím zajišťováním služeb;
- g) centrální depozitář má přímý přístup k příslušným informacím o externě zajišťovaných službách;
- h) poskytovatel služeb spolupracuje v souvislosti s externě zajišťovanými činnostmi s příslušným orgánem a s dotčenými orgány;
- i) centrální depozitář zajišťuje, aby poskytovatel služeb splňoval normy stanovené příslušnými právními předpisy o ochraně údajů, které by se uplatňovaly, kdyby poskytovatelé služeb byli usazeni v Unii. Centrální depozitář je odpovědný za to, aby tyto normy byly uvedeny ve smlouvě mezi smluvními stranami a aby byly dodržovány.

2. Centrální depozitář vymezí v písemné dohodě práva a povinnosti své a poskytovatele služeb. Dohoda o externím zajišťování služeb musí umožňovat její ukončení centrálním depozitářem.

3. Centrální depozitář a poskytovatel služeb zpřístupní na žádost příslušnému orgánu a dotčeným orgánům veškeré informace nezbytné k posouzení souladu externě zajišťovaných činností s požadavky tohoto nařízení.

4. Externí zajišťování základní služby podléhá povolení příslušného orgánu podle článku 19.

5. Odstavce 1 až 4 se nepoužijí, jestliže centrální depozitář externě zajišťuje některé služby nebo činnosti u veřejného subjektu a toto externí zajišťování se řídí zvláštním právním, regulačním a organizačním rámcem, na němž se veřejný subjekt a příslušný centrální depozitář dohodli a který formalizovali a který byl schválen příslušnými orgány na základě požadavků stanovených v tomto nařízení.

Článek 31

Služby poskytované jinými osobami než centrálními depozitáři

1. Bez ohledu na článek 30, a pokud tak vyžadují vnitrostátní právní předpisy, může být za zápisy na účtech cenných papírů vedených centrálním depozitářem odpovědná jiná osoba než centrální depozitář.

2. Členské státy, které v souladu s odstavcem 1 umožňují jiným osobám než centrálním depozitářům poskytovat některé základní služby uvedené v oddíle A přílohy, upřesní ve svých vnitrostátních právních předpisech požadavky, které se v takovém případě použijí. Mezi tyto požadavky patří ustanovení tohoto nařízení, která se použijí na centrálního depozitáře a v příslušných případech i na dotyčnou druhou osobu.

3. Členské státy, které v souladu s odstavcem 1 umožňují jiným osobám než centrálním depozitářům poskytovat základní služby uvedené v oddíle A přílohy, sdělí orgánu ESMA veškeré relevantní informace týkající se poskytování těchto služeb, včetně příslušných vnitrostátních právních předpisů.

Orgán ESMA uvede tyto informace v rejstříku centrálních depozitářů uvedeném v článku 21.

Oddíl 2

Pravidla pro výkon činnosti

Článek 32

Obecná ustanovení

1. Centrální depozitář musí mít stanoveny jasně definované a dosažitelné cíle, například pokud jde o minimální úroveň služeb, očekávání z hlediska řízení rizik a obchodní priority.
2. Centrální depozitář musí mít zavedena transparentní pravidla pro vyřizování stížností.

Článek 33

Požadavky na účast

1. Centrální depozitář má pro každý vypořádací systém, který provozuje, zavedena veřejná kritéria pro účast, která umožňují spravedlivý a otevřený přístup pro všechny právnické osoby, které se hodlají stát účastníkem. Kritéria jsou transparentní, objektivní a nediskriminační, aby byl zajištěn spravedlivý a otevřený přístup k centrálnímu depozitáři při řádném zohlednění rizik pro finanční stabilitu a řádné fungování trhů. Kritéria omezující přístup jsou povolena, pouze pokud je jejich cílem odůvodněná kontrola konkrétního rizika pro centrálního depozitáře.
2. Centrální depozitář vyřizuje žádosti o přístup neprodleně, nejpozději však do jednoho měsíce, a postupy pro vyřizování žádostí o přístup zveřejní.
3. Centrální depozitář smí odepřít přístup účastníkovi, který splňuje kritéria uvedená v odstavci 1, pouze s řádným písemným odůvodněním a na základě celkového posouzení rizik.

V případě zamítnutí žádosti má žádající účastník právo podat stížnost k příslušnému orgánu centrálního depozitáře, který mu odepřel přístup.

Tento příslušný orgán stížnost řádně prošetří tak, že posoudí důvody zamítnutí žádosti, a zašle žádajícímu účastníkovi odpověď s odůvodněním.

Tento příslušný orgán konzultuje, pokud jde o posouzení stížnosti, příslušný orgán místa usazení žádajícího účastníka. Pokud orgán žádajícího účastníka s posouzením nesouhlasí, může kterýkoli z obou příslušných orgánů věc postoupit orgánu ESMA, který může jednat v souladu s pravomocemi, jež mu byly svěřeny podle článku 19 nařízení (EU) č. 1095/2010.

Pokud se odmítnutí centrálního depozitáře udělit přístup žádajícímu účastníkovi považuje za neoprávněné, vydá příslušný orgán pro centrálního depozitáře, příkaz, aby centrální depozitář, který odepřel přístup účastníkovi, žádajícímu účastníkovi tento přístup udělil.

4. Centrální depozitář má zavedeny objektivní a transparentní postupy pro pozastavení a řádné ukončení účasti účastníků, kteří již nesplňují kritéria pro účast uvedená v odstavci 1.
5. Orgán ESMA vypracuje v úzké spolupráci s členy ESCB návrhy regulačních technických norem upřesňující rizika, která musí zohlednit centrální depozitáři při provádění celkového posouzení rizik a příslušné orgány při posuzování důvodů pro odmítnutí žádosti o přístup v souladu s odstavcem 3, a dále k upřesnění prvků postupu uvedeného v odstavci 3.

Orgán ESMA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 18. června 2015.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1095/2010.

6. Orgán ESMA vypracuje v úzké spolupráci s členy ESCB návrhy prováděcích technických norem za účelem stanovení standardních formulářů a vzorů pro postup uvedený v odstavci 3.

Orgán ESMA předloží tyto návrhy prováděcích technických norem Komisi do 18. června 2015.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat prováděcí technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s článkem 15 nařízení (EU) č. 1095/2010.

Článek 34

Transparentnost

1. Centrální depozitář zveřejní u každého vypořádacího systému, který provozuje, jakož i u každé z dalších základních služeb, které vykonává, ceny a poplatky související s poskytovanými základními službami uvedenými v oddíle A přílohy. Uvede samostatně ceny a poplatky jednotlivých poskytovaných služeb a funkcí, včetně slev a rabatů a podmínek jejich využití. Umožní svým zákazníkům samostatný přístup ke konkrétním poskytovaným službám.
2. Centrální depozitář zveřejní svůj ceník, aby usnadnil srovnání nabídek a umožnil zákazníkům předvídat cenu, kterou mají za využívání služeb zaplatit.
3. Centrální depozitář je vázán svou zveřejněnou cenovou politikou pro základní služby.
4. Centrální depozitář poskytuje svým zákazníkům informace, které umožňují porovnání faktur se zveřejněnými ceníky.
5. Centrální depozitář poskytuje všem zákazníkům informace, které jim umožní posoudit rizika spojená s poskytovanými službami.
6. Centrální depozitář vede odděleně účty nákladů a výnosů z poskytnutých základních služeb a tyto informace poskytuje příslušnému orgánu.
7. Centrální depozitář vede odděleně účty nákladů a výnosů z poskytnutých doplňkových služeb a tyto informace poskytuje příslušnému orgánu.
8. Za účelem zajištění účinného uplatňování pravidel hospodářské soutěže Unie a umožnění mimo jiné identifikace křížového subvencování doplňkových služeb základními službami vede centrální depozitář pro své činnosti analytické účty. Na těchto analytických účtech se náklady a výnosy spojené s každou základní službou vykazují odděleně od nákladů a výnosů spojených s doplňkovými službami.

Článek 35

Postupy komunikace s účastníky a jinými subjekty tržní infrastruktury

Centrální depozitáři se při komunikaci s účastníky vypořádacích systémů, které provozují, a se subjekty tržní infrastruktury, s nimiž jsou propojeny, řídí mezinárodními postupy otevřené komunikace a standardy pro zpracování zpráv a referenčních údajů, aby usnadnily účinné vedení evidence, provádění plateb a vypořádání.

Oddíl 3

Požadavky na služby centrálního depozitáře

Článek 36

Obecná ustanovení

Centrální depozitář musí mít pro každý vypořádací systém, který provozuje, zavedena vhodná pravidla a postupy, včetně spolehlivých účetních postupů a kontrolních mechanismů, aby byla zajištěna celistvost emisí cenných papírů a bylo možné omezit a řídit rizika spojená s úschovou cenných papírů a vypořádáním obchodů s cennými papíry.

Článek 37

Celistvost emise

1. Centrální depozitář přijme vhodná opatření pro účely sesouhlasení, kterými ověřuje, že počet cenných papírů tvořících emisi nebo část emise a předložených centrálnímu depozitáři se rovná souhrnu cenných papírů zapsaných na účtech cenných papírů účastníků vypořádacího systému, který centrální depozitář provozuje, a případně i na vlastnických účtech, které centrální depozitář vede. Opatření pro účely sesouhlasení se provádějí alespoň jednou denně.

2. Je-li to vhodné a podílejí-li se na procesu sesouhlasení určité emise cenných papírů jiné subjekty, např. emitent, registry emisí cenných papírů, zprostředkovatelé emisí, správci emisí, společné depozitáře, jiné centrální depozitáře nebo jiné subjekty, zavedou centrální depozitář a tyto jiné subjekty odpovídající opatření pro spolupráci a vzájemnou výměnu informací za účelem zachování celistvosti emise.

3. Ve vypořádacím systému provozovaném centrálním depozitářem nesmí být dovoleno přecherpání účtu cenných papírů, debetní zůstatky nebo vytváření nových cenných papírů.

4. Orgán ESMA vypracuje v úzké spolupráci s členy ESCB návrhy regulačních technických norem upřesňujících opatření přijímaná centrálními depozitáři pro účely sesouhlasení podle odstavců 1, 2 a 3.

Orgán ESMA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 18. června 2015.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1095/2010.

Článek 38

Ochrana cenných papírů účastníků a jejich zákazníků

1. Centrální depozitář vede u každého vypořádacího systému, který provozuje, evidenci a účty, které mu umožňují kdykoli okamžitě v účtech oddělit cenné papíry jednoho účastníka od cenných papírů jiného účastníka a případně od svých vlastních aktiv.

2. Centrální depozitář vede evidenci a účty, které každému účastníkovi umožňují rozlišit své cenné papíry od cenných papírů jeho zákazníků.

3. Centrální depozitář vede evidenci a účty, které každému účastníkovi umožňují držet na jednom účtu cenných papírů cenné papíry, které patří různým zákazníkům daného účastníka („souhrnné oddělení zákazníků“).

4. Centrální depozitář vede evidenci a účty, které účastníkovi umožňují oddělit cenné papíry jeho jednotlivých zákazníků, pokud si to účastník přeje („oddělení jednotlivých zákazníků“).

5. Účastník nabízí svým zákazníkům přinejmenším volbu mezi souhrnným oddělením zákazníků a oddělením jednotlivých zákazníků a informuje je o nákladech a rizicích spojených s oběma možnostmi.

Centrální depozitář a jeho účastníci však poskytují oddělení jednotlivých zákazníků pro občany a rezidenty členského státu a pro právnické osoby usazené v členském státě, v němž je toto oddělení vyžadováno podle vnitrostátních právních předpisů členského státu, podle nichž jsou cenné papíry vydány, ve znění platném ke dni 17. září 2014. Tato povinnost se použije, dokud nebudou příslušné vnitrostátní právní předpisy pozměněny nebo zrušeny a dokud jejich cíle stále platí.

6. Centrální depozitáři a jejich účastníci zveřejní úroveň ochrany a náklady spojené s jednotlivými úrovněmi oddělení, jež poskytují, a musí tyto služby nabízet za přiměřených obchodních podmínek. Podrobné vysvětlení úrovně oddělení musí obsahovat hlavní právní důsledky jednotlivých nabízených úrovní oddělení, včetně informací o insolvenčním právu použitelném v příslušných jurisdikcích.

7. Cenné papíry, které mu nepatří, nesmí centrální depozitář použít k žádnému účelu. Centrální depozitář však může použít cenné papíry účastníka, pokud získal jeho předchozí výslovný souhlas. Centrální depozitář požaduje, aby účastníci od svých zákazníků předem získali případný nezbytný souhlas.

Článek 39

Neodvolatelnost vypořádání

1. Centrální depozitář zajistí, aby vypořádací systém, který provozuje, nabízel účastníkům přiměřenou ochranu. Členské státy určí a oznámí vypořádací systém, který centrální depozitář provozuje, podle postupů uvedených v čl. 2 písm. a) směrnice 98/26/ES.

2. Centrální depozitář zajistí, aby každý vypořádací systém, který provozuje, stanovil okamžik přijetí převodních příkazů daným systémem a okamžik neodvolatelnosti převodních příkazů v tomto systému v souladu s články 3 a 5 směrnice 98/26/ES.

3. Centrální depozitář zveřejní pravidla upravující platnost a účinnost převodů cenných papírů a peněžních prostředků ve vypořádacím systému.

4. Odstavce 2 a 3 se použijí, aniž jsou dotčena ustanovení týkající se propojení centrálních depozitářů a aniž je dotčen čl. 48 odst. 8.

5. Centrální depozitář učiní všechny přiměřené kroky k zajištění toho, aby v souladu s pravidly uvedenými v odstavci 3 bylo platnosti a účinnosti převodů cenných papírů a peněžních prostředků podle odstavce 3 dosaženo buď v reálném čase, nebo v průběhu dne, a v každém případě nejpozději do konce obchodního dne ve skutečný den vypořádání.

6. Pokud centrální depozitář nabízí služby uvedené v čl. 40 odst. 2, zajistí, aby peněžní prostředky získané při vypořádání obchodů s cennými papíry byly příjemcům k dispozici nejpozději do konce obchodního dne v určený den vypořádání.

7. Veškeré obchody s cennými papíry s převodem peněžních prostředků mezi přímými účastníky vypořádacího systému provozovaného centrálním depozitářem, které jsou v tomto vypořádacím systému vypořádávány, se vypořádávají na bázi dodání proti zaplacení.

Článek 40

Peněžní vypořádání

1. U obchodů denominovaných v měně země, kde se uskutečňuje vypořádání, provádí centrální depozitář, pokud je to vhodné a možné, vypořádání peněžních plateb ve vypořádacím systému prostřednictvím účtů vedených u centrální banky vydávající danou měnu.

2. Pokud vypořádání přes účty u centrální banky podle odstavce 1 není vhodné a možné, může centrální depozitář nabídnout vypořádání peněžních plateb nebo některých obchodů ve svých vypořádacích systémech prostřednictvím účtů vedených u úvěrové instituce nebo prostřednictvím vlastních účtů. Pokud centrální depozitář nabídne vypořádání na účtech u úvěrové instituce nebo prostřednictvím vlastních účtů, učiní tak v souladu s ustanoveními hlavy IV.

3. Centrální depozitář zajistí, aby veškeré informace poskytované účastníkům trhu ohledně rizik a nákladů spojených s vypořádáním na účtech u úvěrových institucí nebo prostřednictvím jeho vlastních účtů byly jasné, pravdivé a nezávadějící. Centrální depozitář zpřístupní zákazníkům nebo potenciálním zákazníkům dostatečné informace, aby mohli určit a vyhodnotit rizika a náklady související s vypořádáním na účtech u úvěrových institucí nebo prostřednictvím jeho vlastních účtů, a na vyžádání tyto informace poskytne.

Článek 41

Pravidla a postupy při selhání účastníka

1. Centrální depozitář zavede pro každý vypořádací systém, který provozuje, účinná a jasně vymezená pravidla a postupy k řešení selhání jednoho či více jeho účastníků, které zajišťují, aby centrální depozitář mohl přijmout včasná opatření k zmírnění ztráty a tlaků na likviditu a nadále plnit své povinnosti.

2. Centrální depozitář svá pravidla a příslušné postupy pro případ selhání účastníka zveřejní.

3. Centrální depozitář se svými účastníky a ostatními relevantními zúčastněnými stranami provádí pravidelné testování a revize svých postupů pro případ selhání účastníka, aby byla zajištěna jejich proveditelnost a účinnost.

4. V zájmu zajištění jednotného uplatňování tohoto článku může orgán ESMA v úzké spolupráci s členy ESCB vydávat obecné pokyny v souladu s článkem 16 nařízení (EU) č. 1095/2010.

Oddíl 4

Obezřetnostní požadavky

Článek 42

Obecné požadavky

Centrální depozitář přijme spolehlivý rámec pro komplexní řízení právních, podnikatelských, operačních a jiných přímých či nepřímých rizik, včetně opatření k omezení případů podvodů a nedbalosti.

Článek 43

Právní rizika

1. Pro účely povolení a dohledu, jakož i informování svých zákazníků musí mít centrální depozitář jasná a srozumitelná pravidla, postupy a smlouvy pro všechny vypořádací systémy, které provozuje, a pro všechny ostatní služby, které poskytuje.

2. Centrální depozitář koncipuje svá pravidla, postupy a smlouvy tak, aby byly vymahatelné ve všech relevantních právních systémech, a to i v případě selhání účastníka.

3. Centrální depozitář provozující činnost v různých právních systémech učiní všechny přiměřené kroky k tomu, aby zjistil a snížil rizika vyplývající z případné kolize právních norem jednotlivých právních systémů.

Článek 44

Obecné podnikatelské riziko

Centrální depozitář musí mít spolehlivé systémy řízení a kontroly, jakož i nástroje informačních technologií pro zjišťování, sledování a řízení obecných podnikatelských rizik, včetně ztrát ze špatné realizace obchodní strategie, peněžních toků a provozních nákladů.

Článek 45

Operační rizika

1. Centrální depozitář určí vnitřní i vnější zdroje operačního rizika a minimalizuje jejich dopad zaváděním vhodných nástrojů informačních technologií, kontrolních mechanismů a postupů mimo jiné pro všechny vypořádací systémy, které provozuje.
2. Centrální depozitář používá vhodné nástroje informačních technologií, které zajišťují vysoký stupeň bezpečnosti a provozní spolehlivosti a mají dostatečnou kapacitu. Nástroje informačních technologií musí adekvátně zvládat složitost, rozmanitost a druhy prováděných služeb a činností, aby byla zajištěna vysoká úroveň bezpečnosti a celistvost a důvěrnost uchovávaných informací.
3. Pro služby, které poskytuje, jakož i pro každý vypořádací systém, který provozuje, centrální depozitář vypracuje, zavede a udržuje odpovídající strategii zajištění kontinuity provozu a plán obnovy provozu po havárii, aby zajistil zachování služeb, včasnou obnovu provozu a plnění povinností centrálního depozitáře v případě událostí, které představují významné riziko narušení provozu.
4. Plán uvedený v odstavci 3 musí zajistit obnovení všech obchodů a pozic účastníků k okamžiku narušení provozu, aby mohli účastníci centrálního depozitáře s jistotou pokračovat v činnosti a dokončit vypořádání v plánovaný den, mimo jiné zajištěním toho, aby systémy informačních technologií mohly rychle obnovit provoz od okamžiku narušení provozu. Plán musí zahrnovat zřízení druhého místa zpracování s dostatečnými zdroji, kapacitami, funkcemi a vhodnými plány personální politiky.
5. Centrální depozitář sestaví a provádí plán testování režimů uvedených v odstavcích 1 až 4.
6. Centrální depozitář určí, sleduje a řídí rizika, která pro jeho provoz mohou představovat hlavní účastníci vypořádacích systémů, které provozuje, jakož i poskytovatelé služeb a technické infrastruktury, jiní centrální depozitáři nebo jiné subjekty tržní infrastruktury. Na žádost poskytne příslušným a dotčeným orgánům informace o každém takto určeném riziku.

Centrální depozitář rovněž příslušný orgán a dotčené orgány neprodleně informuje o všech provozních incidentech z těchto rizik vyplývajících.

7. Orgán ESMA vypracuje v úzké spolupráci s členy ESCB návrhy regulačních technických norem upřesňujících operační rizika uvedená v odstavcích 1 a 6, metody testování, řešení nebo minimalizace těchto rizik, včetně strategie zajištění kontinuity provozu a plánu obnovy provozu po havárii uvedených v odstavcích 3 a 4, a metody jejich posuzování.

Orgán ESMA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 18. června 2015.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1095/2010.

Článek 46

Investiční politika

1. Centrální depozitář drží svá finanční aktiva u centrálních bank, povolených úvěrových institucí nebo povolených centrálních depozitářů.
2. Centrální depozitář musí mít v případě potřeby okamžitý přístup ke svým aktivům.
3. Centrální depozitář ukládá své finanční zdroje pouze do hotovosti nebo vysoce likvidních finančních nástrojů s minimálním tržním a úvěrovým rizikem. Tyto investice lze rychle přeměnit do likvidní podoby s minimálním nepříznivým účinkem na cenu.

4. Pro účely čl. 47 odst. 1 se nezohledňují výše základního kapitálu včetně nerozděleného zisku a rezervních fondů centrálního depozitáře, které nejsou investovány podle odstavce 3.

5. Centrální depozitář zajistí, aby jeho celková expozice vůči riziku jakéhokoli jednotlivé povolené úvěrové instituce nebo povoleného centrálního depozitáře, u nějž drží svá finanční aktiva, zůstala v přijatelných souhrnných limitech.

6. Orgán ESMA vypracuje v úzké spolupráci s orgánem EBA a členy ESCB návrhy regulačních technických norem upřesňujících finanční nástroje, které lze považovat za vysoce likvidní nástroje s minimálním tržním a úvěrovým rizikem podle odstavce 3, vhodnou lhůtu pro přístup k aktivům podle odstavce 2 a souhrnné limity podle odstavce 5. Tyto návrhy regulačních technických norem se případně přizpůsobí regulačním technickým normám přijatým v souladu s čl. 47 odst. 8 nařízení (EU) č. 648/2012.

Orgán ESMA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 18. června 2015.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1095/2010.

Článek 47

Kapitálové požadavky

1. Kapitál centrálního depozitáře spolu s nerozděleným ziskem a rezervními fondy musí být úměrný rizikům vyplývajícím z jeho činností. Musí být neustále dostačující k tomu, aby:

- a) byla zajištěna odpovídající ochrana centrálního depozitáře proti operačnímu, právnímu, investičnímu a podnikatelskému riziku a riziku plynoucímu z úschovy, tak aby centrální depozitář mohl nepřetržitě pokračovat v poskytování služeb;
- b) zajistil řádnou likvidaci nebo restrukturalizaci činností centrálního depozitáře v přiměřené lhůtě minimálně šesti měsíců při různých stresových scénářích.

2. Centrální depozitář musí mít neustále plán pro následující situace:

- a) získání dodatečného kapitálu, pokud by jeho vlastní kapitál klesl téměř na nebo pod úroveň požadavků stanovených v odstavci 1;
- b) zajištění řádné likvidace nebo reorganizace činností a služeb, pokud by centrální depozitář nebyl schopen získat nový kapitál.

Tento plán musí být schválen vedoucím orgánem nebo jeho příslušným výborem a musí být pravidelně aktualizován. Každá aktualizace plánu se zasílá příslušnému orgánu. Považuje-li příslušný orgán plán centrálního depozitáře za nedostatečný, může vyžadovat, aby centrální depozitář přijal dodatečná opatření nebo učinil jiné právní úkony.

3. Orgán EBA vypracuje v úzké spolupráci s orgánem ESMA a s členy ESCB návrhy regulačních technických norem k upřesnění požadavků týkajících se kapitálu, nerozděleného zisku a rezervních fondů centrálního depozitáře uvedených v odstavci 1.

Orgán EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 18. června 2015.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Oddíl 5

Požadavky na propojení centrálních depozitářů

Článek 48

Propojení centrálních depozitářů

1. Před vytvořením propojení centrálních depozitářů a poté průběžně musí všichni zúčastnění centrální depozitáři zjišťovat, vyhodnocovat, sledovat a řídit veškeré možné zdroje rizika pro sebe a pro své účastníky vyplývajícího z propojení centrálních depozitářů a přijmout vhodná opatření k jejich omezení.

2. Centrální depozitáři, kteří hodlají vytvořit propojení, podají příslušnému orgánu žádajícího centrálního depozitáře žádost o povolení podle čl. 19 odst. 1 písm. e) nebo vyrozumí příslušný orgán a dotčené orgány žádajícího centrálního depozitáře podle čl. 19 odst. 5.

3. Propojení musí poskytovat přiměřenou ochranu propojeným centrálním depozitářům a jejich účastníkům, zejména ve vztahu k případným úvěrům čerpaným centrálními depozitáři a k riziku koncentrace a riziku likvidity vyplývajícím z daného propojení.

Propojení musí mít základ v odpovídajícím smluvním ujednání, které stanoví příslušná práva a povinnosti propojených centrálních depozitářů a případně jejich účastníků. Smluvní ujednání s přeshraniční dimenzí stanoví jednoznačnou volbu práva, kterým se řídí každý aspekt fungování daného propojení.

4. V případě předběžných převodů cenných papírů mezi propojenými centrálními depozitáři je zakázán zpětný převod cenných papírů před tím, než se první převod stane platným a účinným.

5. Centrální depozitář, který k provozování propojení s jiným centrálním depozitářem využívá nepřímé propojení nebo prostředníka, měří, sleduje a řídí další rizika vyplývající z využití daného nepřímého propojení nebo daného prostředníka a přijme vhodná opatření k jejich omezení.

6. Propojení centrální depozitáři mají zavedeny spolehlivé postupy sesouhlasení, aby byla zajištěna správnost jejich evidencí.

7. Je-li to praktické a proveditelné, umožňuje propojení centrálních depozitářů vypořádání obchodů mezi jejich účastníky formou dodání proti zaplacení. Podrobné důvody pro propojení centrálních depozitářů, které neumožňuje vypořádání formou dodání proti zaplacení, se oznamují dotčeným a příslušným orgánům.

8. Interoperabilní vypořádací systémy a centrální depozitáři, kteří používají společnou infrastrukturu pro vypořádání, stanoví totožné okamžiky pro:

a) přijetí převodních příkazů systémem;

b) neodvolatelnost převodních příkazů.

Vypořádací systémy a centrální depozitáři uvedení v prvním pododstavci používají rovnocenná pravidla týkající se okamžiku platnosti a účinnosti převodů cenných papírů a peněžních prostředků.

9. Do 18. září 2019 budou všechna interoperabilní propojení centrálních depozitářů působících v členských státech umožňovat formu dodání proti zaplacení.

10. Orgán ESMA vypracuje v úzké spolupráci s členy ESCB návrhy regulačních technických norem upřesňující podmínky stanovené v odstavci 3, podle nichž každý druh propojení musí poskytovat přiměřenou ochranu propojených centrálních depozitářů a jejich účastníků, zejména pokud se centrální depozitář hodlá stát účastníkem vypořádacího systému provozovaného jiným centrálním depozitářem, sledování a řízení dalších rizik uvedených v odstavci 5 vyplývajících z využití prostředníků, metod sesouhlasení uvedených v odstavci 6, případů uvedených v odstavci 7, kdy je vypořádání formou dodání proti zaplacení prostřednictvím propojení centrálních depozitářů praktické a proveditelné, a metod jejich posuzování.

Orgán ESMA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 18. června 2015.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s články 10 až 14 řízení (EU) č. 1095/2010.

KAPITOLA III

Přístup k centrálním depozitářům

Oddíl 1

Přístup emitentů k centrálním depozitářům

Článek 49

Svoboda emitovat cenné papíry u centrálního depozitáře povoleného v Unii

1. Emitent má právo zařídit, aby jeho cenné papíry, které jsou přijaty k obchodování na regulovaných trzích nebo v mnohostranných obchodních systémech nebo obchodovány v obchodních systémech, byly zaevidovány v jakémkoli centrálním depozitáři usazeném v kterémkoli členském státě, s výhradou toho, že daný centrální depozitář musí splňovat podmínky uvedené v článku 23.

Aniž je dotčeno právo emitenta uvedené v prvním pododstavci, nadále se použije právo obchodních společností nebo podobné právní předpisy daného členského státu, podle nichž jsou cenné papíry vydávány.

Členské státy zajistí, aby byl sestaven přehled klíčových příslušných ustanovení jejich práva podle druhého pododstavce. Příslušné orgány sdělí uvedený přehled orgánu ESMA do 18. prosince 2014. Orgán ESMA přehled zveřejní do 18. ledna 2015.

Centrální depozitář si za poskytování těchto služeb emitentům může účtovat přiměřený obchodní poplatek na základě přírážky k nákladům, nedohodnou-li se obě strany jinak.

2. Předloží-li emitent žádost o zaevidování cenných papírů v centrálním depozitáři, vyřídí tento centrální depozitář žádost neprodleně a nediskriminačním způsobem a žádajícímu emitentovi odpoví ve lhůtě tří měsíců.

3. Centrální depozitář může odmítnout poskytnout emitentovi služby. Toto odmítnutí musí být založeno na z celkovém posouzení rizik nebo k němu může dojít v případě, že daný centrální depozitář neposkytuje služby uvedené v oddíle A bodu 1 přílohy ve vztahu k cenným papírům vydaným podle práva obchodních společností nebo podobných právních předpisů příslušného členského státu.

4. Aniž je dotčena směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/60/ES⁽¹⁾ a směrnice Komise 2006/70/ES⁽²⁾, pokud centrální depozitář odmítne žádajícímu emitentovi poskytnout služby, sdělí mu písemně úplné důvody svého odmítnutí.

(1) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/60/ES ze dne 26. října 2005 o předcházení zneužití finančního systému k praní peněz a financování terorismu (Úř. věst. L 309, 25.11.2005, s. 15).

(2) Směrnice Komise 2006/70/ES ze dne 1. srpna 2006, kterou se stanoví prováděcí opatření ke směrnici Evropského parlamentu a Rady 2005/60/ES, pokud se jedná o definici politicky exponovaných osob a technická kritéria pro zjednodušené postupy hloubkové kontroly klienta a pro výjimku na základě finanční činnosti vykonávané příležitostně nebo ve velmi omezené míře (Úř. věst. L 214, 4.8.2006, s. 29).

V případě odmítnutí má žadající emitent právo podat stížnost k příslušnému orgánu centrálního depozitáře, který mu odmítl poskytnout služby.

Příslušný orgán pro centrálního depozitáře stížnost řádně prošetří tak, že posoudí důvody odmítnutí sdělené centrálním depozitářem, a zašle emitentovi odpověď s odůvodněním.

Příslušný orgán pro centrálního depozitáře konzultuje o svém posouzení stížnosti příslušný orgán místa usazení žadajícího emitenta. Pokud příslušný orgán místa usazení žadajícího emitenta s posouzením nesouhlasí, může kterýkoli z obou příslušných orgánů věc postoupit orgánu ESMA, který může jednat v souladu s pravomocemi, jež mu byly svěřeny podle článku 19 nařízení (EU) č. 1095/2010.

Pokud se odmítnutí centrálního depozitáře poskytnout služby emitentovi považuje za neoprávněné, vydá odpovědný příslušný orgán tomuto centrálnímu depozitáři příkaz, aby žadajícímu emitentovi služby poskytl.

5. Orgán ESMA vypracuje v úzké spolupráci s členy ESCB návrhy regulačních technických norem k upřesnění rizik, která musí zohlednit centrální depozitáři při provádění celkového posouzení rizik a příslušné orgány při posuzování důvodů pro odmítnutí žádosti o přístup v souladu s odstavci 3 a 4, a dále k upřesnění prvků postupu uvedeného v odstavci 4.

Orgán ESMA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 18. června 2015.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1095/2010.

6. Orgán ESMA vypracuje v úzké spolupráci s členy ESCB návrhy prováděcích technických norem ke stanovení standardních formulářů a vzorů pro postup uvedený v odstavci 4.

Orgán ESMA předloží tyto návrhy prováděcích technických norem Komisi do 18. června 2015.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat prováděcí technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s článkem 15 nařízení (EU) č. 1095/2010.

Oddíl 2

Vzájemný přístup mezi centrálními depozitáři

Článek 50

Standardní propojení

Centrální depozitář má právo stát se účastníkem jiného centrálního depozitáře a zřídit standardní propojení s tímto centrálním depozitářem v souladu s článkem 33, s výhradou předchozího oznámení tohoto propojení centrálních depozitářů podle čl. 19 odst. 5.

Článek 51

Nadstandardní propojení

1. Žádá-li centrální depozitář jiného centrálního depozitáře o vytvoření nadstandardního propojení, smí hostitelský centrální depozitář takovou žádost zamítnout pouze na základě zvážení rizika. Žádost nesmí být zamítnuta z důvodu ztráty podílu na trhu.

2. Hostitelský centrální depozitář může žadajícímu centrálnímu depozitáři za poskytnutí nadstandardního propojení účtovat přiměřený obchodní poplatek na základě přírážky k nákladům, nedohodnou-li se obě strany jinak.

Článek 52

Postup zřízení propojení mezi centrálními depozitáři

1. Předloží-li centrální depozitář žádost o přístup k jinému centrálnímu depozitáři podle článků 50 a 51, vyřídí tento centrální depozitář žádost neprodleně a žádajícímu centrálnímu depozitáři odpoví ve lhůtě tří měsíců.

2. Centrální depozitář může odmítnout přístup žádajícímu centrálnímu depozitáři, pouze pokud by jeho přístup ohrozil hladké a řádné fungování finančních trhů nebo vyvolal systémové riziko. Odmítnutí musí být založeno na celkovém posouzení rizik.

Pokud centrální depozitář odmítne přístup, sdělí žádajícímu centrálnímu depozitáři úplné důvody svého odmítnutí.

V případě odmítnutí má žádající centrální depozitář právo podat stížnost k příslušnému orgánu centrálního depozitáře, který mu odmítl přístup.

Příslušný orgán hostitelského centrálního depozitáře stížnost řádně prošetří tak, že posoudí důvody odmítnutí, a zašle žádajícímu centrálnímu depozitáři odpověď s odůvodněním.

Příslušný orgán hostitelského centrálního depozitáře konzultuje o svém posouzení stížnosti příslušný orgán žádajícího centrálního depozitáře a dotčený orgán žádajícího centrálního depozitáře uvedený v čl. 12 odst. 1 písm. a). Pokud některý z orgánů žádajícího centrálního depozitáře s posouzením nesouhlasí, může kterýkoli orgán věc postoupit orgánu ESMA, který může jednat v souladu s pravomocemi, jež mu byly svěřeny podle článku 19 nařízení (EU) č. 1095/2010.

Pokud se odmítnutí centrálního depozitáře udělit přístup žádajícímu centrálnímu depozitáři považuje za neoprávněné, vydá příslušný orgán hostitelského centrálního depozitáře příkaz, aby tento centrální depozitář žádajícímu centrálnímu depozitáři přístup udělil.

3. Orgán ESMA vypracuje v úzké spolupráci s členy ESCB návrhy regulačních technických norem k upřesnění rizik, která musí zohlednit centrální depozitáři při provádění celkového posouzení rizik a příslušné orgány při posuzování důvodů pro odmítnutí žádosti o přístup v souladu s odstavcem 2, a dále k upřesnění prvků postupu uvedeného v odstavci 2.

Orgán ESMA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 18. června 2015.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1095/2010.

4. Orgán ESMA vypracuje v úzké spolupráci s členy ESCB návrhy prováděcích technických norem za účelem zavedení standardních formulářů a vzorů pro postupy uvedené v odstavcích 1 a 2.

Orgán ESMA předloží tyto návrhy prováděcích technických norem Komisi do 18. června 2015.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat prováděcí technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s článkem 15 nařízení (EU) č. 1095/2010.

Oddíl 3

Vzájemný přístup mezi centrálním depozitářem a jiným subjektem tržní infrastruktury

Článek 53

Vzájemný přístup mezi centrálním depozitářem a jiným subjektem tržní infrastruktury

1. Ústřední protistrana a obchodní systém poskytnou centrálnímu depozitáři na jeho žádost na základě zásady nediskriminace a transparentnosti údaje o obchodech a mohou po žádajícím centrálním depozitáři požadovat za tyto údaje přiměřený obchodní poplatek na základě přírážky k nákladům, nedohodnou-li se obě strany jinak.

Centrální depozitář poskytne ústřední protistraně nebo obchodnímu místu přístup ke svým vypořádacím systémům na základě zásady nediskriminace a transparentnosti a může za tento přístup požadovat přiměřený obchodní poplatek na základě přírážky k nákladům, nedohodnou-li se strany jinak.

2. Předloží-li jedna strana druhé straně žádost o přístup v souladu s odstavcem 1, musí být tato žádost vyřízena neprodleně a žádající straně odpovězeno ve lhůtě tří měsíců.

3. Hostitelská strana smí přístup odmítnout, pouze pokud by tento přístup ovlivnil hladké a řádné fungování finančních trhů nebo vyvolal systémové riziko. Žádost nesmí být zamítnuta z důvodu ztráty podílu na trhu.

Strana, která odmítne umožnit přístup, poskytne žádající straně úplné písemné odůvodnění svého odmítnutí založeného na celkovém posouzení rizik. V případě odmítnutí má žádající strana právo podat stížnost k příslušnému orgánu strany, která přístup odmítla.

Příslušný orgán hostitelské strany a dotčený orgán uvedený v čl. 12 odst. 1 písm. a) stížnost řádně prošetří, tak že posoudí důvody odmítnutí, a zašle žádající straně odpověď s odůvodněním.

Příslušný orgán hostitelské strany konzultuje o svém posouzení stížnosti příslušný orgán žádající strany a dotčený orgán uvedený v čl. 12 odst. 1 písm. a). Pokud některý z orgánů žádající strany s posouzením nesouhlasí, může kterýkoli orgán věc postoupit orgánu ESMA, který může jednat v souladu s pravomocemi, jež mu byly svěřeny podle článku 19 nařízení (EU) č. 1095/2010.

Pokud se odmítnutí udělit přístup považuje za neoprávněné, vydá odpovědný příslušný orgán příkaz, aby dotčená strana přístup ke svým službám do tří měsíců udělila.

4. Orgán ESMA vypracuje v úzké spolupráci s členy ESCB návrhy regulačních technických norem k upřesnění rizik, která musí zohlednit centrální depozitáři při provádění celkového posouzení rizik a příslušné orgány při posuzování důvodů pro odmítnutí žádosti o přístup v souladu s odstavcem 3, a dále k upřesnění prvků postupu uvedeného v odstavci 3.

Orgán ESMA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 18. června 2015.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1095/2010.

5. Orgán ESMA vypracuje v úzké spolupráci s členy ESCB návrhy prováděcích technických norem pro zavedení standardních formulářů a vzorů pro postup uvedený v odstavcích 2 a 3.

Orgán ESMA předloží tyto návrhy prováděcích technických norem Komisi do 18. června 2015.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat prováděcí technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s článkem 15 nařízení (EU) č. 1095/2010.

HLAVA IV

POSKYTOVÁNÍ BANKOVNÍCH DOPLŇKOVÝCH SLUŽEB ÚČASTNÍKŮM CENTRÁLNÍCH DEPOZITÁŘŮ

Článek 54

Povolení poskytovat bankovní doplňkové služby a určení úvěrových institucí za tímto účelem

1. Centrální depozitář sám neposkytuje žádné bankovní doplňkové služby uvedené v oddíle C přílohy, ledaže získal dodatečné povolení k poskytování takových služeb v souladu s tímto článkem.

2. Centrální depozitář, který má v úmyslu provádět peněžní vypořádání všech nebo některých obchodů ve vypořádacím systému podle čl. 40 odst. 2 nebo poskytovat některé bankovní doplňkové služby uvedené v odstavci 1, je oprávněn buď:

a) takové služby sám nabízet za podmínek stanovených v tomto článku; nebo

b) za tímto účelem určit jednu nebo více úvěrových institucí povolených v souladu s článkem 8 směrnice 2013/36/EU.

3. Pokud má centrální depozitář v úmyslu poskytovat jakékoli bankovní doplňkové služby prostřednictvím stejné právnické osoby, která provozuje vypořádací systémy, povolení uvedené v odstavci 2 se udělí, pouze jsou-li splněny tyto podmínky:

a) centrální depozitář má povolení působit jako úvěrová instituce v souladu s článkem 8 směrnice 2013/36/EU;

b) centrální depozitář splňuje obezřetnostní požadavky stanovené v čl. 59 odst. 1, 3 a 4 a požadavky týkající se dohledu stanovené v článku 60;

c) povolení uvedené v písmenu a) tohoto pododstavce se použije pouze k poskytování bankovních doplňkových služeb uvedených v oddíle C přílohy, a nikoli k výkonu jiných činností;

d) na centrálního depozitáře se vztahuje dodatečný kapitálový požadavek zohledňující rizika, včetně úvěrového rizika a rizika likvidity, která vyplývají z poskytování vnitrodenních úvěrů mimo jiné účastníkům vypořádacího systému nebo jiným uživatelům služeb centrálních depozitářů;

e) centrální depozitář v souladu s čl. 59 odst. 4 písm. j) tohoto nařízení informuje alespoň jednou měsíčně příslušný orgán a jednou za rok jako součást zveřejňování informací požadovaného podle části osmé nařízení (EU) č. 575/2013, o míře vnitrodenního rizika likvidity a jeho řízení;

f) centrální depozitář předložil příslušnému orgánu náležitý ozdravný plán, který zajistí nepřetržité provádění jeho nejdůležitějších operací i v situacích, kdy riziko likvidity nebo úvěrové riziko vyplývá z poskytování bankovních doplňkových služeb.

V případě rozporu mezi ustanoveními tohoto nařízení, nařízení (EU) č. 575/2013 a směrnice 2013/36/EU musí centrální depozitář uvedený v prvním pododstavci písm. a) splňovat ty požadavky týkající se obezřetného dohledu, které jsou přísnější. Kdy se jedná o rozpor mezi ustanoveními se upřesní v regulačních technických normách podle článků 47 a 59 tohoto nařízení.

4. Pokud má centrální depozitář v úmyslu určit úvěrovou instituci, která bude poskytovat jakékoli bankovní doplňkové služby prostřednictvím samostatné právnické osoby, která může být součástí skupiny podniků kontrolované týmž mateřským podnikem, povolení uvedené v odstavci 2 se udělí, pouze jsou-li splněny tyto podmínky:

- a) samostatná právnická osoba má povolení působit jako úvěrová instituce v souladu s článkem 8 směrnice 2013/36/EU;
- b) samostatná právnická osoba splňuje obezřetnostní požadavky stanovené v čl. 59 odst. 1, 3 a 4 a požadavky týkající se dohledu stanovené v článku 60;
- c) samostatná právnická osoba sama neposkytuje žádnou ze základních služeb uvedených v oddíle A přílohy;
- d) povolení uvedené v písmenu a) se použije pouze k poskytování bankovních doplňkových služeb uvedených v oddíle C přílohy, a nikoli k výkonu jiných činností;
- e) na samostatnou právnickou osobu se vztahuje dodatečný kapitálový požadavek zohledňující rizika, včetně úvěrového rizika a rizika likvidity, která vyplývají z poskytování vnitrodenních úvěrů mimo jiné účastníkům vypořádacího systému nebo jiným uživatelům služeb centrálních depozitářů;
- f) samostatná právnická osoba v souladu s čl. 59 odst. 4 písm. j) tohoto nařízení informuje alespoň jednou měsíčně příslušný orgán a jednou za rok jako součást zveřejňování informací požadovaného podle v části osmé nařízení (EU) č. 575/2013, o míře vnitrodenního rizika likvidity a jeho řízení; a
- g) samostatná právnická osoba předložila příslušnému orgánu náležitý ozdravný plán, který zajistí nepřetržité provádění jeho nejdůležitějších operací i v situacích, kdy riziko likvidity nebo úvěrové riziko vyplývá z poskytování bankovních doplňkových služeb prostřednictvím samostatné právnické osoby.

5. Odstavec 4 se nevztahuje na úvěrové instituce uvedené v odst. 2 písm. b), které nabízejí peněžní vypořádání některých obchodů ve vypořádacím systému centrálního depozitáře, pokud je celková hodnota tohoto peněžního vypořádání prostřednictvím účtů vedených u těchto úvěrových institucí vypočtená za období jednoho roku nižší než jedno procento celkové hodnoty všech obchodů s cennými papíry proti hotovosti na účtech centrálního depozitáře a nepřevyšuje maximální hodnotu 2,5 miliardy EUR ročně.

Příslušný orgán alespoň jednou ročně ověří, že prahová hodnota uvedená v prvním pododstavci je dodržována, a o svých zjištěních podá zprávu orgánu ESMA. Pokud příslušný orgán zjistí, že došlo k překročení prahové hodnoty, bude od dotyčného centrálního depozitáře vyžadovat, aby požádal o povolení v souladu s odstavcem 4. Dotyčný centrální depozitář předloží žádost o povolení do šesti měsíců.

6. Příslušný orgán může po centrálním depozitáři požadovat, aby určil více než jednu úvěrovou instituci nebo aby určil další úvěrovou instituci v případě, že dotčený centrální depozitář sám poskytuje služby v souladu s odst. 2 písm. a) tohoto článku, pokud se domnívá, že expozice jedné úvěrové instituce vůči koncentraci rizik podle čl. 59 odst. 3 a 4 není dostatečně omezena. Určené úvěrové instituce se považují za zúčtovatele.

7. Centrální depozitář, který má povolení poskytovat jakékoli bankovní doplňkové služby, a úvěrová instituce určená v souladu s odst. 2 písm. b) musejí trvale splňovat podmínky potřebné k získání povolení podle tohoto nařízení a neprodleně informují příslušné orgány o veškerých podstatných změnách, které mají vliv na podmínky pro udělení povolení.

8. Orgán EBA vypracuje v úzké spolupráci s orgánem ESMA a s členy ESCB návrhy regulačních technických norem k určení dodatečného rizikového kapitálového požadavku podle odst. 3 písm. d) a odst. 4 písm. e).

Orgán EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 18. června 2015.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1095/2010.

Článek 55

Postup pro vydávání a zamítnutí povolení k poskytování bankovních doplňkových služeb

1. Centrální depozitář předloží žádost o povolení určit úvěrovou instituci nebo poskytovat jakoukoli bankovní doplňkovou službu, jak je stanoveno v článku 54, příslušnému orgánu domovského členského státu.

2. Žádost obsahuje veškeré informace nezbytné k tomu, aby se příslušný orgán přesvědčil, že centrální depozitář a případně určená úvěrová instituce učinily k okamžiku udělení povolení všechny potřebné kroky pro splnění svých povinností stanovených v tomto nařízení. Obsahuje podnikatelský plán uvádějící zamýšlené bankovní doplňkové služby, případně organizační strukturu vztahů mezi centrálním depozitářem a případnými určenými úvěrovými institucemi a způsob, jakým daný centrální depozitář nebo případně určená úvěrová instituce hodlají splnit obezřetnostní požadavky stanovené v čl. 59 odst. 1, 3 a 4 a další podmínky stanovené v článku 54.

3. Příslušný orgán postupuje podle čl. 17 odst. 3 a 8.

4. V okamžiku, kdy je žádost považována za úplnou, předá příslušný orgán veškeré informace obsažené v žádosti těmto orgánům:

a) dotčeným orgánům;

b) příslušnému orgánu uvedenému v čl. 4 odst. 1 bodě 40 nařízení (EU) č. 575/2013;

c) příslušným orgánům v členských státech, kde centrální depozitář zřídil interoperabilní propojení s jiným centrálním depozitářem, s výjimkou případů, kdy centrální depozitář zřídil interoperabilní propojení uvedené v čl. 19 odst. 5;

d) příslušným orgánům v hostitelském členském státě, v němž mají činnosti centrálního depozitáře zásadní význam pro fungování trhů cenných papírů a ochranu investorů ve smyslu čl. 24 odst. 4;

e) příslušným orgánům odpovědným za dohled nad účastníky centrálního depozitáře, kteří jsou usazeni ve třech členských státech s největším souhrnným objemem vypořádání ve vypořádacím systému centrálního depozitáře za období jednoho roku;

f) orgánu ESMA; a

g) orgánu EBA.

5. Orgány uvedené v odst. 4 písm. a) až e) vydají do 30 dnů od obdržení informací podle odstavce 4 odůvodněné stanovisko k povolení. Pokud některý orgán neposkytne stanovisko v uvedené lhůtě, má se za to, že jeho stanovisko je kladné.

Jestliže alespoň jeden z orgánů uvedených v odst. 4 písm. a) až e) vydá záporné odůvodněné stanovisko, příslušný orgán, který má v úmyslu povolení udělit, poskytne orgánům uvedeným v odst. 4 písm. a) až e) do 30 dnů odůvodněné rozhodnutí, v němž se k zápornému stanovisku vyjádří.

Pokud kterýkoli z orgánů uvedených v odst. 4 písm. a) až e) vydá do 30 dnů po předložení uvedeného rozhodnutí záporné stanovisko a příslušný orgán má stále v úmyslu povolení udělit, může kterýkoli z orgánů, které vydaly záporné stanovisko, záležitost postoupit orgánu ESMA s žádostí o pomoc podle čl. 31 písm. c) nařízení (EU) č. 1095/2010.

Pokud není daná záležitost vyřešena do 30 dní od postoupení orgánu ESMA, příslušný orgán, který má v úmyslu povolení udělit, přijme konečné rozhodnutí a orgánům uvedeným v odst. 4 písm. a) až e) poskytne podrobné písemné zdůvodnění svého rozhodnutí.

Pokud má příslušný orgán v úmyslu žádost o povolení zamítnout, záležitost se orgánu ESMA nepostupuje.

Záporná stanoviska musejí být písemná a obsahovat řádné a podrobné odůvodnění, proč nejsou splněny požadavky stanovené tímto nařízením nebo jinými právními předpisy Unie.

6. Pokud má orgán ESMA za to, že příslušný orgán vydal povolení, jež zřejmě není v souladu s právními předpisy Unie, jedná v souladu s článkem 17 nařízení (EU) č. 1095/2010.

7. Orgán ESMA vypracuje v úzké spolupráci s členy ESCB a s orgánem EBA návrhy regulačních technických norem k upřesnění informací, které musí centrální depozitář příslušnému orgánu poskytnout za účelem získání příslušných povolení k poskytování bankovních služeb doplňkově k vypořádání.

Orgán ESMA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 18. června 2015.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1095/2010.

8. Orgán ESMA vypracuje v úzké spolupráci s členy ESCB a s orgánem EBA návrhy prováděcích technických norem za účelem stanovení standardních formulářů, vzorů a postupů pro konzultace orgánů uvedených v odstavci 4 před udělením povolení.

Orgán ESMA předloží tyto návrhy prováděcích technických norem Komisi do 18. června 2015.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat prováděcí technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s článkem 15 nařízení (EU) č. 1095/2010.

Článek 56

Rozšíření bankovních doplňkových služeb

1. Centrální depozitář, který má v úmyslu rozšířit bankovní doplňkové služby, pro něž určil úvěrovou instituci nebo jež sám poskytuje v souladu s článkem 54, předloží žádost o rozšíření příslušnému orgánu svého domovského členského státu.

2. Žádost o rozšíření podléhá postupu podle článku 55.

Článek 57

Odnětí povolení

1. Aniž jsou dotčena případná nápravná opatření nebo opatření podle hlavy V, příslušný orgán domovského členského státu pro centrálního depozitáře, odejme povolení uvedené v článku 54 za některé z těchto okolností:

- a) pokud centrální depozitář nevyužil povolení během období dvanácti měsíců, výslovně se jej vzdal nebo pokud určená úvěrová instituce během šesti předchozích měsíců neposkytovala služby nebo nevykonávala činnost;
- b) pokud centrální depozitář získal povolení na základě nepravdivého prohlášení nebo pomocí jakýchkoli jiných protiprávních prostředků;
- c) pokud centrální depozitář nebo určená úvěrová instituce přestaly splňovat podmínky, za nichž bylo povolení uděleno, a ve stanovené lhůtě nepřijaly nápravná opatření vyžadovaná příslušným orgánem;
- d) pokud centrální depozitář nebo určená úvěrová instituce závažně a soustavně porušují požadavky stanovené v tomto nařízení.

2. V okamžiku, kdy se příslušný orgán dozví o některé z okolností uvedených v odstavci 1, neprodleně konzultuje orgány uvedené v čl. 55 odst. 4 ohledně nutnosti odejmout povolení.

3. Orgán ESMA, dotčené orgány podle čl. 12 odst. 1 písm. a) a orgány uvedené v čl. 60 odst. 1 nebo případně orgány uvedené v čl. 55 odst. 4 mohou kdykoli požádat příslušný orgán domovského členského státu pro centrálního depozitáře o prověření, zda centrální depozitář a případně určená úvěrová instituce stále splňují podmínky, za nichž bylo povolení uděleno.

4. Příslušný orgán může odnětí povolení omezit na konkrétní službu, činnost nebo finanční nástroj.

5. Centrální depozitář a určená úvěrová instituce zavedou, provádějí a udržují vhodný postup zajišťující, že v případě odnětí povolení podle odstavce 1 budou aktiva zákazníků a účastníků včas a řádně vypořádána a převedena na jiného zúčtovatele.

Článek 58

Rejstřík centrálních depozitářů

1. Rozhodnutí přijatá příslušnými orgány podle článků 54, 56 a 57 musí být oznámena orgánu ESMA.

2. Orgán ESMA zapíše do rejstříku, který je povinen zpřístupnit veřejnosti na zvláštní internetové stránce podle čl. 21 odst. 3, tyto informace:

- a) název každého centrálního depozitáře, který byl předmětem rozhodnutí podle článků 54, 56 a 57;
- b) název každé určené úvěrové instituce;
- c) seznam bankovních doplňkových služeb, které mají určená úvěrová instituce nebo centrální depozitář s povolením podle článku 54 povoleny poskytovat účastníkům centrálního depozitáře.

3. Příslušné orgány oznámí orgánu ESMA, které subjekty poskytují bankovní doplňkové služby podle požadavků vnitrostátního práva, do 16. prosince 2014.

Článek 59

Obezřetnostní požadavky vztahující se na úvěrové instituce nebo centrální depozitáře s povolením poskytovat bankovní doplňkové služby

1. Úvěrová instituce určená podle čl. 54 odst. 2 písm. b) nebo centrální depozitář s povolením podle čl. 54 odst. 2 písm. a) k poskytování bankovních doplňkových služeb poskytují pouze služby uvedené v oddíle C přílohy, na něž se vztahuje povolení.

2. Úvěrová instituce určená podle čl. 54 odst. 2 písm. b) nebo centrální depozitář s povolením podle čl. 54 odst. 2 písm. a) k poskytování bankovních doplňkových služeb dodržují stávající a budoucí právní předpisy vztahující se na úvěrové instituce.

3. Úvěrová instituce určená podle čl. 54 odst. 2 písm. b) nebo centrální depozitář s povolením podle čl. 54 odst. 2 písm. a) k poskytování bankovních doplňkových služeb splňují pro každý vypořádací systém tyto zvláštní obezřetnostní požadavky k úvěrovým rizikům spojeným s uvedenými službami:

- a) vytvoří spolehlivý rámec pro řízení odpovídajících úvěrových rizik;
- b) často a pravidelně zjišťují zdroje těchto úvěrových rizik, měří a sledují odpovídající úvěrové expozice a používají vhodné nástroje k řízení těchto rizik;
- c) odpovídající úvěrové expozice vůči jednotlivým účastníkům s výpůjčkou plně zajišťují kolaterálem a jinými srovnatelnými finančními zdroji;
- d) pokud je k řízení příslušného úvěrového rizika použito zajištění, přijímají vysoce likvidní kolaterál s minimálním úvěrovým a tržním rizikem; ve zvláštních situacích mohou použít i jiné druhy zajištění, pokud se uplatní přiměřené snížení hodnoty;
- e) stanoví a uplatňují přiměřeně konzervativní snížení hodnoty a souhrnné koncentrace na hodnotu kolaterálu určeného k zajištění úvěrových expozic uvedených v písmenu c), přičemž zohlední cíl zajistit, aby kolaterál bylo možné rychle zlikvidovat s minimálním nepříznivým účinkem na cenu;
- f) stanoví limity pro příslušné úvěrové expozice;
- g) provádějí analýzy a připravují plány, jak řešit případné zbytkové úvěrové expozice, přijímají pravidla a postupy k realizaci těchto plánů;
- h) poskytují úvěry pouze účastníkům, kteří u ní mají peněžní účet;
- i) zavedou účinné postupy splácení vnitrodenních úvěrů a pomocí účinných sankčních sazeb, působících jako účinný odrazující prostředek, odrazují od úvěrů přes noc.

4. Úvěrová instituce určená podle čl. 54 odst. 2 písm. b) nebo centrální depozitář s povolením podle čl. 54 odst. 2 písm. a) k poskytování bankovních doplňkových služeb musí splňovat pro každý vypořádací systém tyto zvláštní obezřetnostní požadavky k riziku likvidity spojenému s uvedenými službami:

- a) mají spolehlivý rámec a nástroje pro měření, sledování a řízení rizika likvidity včetně rizika vnitrodenní likvidity u každé měny vypořádacího systému, pro kterou fungují jako zúčtovatel;

- b) průběžně a včas, přinejmenším však jednou denně, měří a sledují svoji potřebu likvidity a úroveň držených likvidních aktiv; přitom stanovují hodnotu disponibilních likvidních aktiv s přihlédnutím k přiměřenému snížení jejich hodnoty;
- c) mají dostatečné likvidní zdroje ve všech významných měnách pro včasné poskytování služeb vypořádání na základě širokého spektra různých stresových scénářů, mimo jiné pro riziko likvidity vyplývající ze selhání alespoň jednoho účastníka, včetně svých mateřských podniků a dceřiných podniků, vůči nimž mají největší expozice;
- d) zmírňují příslušná rizika likvidity pomocí způsobilých likvidních zdrojů v každé měně, jako jsou například hotovost u emisní centrální banky a jiných důvěryhodných finančních institucí, příslibené úvěrové linky nebo jiná podobná ujednání a vysoce likvidní zajištění nebo investice, které jsou okamžitě dostupné a převoditelné na hotovost v rámci předjednaných a vysoce spolehlivých dohod o financování, a to i za mimořádných, ale možných tržních podmínek, a zjišťují, měří a sledují riziko likvidity vyplývající ze vztahu s jednotlivými finančními institucemi, jež pro řízení svého rizika likvidity využívají;
- e) využívají-li předjednaných dohod o financování, zvolí si jako poskytovatele likvidity výhradně důvěryhodné finanční instituce; stanoví a uplatňují vhodné souhrnné limity pro každého příslušného poskytovatele likvidity včetně svého mateřského podniku a dceřiných podniků;
- f) stanoví a ověřují dostatečnost příslušných zdrojů pravidelnými a důkladnými zátěžovými testy;
- g) provádějí analýzy a připravují plány, jak řešit případný nepředvídaný a potenciálně nepokrytý nedostatek likvidity, a přijímají pravidla a postupy k realizaci těchto plánů;
- h) je-li to vhodné a možné, a aniž jsou dotčena pravidla centrální banky pro způsobilost, mají přístup k účtům centrální banky a jiným službám centrální banky za účelem lepšího řízení rizika likvidity; úvěrové instituce v Unii složí příslušné peněžní zůstatky na vyhrazené účty u emisních centrálních bank v Unii;
- i) mají předjednané a vysoce spolehlivé dohody, na jejichž základě mohou včas zlikvidnit zajištění, jež jim poskytl zákazník, který selhal;
- j) orgánům uvedeným v čl. 60 odst. 1 podávají a zveřejňují pravidelné zprávy o tom, jakým způsobem měří, sledují a řídí riziko likvidity, včetně rizika vnitrodenní likvidity.

5. Orgán EBA vypracuje v úzké spolupráci s orgánem ESMA a s členy ESCB návrhy regulačních technických norem k dalšímu upřesnění rámce a nástrojů pro sledování, měření a řízení úvěrového rizika a rizika likvidity podle odstavců 3 a 4, včetně rizik vznikajících v průběhu dne, a pro podávání zpráv o těchto rizicích a jejich zveřejňování. Tyto návrhy regulačních technických norem se případně přizpůsobí regulačním technickým normám přijatým v souladu s čl. 46 odst. 3 nařízení (EU) č. 648/2012.

Orgán EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 18. června 2015.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Článek 60

Dohled nad určenými úvěrovými institucemi a centrálními depozitáři s povolením poskytovat bankovní doplňkové služby

1. Aniž jsou dotčeny články 17 a 22 tohoto nařízení, příslušné orgány vymezené v čl. 4 odst. 1 bodu 40 nařízení (EU) č. 575/2013 odpovídají za udělování povolení určeným úvěrovým institucím a centrálním depozitářům s povolením poskytovat bankovní doplňkové služby podle tohoto nařízení coby úvěrovým institucím a za dohled nad nimi coby úvěrovými institucemi za podmínek stanovených v nařízení (EU) č. 575/2013 a ve směrnici 2013/36/EU.

Příslušné orgány uvedené v prvním pododstavci odpovídají rovněž za dohled nad určenými úvěrovými institucemi a centrálními depozitáři podle uvedeného pododstavce, pokud jde o dodržování obezřetnostních požadavků podle článku 59 tohoto nařízení.

Příslušné orgány uvedené v prvním pododstavci pravidelně a alespoň jednou ročně posoudí, zda určená úvěrová instituce nebo centrální depozitář s povolením poskytovat bankovní doplňkové služby plní požadavky stanovené v článku 59 a o výsledcích svého dohledu podle tohoto odstavce, včetně případných nápravných opatření nebo sankcí, informuje příslušný orgán pro centrálního depozitáře, který následně vyrozumí orgány uvedené v čl. 55 odst. 4.

2. Příslušný orgán pro centrálního depozitáře po konzultaci s příslušným orgánem uvedeným v odstavci 1 alespoň jednou ročně prověří a vyhodnotí, zda:

- a) v případě uvedeném v čl. 54 odst. 2 písm. b) umožňují všechna nezbytná ujednání mezi určenými úvěrovými institucemi a centrálním depozitářem těmto úvěrovým institucím splnit povinnosti stanovené v tomto nařízení;
- b) v případě uvedeném v čl. 54 odst. 2 písm. a) umožňují ujednání týkající se povolení poskytovat bankovní doplňkové služby centrálnímu depozitáři plnit povinnosti stanovené v tomto nařízení.

Příslušný orgán pro centrálního depozitáře pravidelně a alespoň jednou ročně informuje orgány uvedené v čl. 55 odst. 4 o výsledcích svého prověření a vyhodnocení podle tohoto odstavce, včetně případných nápravných opatření nebo sankcí.

Pokud centrální depozitář určí povolenou úvěrovou instituci podle článku 54, v zájmu ochrany účastníků vypořádacích systémů, které provozuje, zajistí, aby mu jím určená úvěrová instituce umožnila přístup ke všem nezbytným informacím pro účely tohoto nařízení, a případné porušení předpisů oznámí příslušnému orgánu pro centrálního depozitáře a příslušným orgánům uvedeným v odstavci 1.

3. V zájmu zajištění jednotného, účinného a efektivního dohledu v Unii nad úvěrovými institucemi a centrálními depozitáři s povolením poskytovat bankovní doplňkové služby může orgán EBA v úzké spolupráci s orgánem ESMA a s členy ESCB vydávat obecné pokyny určené příslušným orgánům v souladu s článkem 16 nařízení (EU) č. 1093/2010.

HLAVA V

SANKCE

Článek 61

Správní sankce a jiná opatření

1. Aniž je dotčena pravomoc členských států stanovit a ukládat trestní sankce, členské státy stanoví správní sankce a jiná opatření, které se za podmínek stanovených v článku 63 budou vztahovat na osoby odpovědné za porušení ustanovení tohoto nařízení, zajistí, aby jejich příslušné orgány mohly tyto správní sankce a jiná opatření ukládat, a přijmou veškerá opatření nezbytná k zajištění jejich uplatňování. Tyto sankce a jiná opatření musí být účinné, přiměřené a odrazující.

Do 18. září 2016 se členské státy mohou rozhodnout, že nestanoví správní sankce podle prvního pododstavce, pokud se na porušení předpisů podle prvního pododstavce již vztahuje vnitrostátní trestní právo. Pokud se tak členské státy rozhodnou, sdělí Komisi a orgánu ESMA příslušná ustanovení vnitrostátního trestního práva.

Do 18. září 2016 oznámí členské státy ustanovení uvedená v prvním pododstavci Komisi a orgánu ESMA. Dále Komisi a orgánu ESMA bez zbytečného prodlení oznámí všechny následné změny těchto pravidel.

2. Příslušné orgány musejí být schopny uplatňovat správní sankce a jiná opatření na centrální depozitáře a určené úvěrové instituce a s výhradou podmínek stanovených ve vnitrostátním právu v oblastech, které tímto nařízením nejsou harmonizovány, na členy jejich vedoucích orgánů a jiné osoby, které skutečně řídí jejich činnost, jakož i na jakékoli jiné právnické nebo fyzické osoby, které jsou podle vnitrostátního práva považovány za odpovědné za porušení předpisů.

3. Při výkonu svých pravomocí, pokud jde o ukládání sankcí za podmínek stanovených v článku 63, příslušné orgány úzce spolupracují, aby zajistily, že správní sankce a jiná opatření povedou k cílům sledovaným tímto nařízením, a koordinují svůj postup, aby se zabránilo jakémukoli zdvojení nebo překrývání při uplatňování správních sankcí a jiných opatření v přeshraničních případech v souladu s článkem 14.

4. Pokud se členské státy v souladu s odstavcem 1 rozhodly stanovit za porušení ustanovení podle článku 63 trestní sankce, zajistí, aby byla přijata vhodná opatření k tomu, aby příslušné orgány měly veškeré nezbytné pravomoci ke spolupráci se soudními orgány v rámci své jurisdikce s cílem získat konkrétní informace týkající se trestního vyšetřování či řízení zahájeného z důvodu potenciálního porušení tohoto nařízení a poskytnout tyto informace ostatním příslušným orgánům a orgánu ESMA, aby mohly splnit svou povinnost vzájemné spolupráce a spolupráce s orgánem ESMA pro účely tohoto nařízení.

5. Příslušné orgány mohou též spolupracovat s příslušnými orgány jiných členských států v zájmu snazšího vymáhání peněžitých sankcí.

6. Členské státy poskytnou orgánu ESMA každoročně souhrnné informace týkající se všech sankcí a jiných opatření uložených v souladu s odstavcem 1. Orgán ESMA tyto informace zveřejní ve své výroční zprávě.

Pokud se členské státy v souladu s odstavcem 1 rozhodly stanovit za porušení ustanovení podle článku 63 trestní sankce, poskytnou jejich příslušné orgány orgánu ESMA každoročně anonymní souhrnné údaje týkající se veškerého provedeného trestního vyšetřování a uložených trestních sankcí. Orgán ESMA zveřejní údaje o uložených trestních sankcích ve výroční zprávě.

7. Pokud příslušný orgán zveřejnil správní sankci, správní opatření nebo trestní sankci, oznámí tuto skutečnost zároveň orgánu ESMA.

8. Příslušné orgány vykonávají své funkce a pravomoci v souladu se svými vnitrostátními rámci:

a) přímo;

b) ve spolupráci s jinými orgány;

c) v rámci vlastní odpovědnosti přenesením na subjekty, na které byly přeneseny úkoly podle tohoto nařízení; nebo

d) podáním žádosti u příslušných soudních orgánů.

Článek 62

Zveřejňování rozhodnutí

1. Členské státy zajistí, aby příslušné orgány na svých oficiálních internetových stránkách zveřejnily všechna rozhodnutí o uložení správní sankce nebo jiného opatření za porušení tohoto nařízení, a to bez zbytečného odkladu poté, co byla sankcionovaná osoba o takovém rozhodnutí informována. Zveřejní se přinejmenším informace o druhu a povaze porušení a totožnosti fyzické nebo právnické osoby, již byla sankce uložena.

Je-li proti rozhodnutí o uložení sankce nebo jiného opatření podán opravný prostředek k příslušnému soudnímu či jinému dotčenému orgánu, příslušné orgány takovou informaci a veškeré následné informace o výsledku tohoto opravného prostředku bez zbytečného odkladu zveřejní na svých oficiálních internetových stránkách. Zveřejněno navíc musí být jakékoli rozhodnutí, kterým se ruší dříve přijaté rozhodnutí o uložení sankce nebo opatření.

Pokud má příslušný orgán na základě individuálního posouzení přiměřenosti zveřejnění totožnosti právnických osob nebo osobních údajů fyzických osob za to, že by zveřejnění těchto údajů bylo nepřiměřené, nebo pokud by zveřejnění ohrozilo stabilitu finančních trhů nebo probíhající vyšetřování, zajistí členské státy, aby příslušné orgány učinily jedno z následujících opatření:

- a) zveřejnění rozhodnutí o uložení sankce nebo jiného opatření odložily, dokud důvody pro nezveřejnění nepominou;
- b) rozhodnutí o uložení sankce nebo jiného opatření zveřejnily anonymně a způsobem, který je v souladu s vnitrostátním právem, pokud toto anonymní zveřejnění zajistí skutečnou ochranu dotčených osobních údajů;
- c) rozhodnutí o uložení sankce nebo jiného opatření nezveřejnily vůbec, pokud se má za to, že možnosti uvedené v písmenech a) a b) dostatečně nezajišťují, že:
 - i) nebude ohrožena stabilita finančních trhů;
 - ii) zveřejňování takových rozhodnutí v případech opatření, jež jsou považována za mírnější, bude prováděno přiměřeným způsobem.

V případě rozhodnutí zveřejnit sankci nebo jiné opatření anonymně může být zveřejnění příslušných údajů o přiměřenou dobu odloženo, pokud se předpokládá, že důvody pro anonymní zveřejnění po uplynutí dané lhůty pominou.

Příslušné orgány informují orgán ESMA o všech uložených správních sankcích, které dosud nebyly zveřejněny v souladu s třetím pododstavci písm. c), i o jakémkoli případném odvolání, které vůči nim bylo podáno, a o jeho výsledku. Členské státy zajistí, aby příslušné orgány obdržely informace a konečné rozhodnutí ve věci uložení jakékoli trestní sankce a předaly je orgánu ESMA. Orgán ESMA spravuje centrální databázi oznámených sankcí výhradně pro účely výměny informací mezi příslušnými orgány. Tato databáze je přístupná pouze příslušným orgánům a aktualizuje se na základě informací poskytnutých příslušnými orgány.

2. Příslušné orgány zajistí, aby jakékoli zveřejnění v souladu s tímto článkem zůstalo na jejich oficiálních internetových stránkách po dobu nejméně pěti let od zveřejnění. Osobní údaje uvedené v rámci zveřejnění se na oficiálních internetových stránkách příslušného orgánu ponechají pouze po dobu, která je nezbytně nutná podle příslušných pravidel pro ochranu údajů.

Článek 63

Sankce za porušení předpisů

1. Tento článek se vztahuje na následující ustanovení tohoto nařízení:
 - a) poskytování služeb vymezených v oddílech A, B a C přílohy v rozporu s články 16, 25 a 54;
 - b) získání povolení požadovaného podle článků 16 a 54 na základě nepravdivého prohlášení nebo pomocí jakýchkoli jiných protiprávních prostředků, jak je uvedeno v čl. 20 odst. 1 písm. b) a v čl. 57 odst. 1 písm. b);
 - c) nesplnění ze strany centrálního depozitáře požadavku, aby držel požadovaný kapitál, které je porušením čl. 47 odst. 1;
 - d) nesplnění ze strany centrálního depozitáře organizačních požadavků na centrální depozitáře, které je porušením článků 26 až 30;
 - e) nedodržení ze strany centrálního depozitáře pravidel pro výkon činnosti, které je porušením článků 32 až 35;
 - f) nesplnění ze strany centrálního depozitáře požadavků na služby centrálního depozitáře, které je porušením článků 37 až 41;
 - g) nesplnění ze strany centrálního depozitáře obezřetnostních požadavků, které je porušením článků 43 až 47;
 - h) nesplnění ze strany centrálního depozitáře požadavků na propojení centrálních depozitářů, které je porušením článku 48;
 - i) nekorektní odmítnutí ze strany centrálního depozitáře umožnit různé typy přístupu, které je porušením článků 49 až 53;
 - j) nesplnění ze strany určené úvěrové instituce zvláštních obezřetnostních požadavků týkajících se úvěrových rizik, které je porušením čl. 59 odst. 3;
 - k) nesplnění ze strany určené úvěrové instituce zvláštních obezřetnostních požadavků týkajících se rizik likvidity, které je porušením čl. 59 odst. 4.
2. Aniž jsou dotčeny dohledové pravomoci příslušných orgánů, musí mít příslušné orgány v souladu s vnitrostátním právem alespoň v případě porušení předpisů uvedených v tomto článku pravomoc uložit alespoň tyto správní sankce a jiná opatření:
 - a) veřejné oznámení, v němž je uvedena osoba odpovědná za porušení předpisů a povaha daného porušení předpisu v souladu s článkem 62;
 - b) příkaz osobě odpovědné za porušení předpisu, aby toto jednání ukončila a zdržela se jeho opakování;
 - c) odnětí povolení uděleného podle článku 16 nebo 54 v souladu s článkem 20 nebo 57;
 - d) dočasný zákaz nebo v případě opakovaných závažných porušení předpisů trvalý zákaz vykonávat vedoucí funkce v rámci dané instituce pro kteréhokoli člena vedoucího orgánu instituce nebo jinou fyzickou osobu považovanou za odpovědnou;
 - e) nejvyšší správní peněžité sankce ve výši alespoň dvojnásobku zisku realizovaného následkem porušení předpisů, pokud jej lze stanovit;

- f) v případě fyzické osoby nejvyšší správní peněžitou sankci ve výši alespoň 5 milionů EUR nebo v členských státech, jejichž měnou není euro, v odpovídající hodnotě v národní měně k datu přijetí tohoto nařízení;
- g) v případě právnické osoby nejvyšší správní peněžitou sankci ve výši alespoň 20 milionů EUR nebo až 10 % celkového ročního obrátu právnické osoby podle nejnovější dostupné účetní závěrky schválené vedoucím orgánem; je-li právnická osoba mateřským podnikem nebo dceřiným podnikem mateřského podniku, který je povinen sestavovat konsolidovanou účetní závěrku podle směrnice 2013/34/EU, je příslušným celkovým ročním obrátem celkový roční obrát nebo odpovídající druh příjmů v souladu s příslušnými účetními směrnicemi podle nejnovější dostupné konsolidované účetní závěrky schválené vedoucím orgánem vrcholného mateřského podniku.
3. Příslušné orgány mohou mít kromě pravomocí uvedených v odstavci 2 i jiné pravomoci, pokud jde o ukládání sankcí, a mohou stanovit vyšší úroveň správních peněžitých sankcí, než jsou ty, které stanovuje daný odstavec.

Článek 64

Účinné uplatňování sankcí

Členské státy zajistí, aby při určování druhu a výše správních sankcí nebo jiných opatření příslušné orgány vzaly v úvahu veškeré příslušné okolnosti, případně včetně:

- a) závažnosti a délky trvání porušení předpisů;
- b) stupně odpovědnosti osoby odpovědné za porušení předpisů;
- c) finanční síly osoby odpovědné za porušení předpisů, kterou například udává celkový obrát odpovědné právnické osoby nebo roční příjem odpovědné fyzické osoby;
- d) významu realizovaného zisku nebo zamezené ztráty osoby odpovědné za porušení předpisů nebo ztrát třetích stran plynoucích z porušení předpisů, pokud je lze stanovit;
- e) úroveň spolupráce osoby odpovědné za porušení předpisů s příslušným orgánem, aniž by byla dotčena nutnost zajistit vrácení realizovaného zisku nebo zamezené ztráty;
- f) předchozích porušení předpisů ze strany osoby odpovědné za porušení předpisů.

Článek 65

Hlášení případů porušení předpisů

1. Členské státy zajistí, aby příslušné orgány zavedly účinné mechanismy, které podpoří hlášení potenciálních nebo skutečných případů porušení ustanovení tohoto nařízení příslušným orgánům.
2. Mechanismy uvedené v odstavci 1 zahrnují alespoň:
- a) zvláštní postupy pro přijímání a prošetřování hlášení o potenciálních či skutečných případech porušení předpisů a jejich následné vyřízení, včetně zavedení bezpečných komunikačních kanálů pro tato hlášení;
- b) vhodnou ochranu pro zaměstnance institucí, kteří potenciální nebo skutečné případy porušení předpisů uvnitř instituce nahlásí, přinejmenším před odvetou, diskriminací nebo dalšími druhy nespravedlivého zacházení;
- c) ochranu osobních údajů týkajících se osoby, která případy potenciálního nebo skutečného porušení předpisů ohlásí, a fyzické osoby, která je za porušení předpisů údajně odpovědná, v souladu se zásadami stanovenými ve směrnici 95/46/ES;

d) ochranu totožnosti osoby, která případy porušení předpisů ohlásí, i fyzické osoby, která je za porušení předpisů údajně odpovědná, ve všech fázích postupů s výjimkou případů, kdy je toto zveřejnění vyžadováno vnitrostátními právními předpisy v souvislosti s dalším vyšetřováním nebo následným správním nebo soudním řízením.

3. Členské státy vyžadují, aby měly instituce zavedeny vhodné postupy, které jejich zaměstnancům umožní hlásit skutečné či potenciální případy porušení předpisů interně zvláštní, nezávislou a samostatnou cestou.

Takový způsob komunikace může být rovněž stanoven ujednáními zajištěnými sociálními partnery. Uplatní se zde stejná ochrana, jako je uvedena v odst. 2 písm. b), c) a d).

Článek 66

Právo na přezkum

Členské státy zajistí, aby rozhodnutí a opatření přijatá podle tohoto nařízení byla řádně odůvodněna a aby podléhala soudnímu přezkumu. Právo na soudní přezkum platí též v případech, že rozhodnutí nebylo vydáno do šesti měsíců ode dne podání žádosti o povolení, která obsahuje veškeré údaje vyžadované podle platných předpisů.

HLAVA VI

AKTY V PŘENESENÉ PRÁVOMOCI, PROVÁDĚCÍ PRÁVOMOCI, PŘECHODNÁ USTANOVENÍ, ZMĚNY A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 67

Výkon přenesené pravomoci

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci je svěřena Komisi za podmínek stanovených v tomto článku.
2. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedená v čl. 2 odst. 2, čl. 7 odst. 14 a čl. 24 odst. 7 je svěřena Komisi na dobu neurčitou ode dne 17. září 2014.
3. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedené v čl. 2 odst. 2, čl. 7 odst. 14 a čl. 24 odst. 7 kdykoli zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm blíže určené. Rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie* nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.
4. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.
5. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle čl. 2 odst. 2, čl. 7 odst. 14 a čl. 24 odst. 7 vstoupí v platnost, pouze pokud proti němu Evropský parlament nebo Rada nevysloví námitky ve lhůtě tří měsíců ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty informují Komisi o tom, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o tři měsíce.

Článek 68

Postup projednávání ve výboru

1. Komisi je nápomocen Evropský výbor pro cenné papíry zřízený rozhodnutím Komise 2001/528/ES⁽¹⁾. Tento výbor je výborem ve smyslu nařízení (EU) č. 182/2011.
2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 5 nařízení (EU) č. 182/2011.

⁽¹⁾ Rozhodnutí Komise 2001/528/ES ze dne 6. června 2001 o zřízení Evropského výboru pro cenné papíry (Úř. věst. L 191, 13.7.2001, s. 45).

Článek 69

Přechodná ustanovení

1. Příslušné orgány informují orgán ESMA o institucích, které působí jako centrální depozitáři, do 16. prosince 2014.
2. Centrální depozitáři požádají o všechna povolení nezbytná pro účely tohoto nařízení a oznámí příslušná propojení s centrálními depozitáři do šesti měsíců ode dne vstupu v platnost všech regulačních technických norem přijatých podle článků 17, 26, 45, 47 a 48 a případně podle článků 55 a 59.
3. Do šesti měsíců ode dne vstupu v platnost regulačních technických norem přijatých podle článků 12, 17, 25, 26, 45, 47 a 48 a případně podle článků 55 a 59 nebo prováděcího rozhodnutí uvedeného v čl. 25 odst. 9, podle toho, co vstoupí v platnost později, požádá centrální depozitář ze třetí země orgán ESMA o uznání, jestliže má v úmyslu poskytovat své služby na základě článku 25.
4. Dokud nebude podle tohoto nařízení rozhodnuto o povolení nebo uznání centrálního depozitáře a jeho činnosti, včetně propojení centrálních depozitářů, nadále platí příslušná vnitrostátní pravidla pro povolování a uznávání centrálních depozitářů.
5. Centrální depozitáři provozovaní subjekty uvedenými v čl. 1 odst. 4 splňují požadavky tohoto nařízení nejpozději do jednoho roku od vstupu regulačních technických norem uvedených v odstavci 2 v platnost.

Článek 70

Změny směrnice 98/26/ES

Směrnice 98/26/ES se mění takto:

- 1) v čl. 2 písm. a) prvním pododstavci se třetí odrážka nahrazuje tímto:

„— označená za systém, aniž jsou dotčeny jiné obecně použitelné přísnější podmínky stanovené vnitrostátním právem, a oznámená Evropskému orgánu dohledu (Evropskému orgánu pro cenné papíry a trhy) členským státem, jehož právem se dohoda řídí, poté, co se členský stát ujistí o přiměřenosti pravidel systému.“;

- 2) v článku 11 se doplňuje nový odstavec, který zní:

„3. Do 18. března 2015 členské státy přijmou, zveřejní a Komisi sdělí opatření nezbytná k zajištění souladu s čl. 2 písm. a) prvním pododstavcem třetí odrážkou.“.

Článek 71

Změny směrnice 2014/65/EU

Směrnice 2014/65/EU se mění takto:

- 1) v čl. 2 odst. 1 se písm. o) nahrazuje tímto:

„o) depozitáře cenných papírů kromě případů stanovených v článku 73 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 909/2014 (*).“.

(*) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 909/2014 ze dne 23. července 2014 o zlepšení vypořádání obchodů s cennými papíry v Evropské unii a centrálních depozitářích cenných papírů a o změně směrnice 98/26/ES, směrnice 2014/65/EU a nařízení (EU) č. 236/2012 (OJ L 257, 28.8.2014, s. 1).“;

2) v čl. 4 odst. 1, se doplňuje nový bod, který zní:

„(64) „depozitářem cenných papírů“ depozitář cenných papírů ve smyslu čl. 2 odst. 1 bodu 1 nařízení (EU) č. 909/2014.“;

3) v příloze I oddílu B se bod 1 nahrazuje tímto:

„1) Úschova a správa finančních nástrojů na účet zákazníka včetně svěřenské správy a souvisejících služeb, jako je správa hotovosti nebo zajištění, kromě poskytování a vedení účtů cenných papírů na nejvyšší úrovni („služba centrální evidence“) uvedeného v bodě 2 oddílu A přílohy nařízení (EU) č. 909/2014.“

Článek 72

Změna nařízení (EU) č. 236/2012

Článek 15 nařízení (EU) č. 236/2012 se zrušuje.

Článek 73

Použití směrnice 2014/65/EU a nařízení (EU) č. 600/2014

Centrální depozitáři povolení podle článku 16 tohoto nařízení nemusejí mít povolení podle směrnice 2014/65/EU pro účely poskytování služeb výslovně uvedených v oddílech A a B přílohy tohoto nařízení.

Pokud centrální depozitář povolený podle článku 16 tohoto nařízení kromě poskytování služeb výslovně uvedených v oddílech A a B přílohy tohoto nařízení poskytuje jednu či více investičních služeb nebo provádí jednu či více investičních činností, použije se směrnice 2014/65/EU, s výjimkou článků 5 až 8, čl. 9 odst. 1 a 2 a odst. 4, 5 a 6 a článků 10 až 13, jakož i nařízení (EU) č. 600/2014.

Článek 74

Zprávy

1. Orgán ESMA ve spolupráci s orgánem EBA a příslušnými orgány a dotčenými orgány předloží Komisi roční zprávy, v nichž posoudí tendence, potenciální rizika a slabá místa a v případě potřeby doporučí preventivní nebo nápravná opatření pro trhy se službami, na něž se vztahuje toto nařízení. V těchto zprávách se uvede alespoň posouzení těchto aspektů:

- a) efektivnosti vypořádání domácích a přeshraničních operací za jednotlivé členské státy na základě počtu a objemu selhání vypořádání, objemu sankcí uvedených v čl. 7 odst. 2, počtu a objemu náhradních koupí uvedených v čl. 7 odst. 3 a 4 a jiných vhodných kritérií;
- b) vhodnosti sankcí za selhání vypořádání, a zejména potřebu větší flexibility ve vztahu k sankcím za selhání vypořádání v souvislosti s nelikvidními finančními nástroji podle čl. 7 odst. 4;
- c) stanovení rozsahu vypořádání, které neprobíhá ve vypořádacích systémech provozovaných centrálními depozitáři, na základě počtu a objemu obchodů vycházejících z informací obdržovaných podle článku 9 a jiných vhodných kritérií;
- d) přeshraničního poskytování služeb, na něž se vztahuje toto nařízení, na základě počtu a druhů propojení centrálních depozitářů, počtu zahraničních účastníků vypořádacích systémů provozovaných centrálními depozitáři, počtu a objemu obchodů, na nichž se podílejí tito účastníci, počtu zahraničních emitentů evidujících cenné papíry v centrálním depozitáři podle článku 49 a jiných vhodných kritérií;

- e) vyřizování žádostí o přístup uvedených v člancích 49, 52 a 53, s cílem určit důvody zamítnutí žádostí o přístup ze strany centrálních depozitářů, ústředních protistran a obchodních systémů, včetně případných trendů u těchto zamítnutí a způsobů, jakými lze zjištěná rizika do budoucna omezit, tak aby bylo možné přístup udělit, a jakýchkoli jiných faktických překážek pro hospodářskou soutěž v oboru poobchodních finančních služeb;
- f) vyřizování žádostí podaných v souladu s postupy uvedenými v čl. 23 odst. 3 až 7 a čl. 25 odst. 4 až 10;
- g) případných zjištění vyplývajících z procesu srovnávacího hodnocení pro účely přeshraničního dohledu uvedeného v čl. 24 odst. 6 a možnosti snížit do budoucna četnost těchto hodnocení, včetně údaje o tom, zda z těchto zjištění vyplývá potřeba formálnějších kolegií orgánů dohledu;
- h) uplatňování pravidel členských států v oblasti občanskoprávní odpovědnosti v souvislosti se ztrátami způsobenými centrálními depozitáři;
- i) postupů a podmínek, za nichž centrální depozitáři získali povolení určit úvěrové instituce nebo samy poskytovat bankovní doplňkové služby v souladu s články 54 a 55, včetně posouzení účinků, jež daná ustanovení mohou mít na finanční stabilitu a hospodářskou soutěž pro účely vypořádání a bankovních doplňkových služeb v Unii;
- j) uplatňování pravidel podle článku 38 týkajících se ochrany cenných papírů účastníků a jejich zákazníků, a zejména pravidel uvedených v čl. 38 odst. 5;
- k) uplatňování sankcí, a zejména potřeby další harmonizace správních sankcí stanovených za porušení požadavků stanovených v tomto nařízení.

2. Zprávy uvedené v odstavci 1 se podávají vždy za kalendářní rok a předkládají se Komisi do 30. dubna následujícího kalendářního roku.

Článek 75

Přezkum

Do 18. září 2019 provede Komise přezkum tohoto nařízení a vypracuje o tom souhrnnou zprávu. V této zprávě zejména posoudí záležitosti uvedené v čl. 74 odst. 1 písm. a) až k), otázku, zda existují další faktické překážky hospodářské soutěže v souvislosti se službami, jichž se toto nařízení týká a jež nejsou dostatečně upraveny, a případnou potřebu dalších opatření k omezení dopadů selhání centrálních depozitářů na daňové poplatníky. Zprávu spolu s případnými návrhy Komise předloží Evropskému parlamentu a Radě.

Článek 76

Vstup v platnost a použitelnost

1. Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.
2. Čl. 3 odst. 1 se použije od 1. ledna 2023 na převoditelné cenné papíry emitované po tomto datu a od 1. ledna 2025 na všechny převoditelné cenné papíry.
3. Čl. 5 odst. 2 se použije ode dne 1. ledna 2015.

Odchylně od prvního pododstavce tohoto odstavce se čl. 5 odst. 2 v případě obchodních systémů, které mají přístup k centrálnímu depozitáři podle čl. 30 odst. 5, použije nejpozději šest měsíců před tím, než tento centrální depozitář začne své činnosti zajišťovat externě u příslušného veřejného subjektu, avšak v každém případě nejpozději od 1. ledna 2016.

4. Opatření k zajištění disciplíny při vypořádání uvedená v čl. 6 odst. 1 až 4 se použijí ode dne vstupu aktu v přenesené pravomoci přijatého Komisí podle čl. 6 odst. 5 v platnost.

5. Opatření k zajištění disciplíny při vypořádání uvedená v čl. 7 odst. 1 až 13 a změna stanovená v článku 72 se použijí ode dne vstupu aktu v přenesené pravomoci přijatého Komisí podle čl. 7 odst. 15 v platnost.

Na mnohostranný obchodní systém, který splňuje kritéria stanovená v čl. 33 odst. 3 směrnice 2014/65/EU, se vztahuje čl. 7 odst. 3 druhý pododstavec tohoto nařízení:

a) do konečného rozhodnutí o jeho žádosti o registraci podle článku 33 směrnice 2014/65/EU; nebo

b) pokud mnohostranný obchodní systém nepožádal o registraci podle článku 33 směrnice 2014/65/EU, do 13. června 2017.

6. Opatření pro podávání zpráv podle čl. 9 odst. 1 se použijí ode dne vstupu prováděcího aktu přijatého Komisí podle čl. 9 odst. 3 v platnost.

7. Odkazy v tomto nařízení na směrnici 2014/65/EU a nařízení (EU) č. 600/2014 se do dne 3. ledna 2017 považují za odkazy na směrnici 2004/39/ES v souladu se srovnávací tabulkou obsaženou v příloze IV směrnice 2014/65/EU, pokud uvedená srovnávací tabulka obsahuje ustanovení uvedené ve směrnici 2004/39/ES.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 23. července 2014.

Za Evropský parlament
předseda
M. SCHULZ

Za Radu
předseda
S. GOZI

PŘÍLOHA

SEZNAM SLUŽEB

ODDÍL A

Základní služby centrálního depozitáře cenných papírů

1. Prvotní nahrazení listinných cenných papírů zápisem do příslušné evidence („služba registrace“);
2. Poskytování a vedení účtů cenných papírů na nejvyšší úrovni („služba centrální evidence“);
3. Provozování vypořádacího systému („služba vypořádání“).

ODDÍL B

Nebankovní doplňkové služby centrálního depozitáře cenných papírů, které nejsou spojeny s úvěrovým rizikem nebo rizikem likvidity

Služby poskytované centrálními depozitáři na podporu bezpečnosti, efektivnosti a transparentnosti trhů s cennými papíry, mezi něž patří mimo jiné:

1. Služby související s vypořádáním, například:
 - a) organizování mechanismu pro půjčky cenných papírů jako prostředník mezi účastníky vypořádacího systému;
 - b) poskytování služeb správy zajištění jako prostředník pro účastníky vypořádacího systému;
 - c) párování příkazů k vypořádání, směrování pokynů, potvrzování obchodů, ověřování obchodů.
2. Služby související s registrací a centrální evidencí, například:
 - a) služby týkající se seznamů akcionářů/podílníků;
 - b) podpora při zpracování úkonů souvisejících s výkonem práv ve společnostech, včetně služeb v oblasti daní, valných hromad a poskytování informací;
 - c) služby pro nové emise včetně přidělování kódů ISIN a podobných kódů a jejich správy;
 - d) směrování a zpracování pokynů, výběr a zpracování poplatků a související podávání zpráv.
3. Zřizování propojení centrálních depozitářů a poskytování, vedení nebo provozování účtů cenných papírů v souvislosti s vypořádáním, správou zajištění a jinými doplňkovými službami.
4. Jakékoli jiné služby, například:
 - a) poskytování všeobecných služeb správy zajištění jako prostředník;
 - b) zajišťování výkaznictví pro účely regulace;
 - c) poskytování informací, údajů a statistik institucím pro průzkum trhu/statistickým úřadům či jiným vládním nebo mezivládním subjektům;
 - d) poskytování služeb informačních technologií.

ODDÍL C

Bankovní doplňkové služby

Bankovní služby přímo související se základními nebo doplňkovými službami uvedenými v oddílech A a B, například:

- a) vedení peněžních účtů a přijímání vkladů účastníků vypořádacího systému a majitelů účtů cenných papírů ve smyslu bodu 1 přílohy I směrnice 2013/36/EU;

- b) poskytování hotovostních úvěrů se splatností nejpozději následující obchodní den, hotovostních půjček pro předběžné financování úkonů souvisejících s výkonem práv ve společnostech a půjček cenných papírů majitelům účtů cenných papírů ve smyslu bodu 2 přílohy I směrnice 2013/36/EU;
 - c) platební služby se zpracováním hotovostních a devizových operací ve smyslu bodu 4 přílohy I směrnice 2013/36/EU;
 - d) záruky a závazky ve vztahu k zápůjčkám a výpůjčkám cenných papírů ve smyslu bodu 6 přílohy I směrnice 2013/36/EU;
 - e) korporátní činnosti s devizami a převoditelnými cennými papíry souvisejícími s řízením dlouhodobých zůstatků účastníků ve smyslu bodu 7 písm. b) a e) přílohy I směrnice 2013/36/EU.
-